

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 23 октомври 2019 г.
(OR. en)

2018/0330 A (COD)

PE-CONS 33/19

FRONT 176
SIRIS 89
COMIX 252
CODEC 375

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1052/2013 и (ЕС) 2016/1624

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от ...

за европейската гранична и брегова охрана
и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1052/2013 и (ЕС) 2016/1624

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, букви б) и г) и член 79, параграф 2, буква в) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура³,

¹ ОВ С 110, 22.3.2019 г., стр. 62.

² Становище от 6 февруари 2019 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

³ Позиция на Европейския парламент от 17 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от

като имат предвид, че:

- (1) Целта на политиката на Съюза в областта на управлението на външните граници е да се разработи и прилага европейско интегрирано управление на границите на национално равнище и на равнището на Съюза, което е естествена последица от свободното движение на хора в Съюза и е основен елемент от пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Европейското интегрирано управление на границите е от основно значение за подобряване на управлението на миграцията. Целта е да се управлява ефикасно преминаването на външните граници и да се преодолеят предизвикателствата, свързани с миграцията, и евентуалните бъдещи заплахи по тези граници, като по този начин се допринесе за справянето с тежката престъпност с трансгранично измерение и за осигуряването на високо равнище на вътрешна сигурност в Съюза. В същото време е необходимо да се действа при пълно зачитане на основните права и по начин, гарантиращ свободното движение на хора в Съюза.
- (2) Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз беше създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета¹. От 1 май 2005 г., когато започна изпълнението на функциите си, тя успешно подпомага държавите членки при изпълнението на оперативните аспекти на управлението на външните граници чрез съвместни операции и бърза гранична намеса, както и чрез анализ на риска, обмен на информация, връзки с трети държави и връщане на подлежащи на връщане лица.

¹ Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз (ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1).

- (3) Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз беше преименувана на Европейска агенция за гранична и брегова охрана (наричана по-долу „Агенцията“), означавана обикновено като Frontex, и нейните задачи бяха разширени, като изцяло бе осигурена непрекъснатостта на всички нейни дейности и процедури. Ключовите функции на Агенцията следва да бъдат създаването на техническа и оперативна стратегия като част от прилагането на цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, упражняването на надзор над ефективното функциониране на граничния контрол на външните граници, извършването на анализ на риска и оценки на уязвимостта, предоставянето на по-голяма техническа и оперативна помощ на държавите членки и трети държави чрез съвместни операции и бърза гранична намеса, осигуряването на практическото изпълнение на мерки при ситуация, която изисква спешни действия по външните граници, предоставянето на техническа и оперативна помощ в подкрепа на операции по търсене и спасяване на бедстващи в морето лица и организирането, координирането и провеждането на операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането.
- (4) От началото на миграционната криза през 2015 г. Комисията предприе важни инициативи и предложи поредица от мерки за укрепване на защитата на външните граници и възстановяване на нормалното функциониране на Шенгенското пространство. През декември 2015 г. бе представено предложение за значително разширяване на мандата на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници, по което бързо беше постигната договореност през 2016 г. Последваият регламент — Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета¹ — влезе в сила на 6 октомври 2016 г.

¹ Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (ОВ L 251, 16.9.2016 г., стр. 1).

- (5) Въпреки това правната уредба на Съюза в областта на контрола на външните граници, връщането, борбата с трансграничните престъпления и убежището все още се нуждае от допълнително усъвършенстване. За тази цел и за допълнително подпомагане на настоящите и бъдещите предвидени оперативни усилия европейската гранична и брегова охрана следва да бъде реформирана, като на Агенцията се предостави по-широк мандат, и по-специално като ѝ бъде предоставен необходимият капацитет под формата на Европейски постоянен корпус за гранична и брегова охрана (наричан по-долу „постоянният корпус“). Постоянният корпус следва да достигне постепенно, но бързо стратегическата цел да разполага с капацитет от 10 000 души оперативен персонал, както е определено в приложение I, с изпълнителни правомощия, когато е приложимо, да оказват ефективна подкрепа на място на държавите членки в техните усилия за защита на външните граници, да противодействат на трансграничните престъпления и значително да ускорят ефективното и устойчиво връщане на незаконни мигранти. Капацитетът от 10 000 души оперативен персонал представлява максималният наличен капацитет, необходим за ефективно справяне със съществуващите и бъдещите оперативни нужди за операции, засягащи границите и връщането в Съюза и в трети държави, включително капацитета за бързо реагиране за справяне с бъдещи кризи.
- (6) Комисията следва да извърши преглед на общия брой и състава на постоянния корпус, включително на размера на приноса на отделните държави членки към него, както и на обучението, експертните знания и професионализма на неговия състав. При необходимост, до март 2024 г. Комисията следва да представи подходящи предложения за изменение на приложения I, II, III и IV. В случай че Комисията не представи предложение, тя следва да изложи основанията си за това.

- (7) Прилагането на настоящия регламент, по-специално създаването на постоянен корпус, включително след прегледа на Комисията на постоянния корпус, следва да е съобразено с многогодишната финансова рамка.
- (8) В своите заключения от 28 юни 2018 г. Европейският съвет призова за допълнително засилване на подкрепящата роля на Агенцията, включително в сътрудничеството с трети държави, чрез увеличаването на ресурсите и разширен мандат, с оглед на осигуряване на ефективен контрол на външните граници, както и значително ускоряване на ефективното връщане на незаконни мигранти.
- (9) Необходим е ефективен мониторинг на преминаването на външните граници, преодоляване на предизвикателствата, свързани с миграцията, и на евентуалните бъдещи заплахи по външните граници, осигуряване на високо равнище на вътрешна сигурност в рамките на Съюза, гарантиране на функционирането на Шенгенското пространство и зачитане на първостепенния принцип на солидарност. Тези действия и цели следва да бъдат придружени от проактивно управление на миграцията, включително чрез предприемане на необходимите мерки в трети държави. За тази цел е необходимо да се засили европейската гранична и брегова охрана и още повече да се разшири мандатът на Агенцията.
- (10) При прилагането на европейско интегрирано управление на границите следва да се осигури съгласуваност с другите цели на политиката.
- (11) Европейското интегрирано управление на границите, основано на модела за контрол на достъпа на четири нива, обхваща мерки в трети държави, като например мерки в рамките на общата визова политика, мерки със съседни трети държави, мерки за граничен контрол на външните граници, анализ на риска и мерки в Шенгенското пространство, както и връщане.

- (12) Европейското интегрирано управление на границите следва да се прилага като споделена отговорност на Агенцията и на националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява операции по наблюдение на морските граници и всякакви други задачи по граничен контрол, както и на националните органи, които отговарят за връщането. Докато държавите членки запазват основната отговорност за управлението на своите външни граници в свой интерес и в интерес на всички държави членки и са отговорни за приемането на решения за връщане, Агенцията следва да подпомага прилагането на мерките на Съюза, свързани с управлението на външните граници и връщането, чрез засилване, оценяване и координиране на действията на държавите членки, които прилагат тези мерки. Дейностите на Агенцията следва да допълват усилията на държавите членки.
- (13) С цел да се гарантира ефективното прилагане на европейското интегрирано управление на границите и да се повиши ефикасността на политиката на Съюза в областта на връщането, следва да бъде създадена европейска гранична и брегова охрана. Следва да ѝ се предоставят необходимите финансови и човешки ресурси и оборудване. Европейската гранична и брегова охрана следва да се състои от Агенцията и от националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, както и от националните органи, които отговарят за връщането. Като такава, тя ще разчита на общото използване на информацията, способностите и системите на национално равнище и на отговора на Агенцията на равнището на Съюза.
- (14) Европейското интегрирано управление на границите не променя съответните правомощия на Комисията и на държавите членки в митническата област, по-специално по отношение на контрола, управлението на риска и обмена на информация.

- (15) За развитието на политиката и правото в областта на контрола на външните граници и връщането, включително разработването на стратегия за многогодишна стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, продължават да отговарят институциите на Съюза. Следва да се гарантира тясната координация между Агенцията и тези институции.
- (16) Ефективното прилагане на европейското интегрирано управление на границите от европейската гранична и брегова охрана следва да се осигури чрез цикъла на многогодишната стратегическа политика. С многогодишния цикъл следва да се установи интегриран, единен и непрекъснат процес за осигуряване на стратегически насоки на всички съответни участници на равнището на Съюза и на национално равнище в областта на управлението на границите и на връщането, за да могат тези участници да прилагат европейското интегрирано управление на границите по последователен начин. Цикълът следва също така да обхване всички съответни взаимодействия на европейската гранична и брегова охрана с Комисията и други институции, органи, служби и агенции на Съюза, както и сътрудничеството с други съответни партньори, включително трети държави и трети страни, когато е целесъобразно.
- (17) Европейското интегрирано управление на границите изисква интегрирано планиране между държавите членки и Агенцията по отношение на операции, засягащи границите и връщането, с цел подготовка на отговори на предизвикателствата по външните граници, планиране на действия при извънредни ситуации и координиране на дългосрочното развитие на способностите както по отношение на набирането и обучението на персонала, така и по отношение на придобиването и усъвършенстването на оборудването.

- (18) Агенцията следва да разработи технически стандарти за обмен на информация съгласно настоящия регламент. Освен това, за ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета¹ следва да се разработят общи минимални стандарти за наблюдение на външните граници. За тази цел Агенцията следва да може да допринесе за разработването на общи минимални стандарти съобразно съответните правомощия на държавите членки и Комисията. Тези общи минимални стандарти следва да бъдат разработени, като се вземат предвид видът на границите, степените на въздействие, определени от Агенцията за всеки участък от външната граница, и други фактори, като например географските особености. При разработването на тези общи минимални стандарти, следва да се вземат предвид възможните ограничения, произтичащи от националното право.
- (19) Техническите стандарти за информационните системи и софтуерните приложения следва да бъдат в съответствие със стандартите, използвани от Агенцията на Европейския съюз за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие (eu-LISA) за други информационни системи в областта на свободата, сигурността и правосъдието.

¹ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 23.3.2016, стр. 1).

- (20) Прилагането на настоящия регламент не засяга разделението на областите на компетентност между Съюза и държавите членки или задълженията на държавите членки съгласно Конвенцията на ООН по морско право, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, Международната конвенция за търсене и спасяване по море, Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и Протокола към нея срещу незаконния трафик на мигранти по суша, море и въздух, Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и протокола към нея от 1967 г., Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, Конвенцията на ООН за статута на лицата без гражданство и други съответни международни инструменти.
- (21) Прилагането на настоящия регламент не засяга Регламент (ЕС) № 656/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹. Морските операции следва да се извършват по такъв начин, че при всички случаи да се гарантира безопасността на заловените или спасените лица, безопасността на екипите, които вземат участие в съответната морска операция, и безопасността на трети лица.
- (22) Агенцията следва да изпълнява своите задачи в съответствие с принципа на субсидиарност и без да се засягат отговорностите на държавите членки във връзка с поддържането на законността и реда и гарантирането на вътрешната сигурност.
- (23) Агенцията следва да изпълнява своите задачи, без да се засяга компетентността на държавите членки по отношение на отбраната.

¹ Регламент (ЕС) № 656/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за установяване на правила за наблюдението на външните морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите – членки на Европейския съюз (ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 93).

- (24) Разширените задачи и компетентност на Агенцията следва да бъдат балансирани със засилени гаранции за защита на основните права и повишена отчетност и отговорност, по-специално по отношение на упражняването на изпълнителните правомощия от страна на редовния персонал.
- (25) Агенцията разчита на сътрудничеството на държавите членки, за да бъде в състояние да изпълнява ефективно своите задачи. В това отношение е важно Агенцията и държавите членки да действат добросъвестно и да осъществяват навременен и точен обмен на информация. Нито една държава членка не следва да бъде задължавана да предоставя информация, чието разкриване тя счита за противоречащо на основните интереси на нейната сигурност.
- (26) Държавите членки следва също така както в свой интерес, така и в интерес на другите държави членки, да предоставят необходимите данни, необходими за дейностите, извършвани от Агенцията, включително за целите на осведомеността за състоянието, анализа на риска, оценките на уязвимостта и интегрираното планиране. Те следва също така да гарантират, че данните са точни и актуални и че са получени и въведени законно. Когато тези данни включват лични данни, следва да се прилага изцяло правото на Съюза в областта на защитата на данните.

- (27) Комуникационната мрежа, създадена с настоящия регламент, следва да е основана и да замени комуникационната мрежа на Eurosur, разработена в рамките на Регламент (ЕС) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹. Комуникационната мрежа, създадена с настоящия регламент, следва да се използва за всички случаи на защитен обмен на информация в рамките на европейската гранична и брегова охрана. Нивото на акредитация на комуникационната мрежа следва да бъде повишено до ниво на класификация „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL“ с цел подобряване на осигуреността на информацията между държавите членки и с Агенцията.
- (28) Eurosur е необходима, за да може европейската гранична и брегова охрана да осигури рамка за обмен на информация и за оперативно сътрудничество между националните органи на държавите членки и Агенцията. Eurosur осигурява на националните органи и на Агенцията необходимата инфраструктура и инструменти за подобряване на тяхната осведоменост за състоянието и за увеличаване на способността за реагиране на външните граници, за целите на разкриване, предотвратяване и борба с незаконната миграция и трансграничните престъпления, като така допринася за спасяването на живота на мигрантите и за осигуряването на тяхната защита.
- (29) Държавите членки следва да създадат национални координационни центрове за подобряване на обмена на информация и сътрудничеството между държавите членки и с Агенцията по отношение на наблюдението на границите и извършването на гранични проверки. За правилното функциониране на Eurosur е изключително важно всички национални органи, които съгласно националното право отговарят за наблюдението на външните граници, да си сътрудничат чрез националните координационни центрове.

¹ Регламент (ЕС) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. за създаване на Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur) (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 11).

- (30) Ролята на националния координационен център за координиране и обмен на информация между всички органи, които отговарят за контрола по външните граници на национално равнище, не засяга правомощията, установени на национално равнище по отношение на планирането и осъществяването на граничния контрол.
- (31) Настоящият регламент не следва да препятства държавите членки да натоварят своите национални координационни центрове и с отговорността за координирането на обмена на информация и сътрудничеството във връзка с други компоненти на европейското интегрирано управление на границите.
- (32) Качеството на обменената между държавите членки и Агенцията информация и навременността на обмена на тази информация са предварителни условия за правилното функциониране на европейското интегрирано управление на границите. Като се използва за основа успехът на Eurosur, това качество следва да се гарантира чрез стандартизация, автоматизиране на обмена на информация между мрежите и системите, осигуреност на информацията и контрол на качеството на предаваните данни и информация.
- (33) Агенцията следва да предоставя необходимата помощ за разработването и функционирането на Eurosur, включително за оперативната съвместимост на системите, по-специално чрез създаване, поддържане и координиране на Eurosur.
- (34) Eurosur следва да осигурява изчерпателна картина на състоянието не само на външните граници, но и в Шенгенското пространство и в предграничната зона. Тя следва да обхваща наблюдението на сухоземните, морските и въздушните граници и граничните проверки. Осигуряването на осведоменост за състоянието в рамките на Шенгенското пространство не следва да води до оперативни дейности от страна на Агенцията по вътрешните граници на държавите членки.

- (35) Наблюдението на въздушните граници следва да бъде елемент от управлението на границите, тъй като за извършването на незаконни дейности, свързани с имиграцията, както и на трансгранични престъпления, се използват частни полети и дистанционно управляеми летателни системи. Наблюдението на въздушните граници има за цел откриването и наблюдението на подозрителни полети, които преминават или възнамеряват да преминат външните граници, както и извършване на свързан с това анализ на риска с цел мобилизиране на способности за реагиране от страна на компетентните органи на Съюза и на държавите членки. За тази цел следва да се насърчава сътрудничеството на равнището на Съюза между Агенцията, управителния орган на Европейската мрежа за управление на въздушното движение (ЕМУВД) и Агенцията за авиационна безопасност на Европейския съюз (ЕААБ). Когато е целесъобразно, държавите членки следва да могат да получават информация за подозрителни външни полети и да реагират по съответния начин. Агенцията следва да наблюдава и подкрепя научните изследвания и иновативните дейности в тази област.
- (36) Съобщаването на събития, свързани с неразрешени вторични движения в Eurosur, ще допринесе за мониторинга от страна на Агенцията на миграционните потоци към и в рамките на Съюза за целите на анализа на риска и осведомеността за състоянието. Актът за изпълнение, в който се определят подробните елементи, свързани с информационните категории на картините на състоянието и правилата за изготвянето на специални картини на състоянието, следва допълнително да определи вида на докладването, за да се постигне най-добре тази цел.
- (37) Предоставяните от Агенцията на Eurosur услуги за обединяване на данни следва да се основават на общото прилагане на средства за наблюдение и на междуведомственото сътрудничество на равнището на Съюза, включително предлагането на услуги в областта на сигурността по програма „Коперник“. Услугите на Eurosur за обединяване на данните следва да предоставят на държавите членки и на Агенцията заедно с информационни услуги с добавена стойност, които са свързани с европейското интегрирано управление на границите. Услугите на Eurosur за обединяване на данни следва да бъдат разширени, за да подпомагат граничните проверки, наблюдението на въздушните граници и мониторинга на миграционните потоци.

- (38) Практиката на пътуване с малки и неподходящи за плаване по море съдове увеличи драстично броя на мигрантите, които стават жертви на удавяне по южните морски външни граници. Eurosur следва да подобри значително оперативната и техническата способност на Агенцията и на държавите членки да откриват такива малки съдове и да подобряват способността за реагиране на държавите членки, като по този начин допринасят за намаляване на смъртните случаи на мигранти, включително в рамките на операции по търсене и спасяване.
- (39) В настоящия регламент се отчита, че миграционните маршрути се използват и от лица, които се нуждаят от международна закрила.
- (40) Агенцията следва да изготвя общи и специализирани анализи на риска въз основа на общ модел за интегриран анализ на риска, който да се прилага от самата Агенция и от държавите членки. Агенцията следва да предоставя, въз основа и на информация, осигурена от държавите членки, адекватна информация относно всички аспекти, свързани с европейското интегрирано управление на границите, по-специално относно граничния контрол, връщането, явлението неразрешени вторични движения на граждани на трети държави в рамките на Съюза, представено като тенденции, обем и маршрути, предотвратяването на трансграничните престъпления, включително улесняването на неразрешеното преминаване на границата, трафика на хора, тероризма и хибридните заплахи, както и относно ситуацията в съответните трети държави, така че да се осигури възможност за предприемане на подходящи мерки или за справяне с установените заплахи и рискове с оглед на подобряването на интегрираното управление на външните граници.

- (41) Като се имат предвид дейностите ѝ по външните граници, Агенцията следва да допринася за предотвратяването и разкриването на трансгранични престъпления като незаконното превеждане на мигранти през граница, трафик на хора и тероризъм, когато е целесъобразно тя да предприема действия и след като е получила съответна информация посредством своята дейност. Тя следва да координира своята дейност с Европол — агенцията, която отговаря за подкрепата и засилването на действията на държавите членки и сътрудничеството им за предотвратяване и борба с тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки. За трансграничното измерение са характерни престъпления, които са пряко свързани с незаконно преминаване на външните граници, включително трафик на хора или незаконно превеждане на мигранти. В съответствие с Директива 2002/90/ЕО на Съвета¹ държавите членки могат да вземат решение да не налагат санкции, когато целта на деянието е оказването на хуманитарна помощ на мигрантите.
- (42) В духа на споделената отговорност ролята на Агенцията следва да включва извършването на редовен мониторинг на управлението на външните граници, включително на зачитането на основните права, при осъществяване на дейностите на Агенцията по управление на границите и връщане. Агенцията следва да осигури подходящ и ефективен мониторинг не само чрез осведоменост за състоянието и анализ на риска, но и чрез присъствието на експерти от собствения ѝ персонал в държавите членки. Ето защо, Агенцията следва да може да разполага служители за връзка в държавите членки за определен срок, през който служителят за връзка докладва на изпълнителния директор. Докладите на служителите за връзка следва да са част от оценката на уязвимостта.

¹ Директива 2002/90/ЕС на Съвета от 28 ноември 2002 г. за определяне на подпомагане на незаконното влизане, преминаването и пребиваването (ОВ L 328, 5.12.2002 г., стр. 17).

- (43) Агенцията следва да извършва оценка на уязвимостта въз основа на обективни критерии с цел оценяване на капацитета и готовността на държавите членки да се справят с предизвикателства по външните си граници и да допринесат към постоянния корпус и фонда от техническо оборудване. Оценката на уязвимостта следва да включва оценяване на оборудването, инфраструктурата, персонала, бюджета и финансовите ресурси на държавите членки, както и планове им за действие при извънредни ситуации за справяне с възможни кризи по външните граници. Държавите членки следва да предприемат мерки за отстраняване на евентуалните недостатъци, констатирани в тази оценка. Изпълнителният директор следва да набележи мерките, които да бъдат предприети, и да ги препоръча на съответната държава членка. Изпълнителният директор следва също така да определи срок, в рамките на който да бъдат предприети тези мерки, и да следи отблизо за навременното им изпълнение. Когато необходимите мерки не са предприети в рамките на определения срок, въпросът следва да бъде отнесен до управителния съвет за допълнително решение.
- (44) Ако на Агенцията не бъде предоставена точна и навременна информация, необходима за извършването на оценка на уязвимостта, това следва да може да бъде отчетено при извършване на оценката на уязвимостта, освен ако не бъдат изтъкнати надлежно обосновани причини за задържане на данните.

- (45) Оценката на уязвимостта и механизма за оценка по Шенген, създаден с Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета¹, са два допълващи се механизма за гарантиране на контрол от Съюза на качеството на правилното функциониране на Шенгенското пространство и за осигуряване на постоянна готовност — както на равнището на Съюза, така и на национално равнище — с цел реагиране на всякакви предизвикателства по външните граници. Въпреки че механизмът за оценка по Шенген е основният инструмент за оценка на прилагането и спазването на правото на Съюза в държавите членки, взаимодействието между оценката на уязвимостта и механизма за оценка по Шенген следва да бъде увеличено максимално с цел създаване на подобрена картина на състоянието на функционирането на Шенгенското пространство, като се избягва, доколкото е възможно, дублирането на усилията от страна на държавите членки и се гарантира по-добре координираното използване на съответните финансови инструменти на Съюза в подкрепа на управлението на външните граници. За тази цел следва да се установи редовен обмен на информация между Агенцията и Комисията относно резултатите от двата механизма.
- (46) Тъй като държавите членки определят участъци от границите, за които Агенцията определя степени на въздействие, и способностите за реагиране на държавите членки и на Агенцията следва да бъдат свързани с тези степени на въздействие, следва да бъде създадена четвърта критична степен на въздействие, която да бъде определяна временно за даден участък от границата, когато Шенгенското пространство е изложено на риск и Агенцията следва да се намеси.

¹ Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 27).

- (47) Когато за участък от морската граница бъде определена висока или критична степен на въздействие поради увеличаването на незаконната имиграция, засегнатите държави членки следва да вземат предвид това увеличение при планирането и провеждането на операции по търсене и спасяване, тъй като подобна ситуация може да доведе до увеличаване на исканията на помощ за бедстващи в морето лица.
- (48) Агенцията следва да организира подходяща оперативна и техническа помощ за държавите членки, за да подсили капацитета им да изпълняват задълженията си по отношение на контрола на външните граници и да се справят с предизвикателства по външните граници, произтичащи от нарасналия брой пристигащи незаконни мигранти или от трансгранични престъпления. Тази помощ не следва да засяга компетентността на съответните национални органи за започване на наказателно разследване. В това отношение Агенцията следва, по своя собствена инициатива и със съгласието на съответната държава членка или по искане на тази държава членка, да организира и координира съвместни операции за една или повече държави членки, да разположи екипи за управление на границите, екипи за съдействие в управлението на миграцията и екипи за връщане (наричани общо „екипите“) на постоянния корпус и да предостави необходимото техническо оборудване.

- (49) Когато са налице конкретни и прекомерни предизвикателства по външните граници, Агенцията следва, по своя собствена инициатива и със съгласието на съответната държава членка или по искане на тази държава членка, да организира и координира бърза гранична намеса и да разположи както екипи на постоянния корпус, така и техническо оборудване, включително от фонда за оборудване за бързо реагиране. Фондът за оборудване за бързо реагиране следва да включва ограничен брой единици оборудване за възможна бърза гранична намеса. Бързата гранична намеса следва да осигурява подкрепление за ограничен срок в ситуации, в които се изискват неотложни действия и в които такава намеса ще осигури ефективна реакция. За да се гарантира, че тази намеса е ефективна, държавите членки следва да предоставят на разположение с цел сформирание на съответните екипи персонал, който са командировали в Агенцията, предоставили на Агенцията за краткосрочно разполагане и разположили за целите на резерва за бързо реагиране, както и да предоставят необходимото техническо оборудване. Когато разположеният екипаж заедно с техническото оборудване на дадена държавата членка произхожда от тази държава членка, той следва да се счита за част от нейния принос към постоянния корпус. Агенцията и съответните държави членки следва да постигнат съгласие по оперативен план.

- (50) Когато държава членка е изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства, свързани с миграцията, в определени райони на външните си граници, характеризиращи се с голям приток на смесени миграционни потоци, държавите членки следва да могат да разчитат на повишени технически и оперативни подкрепления. Тези подкрепления следва да се предоставят в зони на горещи точки от екипи за съдействие в управлението на миграцията. Тези екипи следва да са съставени от оперативен персонал, разположен от постоянния корпус, и от експерти, разположени от Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO), Европол и — когато е приложимо — от Агенцията на Европейския съюз за основните права и от други органи, служби и агенции на Съюза, както и от държавите членки. Комисията следва да осигури необходимата координация при оценката на нуждите, посочени от държавите членки. Агенцията следва да подпомага Комисията при координирането на различните агенции на място. Комисията, в сътрудничество с приемащата държава членка и съответните агенции на Съюза, следва да определя условията за сътрудничеството в зоните на горещи точки. Комисията следва да осигури сътрудничество между съответните агенции в рамките на техните мандати и да отговаря за координирането на действията на екипите за съдействие в управлението на миграцията.

- (51) Държавите членки следва да се уверят, че всички органи, в които е вероятно да постъпят молби за международна закрила, например полицията, граничните служители, имиграционните органи и служителите на местата за задържане, разполагат със съответната информация. Те следва също така да гарантират, че служителите на тези органи получават необходимото ниво на обучение, подходящо за техните задачи и отговорности, както и указания за информиране на кандидатите къде и как могат да подават молби за международна закрила и указания за това как да насочват лицата в уязвимо положение към подходящите механизми за насочване.
- (52) В заключенията си от 28 юни 2018 г. Европейският съвет отново потвърди значението на използването на всеобхватен подход към миграцията и отбеляза, че миграцията представлява предизвикателство не само за една държава членка, но и за Европа като цяло. В този смисъл той подчерта колко е важно Съюзът да предоставя пълна подкрепа, за да се гарантира правилното управление на миграционните потоци.
- (53) Агенция и EASO следва тясно да си сътрудничат с цел ефективно справяне с предизвикателствата, свързани с миграцията, характеризиращи се с голям приток на смесени миграционни потоци, по-конкретно на външните граници. По-специално Агенцията и EASO следва да координират дейностите си и да подкрепят държавите членки, за да се улеснят процедурите в областта на международната закрила и процедурата за връщане на граждани на трети държави, чиито молби за международна закрила са били отхвърлени. Агенцията и EASO следва също така да си сътрудничат при други общи оперативни дейности, като общ анализ на риска, събиране на статистически данни, обучение и подкрепа за държавите членки във връзка с планирането на действия при извънредни ситуации.

- (54) Националните органи, които изпълняват функции по брегова охрана, отговарят за широк спектър от задачи, които могат да включват морска безопасност, сигурност, търсене и спасяване, граничен контрол, контрол на рибарството, митнически контрол, общо правоприлагане и опазване на околната среда. Поради това Агенцията, Европейската агенция за контрол на рибарството (EFCA) и Европейската агенция по морска безопасност (ЕАМБ) следва да засилят сътрудничеството както помежду си, така и с националните органи, изпълняващи функции по брегова охрана, с цел повишаване на осведомеността за състоянието в морето, както и за подкрепа на съгласувани и икономически ефективни действия. Полезните взаимодействия между отделните участници в морската среда следва да бъдат в съответствие с европейското интегрирано управление на границите и със стратегиите за морска сигурност.
- (55) В зоните на горещи точки държавите членки следва да си сътрудничат със съответните агенции на Съюза, които следва да действат в рамките на съответните им мандати и правомощия и като се координират от Комисията. Комисията, в сътрудничество с други съответни агенции, следва да гарантира, че дейностите в зоните на горещи точки се извършват при спазване на приложимото право на Съюза и основните права.
- (56) Когато това е обосновано от резултатите от оценката на уязвимостта или анализа на риска или когато временно е определена критична степен на въздействие в един или повече участъци от границите, изпълнителният директор на Агенцията следва да препоръча на съответната държава членка да започне и да проведе съвместни операции или бърза гранична намеса.

(57) Когато контролът на външните граници стане неефективен до степен, при която възниква риск да се изложи на опасност функционирането на Шенгенското пространство, тъй като дадена държава членка не предприема необходимите мерки в съответствие с оценката на уязвимостта или тъй като държава членка, която е изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства по външните граници, не е поискала от Агенцията достатъчна подкрепа или не използва тази подкрепа, на равнището на Съюза следва да бъде даден бърз, единен и ефективен отговор. С цел да се намалят тези рискове и да се осигури по-добра координация на равнището на Съюза Комисията следва да представи на Съвета предложение за решение, в което да бъдат определени мерките, които да бъдат изпълнени от Агенцията, и да изиска от засегнатата държава членка да си сътрудничи с Агенцията при изпълнението на тези мерки. Изпълнителните правомощия за приемане на такова решение следва да бъдат предоставени на Съвета поради възможната политическа чувствителност на мерките, за които трябва да бъде взето решение, които е възможно да засегнат националните изпълнителни правомощия и правомощията за правоприлагане. След това Агенцията следва да определи действията, които да бъдат предприети за практическото изпълнение на мерките, посочени в решението на Съвета. Агенцията следва да изготви оперативен план със засегнатата държава членка. Засегнатата държава членка следва да улесни изпълнението на решението на Съвета и на оперативния план, като изпълнява, *inter alia*, своите задължения, както е предвидено в настоящия регламент. Ако дадена държава членка не изпълни решението на Съвета в срок от 30 дни и не си сътрудничи с Агенцията при изпълнението на мерките, съдържащи се в решението, Комисията следва да може да започне специалната процедура, предвидена в член 29 от Регламент (ЕС) 2016/399, с цел справяне с извънредни обстоятелства, които излагат на риск цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

- (58) Постоянният корпус следва да се състои от четири категории оперативен персонал, по-специално редовен персонал, персонал, който е дългосрочно командирован от държавите членки в Агенцията, персонал, предоставен от държавите членки за краткосрочно разполагане, и персонал, представляващ част от резерва за бързо реагиране с цел бърза гранична намеса. Оперативният персонал следва да е съставен от гранични служители, ескортиращи лица при връщане, специалисти в областта на връщането и други компетентни служители. Постоянният корпус следва да бъде разположен в рамките на екипи. Действителният брой на членовете на оперативния персонал, разположени от постоянния корпус, следва да зависи от оперативните нужди.
- (59) Членовете на оперативния персонал, разположени като членове на екипи, следва да разполагат с всички необходими правомощия за осъществяването на граничен контрол и задачи, свързани с връщането, включително задачи, за които са необходими изпълнителни правомощия, установени в съответното национално право или в настоящия регламент. Агенцията следва да отговаря за всички вреди, причинени от редовния персонал при упражняването на неговите изпълнителни правомощия.
- (60) Държавите членки следва да допринесат в постоянния корпус в съответствие с приложение II относно дългосрочните командировки и с приложение III за краткосрочното разполагане. Приносът на отделните държави членки следва да бъде определен въз основа на коефициента на разпределение, договорен по време на преговорите през 2016 г. относно Регламент (ЕС) 2016/1624 за целите на резерва за бързо реагиране и посочен в приложение I към посочения регламент. Този коефициент на разпределение следва да бъде пропорционално адаптиран към размера на постоянния корпус. Приносът следва да бъде също така определен по пропорционален начин за асоциираните към Шенген държави.
- (61) При подбора на броя и профилите на персонала, които трябва да бъдат посочени в решението на управителния съвет, изпълнителният директор следва да прилага принципите на равнопоставеност и пропорционалност, по-специално по отношение на националните способности на държавите членки.

- (62) Точният график за краткосрочното разполагане на части от постоянния корпус и за предоставянето на техническо оборудване, съфинансирано по линия на специфичните действия на фонд „Вътрешна сигурност“ или друго специално предназначено за целта финансиране от Съюза, следва да бъде договорен между всяка държава членка и Агенцията чрез ежегодни двустранни преговори, като се вземат предвид капацитетът и изискването за пропорционалност. Когато отправя искане за национален принос за постоянния корпус, изпълнителният директор следва да прилага като общо правило принципите на пропорционалност и равнопоставеност на държавите членки с цел предотвратяване на ситуации, които биха оказали значително въздействие върху изпълнението на националните задачи в една държава членка поради искането годишният принос на тази държава членка да бъде разположен през конкретно четиримесечие. Тези правила следва да включват възможността държавите членки да изпълнят през непоследователни периоди задълженията си, свързани с периодите на разполагане. По отношение на краткосрочното разполагане от постоянния корпус държавите членки следва да могат също така да изпълняват своите задължения за краткосрочно разполагане кумулативно, чрез разполагане на повече членове на персонала за по-кратки периоди или чрез разполагане на отделни членове на персонала за повече от четири месеца в съответствие с плана, договорен чрез ежегодни двустранни преговори.
- (63) Без да се засяга своевременното приключване на оперативния план по отношение на морските операции, Агенцията следва на възможно най-ранен етап да предоставя на участващите държави членки конкретна информация относно съответната юрисдикция и съответното приложимо право, по-специално относно правата на командирите на корабите и въздухоплавателните средства, условията за употреба на сила и налагането на ограничителни мерки или мерки за лишаване от свобода.

(64) Дългосрочното развитие на човешките ресурси за осигуряване на приноса на държавите членки в постоянния корпус следва да бъде подкрепено от система за финансова подкрепа. За тази цел е целесъобразно да се разреши на Агенцията да използва отпускането на безвъзмездни средства на държавите членки без покана за представяне на предложения в рамките на финансиране, което не е свързано с разходи, ако са изпълнени условията, установени в Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета¹. Финансовата подкрепа следва да даде възможност на държавите членки да наемат и обучават допълнителен персонал, като им предостави необходимата степен на гъвкавост да изпълняват изискванията за задължителен принос към постоянния корпус. Системата за финансова подкрепа следва да бъде съобразена с необходимото време за набиране и обучение на персонал и поради това следва да се основава на правилото N + 2. В специалната система за финансиране следва да бъде постигнат правилният баланс между рисковете от нередности и измами и разходите за контрол. В настоящия регламент се определят основните условия за отпускане на финансовата подкрепа, а именно набирането и обучението на достатъчен брой гранични служители или други специалисти, съответстващи на броя на членовете на персонала, които са дългосрочно командировани в Агенцията, или ефективното разполагане на персонал по време на оперативните дейности на Агенцията в продължение на последователен или непоследователен период от най-малко четири месеца или пропорционално — за разполагане на персонал за последователен и непоследователен период от по-малко от четири месеца. Като се има предвид липсата на подходящи и сравними данни за действителните разходи сред държавите членки, разработването на основана на разходите схема за финансиране ще бъде твърде сложно и няма да задоволи потребността от проста, бърза, ефикасна и ефективна схема за финансиране.

¹ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

За целите на определянето на размера на това финансиране за различни държави членки е целесъобразно да се използва като референтна сума годишната заплата за договорно нает служител от функционална група III, степен 8, стъпка 1 на институциите на Съюза, преизчислена с коригиращ коефициент за всяка държава членка в съответствие с принципа за добро финансово управление и в съответствие с изискването за равнопоставеност. При усвояването на финансовата подкрепа Агенцията и държавите членки следва да осигуряват спазването на принципите на съфинансиране и избягване на двойното финансиране.

- (65) С цел да се облекчи възможното въздействие върху националните служби, свързани с набирането на редовния персонал за постоянния корпус следва да се осигури подкрепа на съответните служби на държавите членки за покриване на инвестициите за обучение на нов персонал, който да замести напускащия персонал.
- (66) За целите на разполагането на постоянния корпус на територията на трети държави Агенцията следва да развие капацитета на своите структури за управление и контрол, както и да разработи процедура, с която да гарантира, че членовете на екипите носят гражданска и наказателна отговорност.
- (67) За да се даде възможност за ефективно разполагане на персонал от постоянния корпус, считано от 1 януари 2021 г., следва да бъдат взети и приложени възможно най-скоро определени решения и мерки за изпълнение. Поради това Агенцията, заедно с държавите членки и Комисията, следва да участва в изготвянето на такива мерки за изпълнение и решения, които се приемат от управителния съвет. Този напреднал подготвителен процес следва да включва съответното набиране на персонал от Агенцията и държавите членки съгласно настоящия регламент.

- (68) При все това, за да се осигури непрекъснатост на подкрепата за оперативните дейности, организирани от Агенцията, до 31 декември 2020 г. следва да бъде планирано и изпълнено разполагането на целия персонал, включително в рамките на резерва за бързо реагиране, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/1624 и с проведените през 2019 г. годишни двустранни преговори. За тази цел съответните разпоредби от посочения регламент следва да се отменят, считано от 1 януари 2021 г.
- (69) Работната сила на Агенцията следва да се състои от персонал, изпълняващ задачите, възложени на Агенцията, в централата на Агенцията или като част от постоянния корпус. Членовете на редовния персонал в рамките на постоянния корпус следва да бъдат разположени на първо място като членове на екипите. Следва да може да бъде набран само ограничен и ясно определен брой от редовния персонал за изпълнението на помощни функции за създаването на постоянен корпус, по-специално в централата.
- (70) За да се преодолеят трайните липси при доброволното обединяване на техническо оборудване от държавите членки, по-специално по отношение на мащабни активи, Агенцията следва да разполага с необходимото оборудване, което да бъде използвано при съвместни операции или при бърза гранична намеса, или при други оперативни дейности. Държавите членки следва да разрешат ползването на тези активи като оборудване за държавна служба. Въпреки че Агенцията разполага с правна възможност да придобива или да наема собствено техническо оборудване от 2011 г. насам, тази възможност беше значително ограничена от липсата на бюджетни ресурси.

- (71) В резултат от това, за да се постигнат набелязаните цели във връзка със създаването на постоянния корпус, в рамките на многогодишната финансова рамка за 2021—2027 г. Комисията задели значителен пакет, който да позволи на Агенцията да придобива, поддържа и експлоатира необходимите въздушни, морски и сухопътни активи, съответстващи на нейните оперативни нужди. Въпреки че придобиването на необходимите активи би могло да бъде продължителен процес, особено за големи активи, собственото оборудване на Агенцията следва в крайна сметка да служи за основа на оперативните разполагания с допълнителен принос от държавите членки, който да се използва при извънредни обстоятелства. Оборудването на Агенцията следва да се управлява до голяма степен от техническия персонал на Агенцията, който е част от постоянния корпус. За да се гарантира ефективното използване на предложените финансови ресурси, придобиването на нужните активи следва да се основава на многогодишна стратегия, по която управителният съвет взема решение възможно най-рано. Необходимо е да се гарантира устойчивостта на Агенцията чрез бъдещите многогодишни финансови рамки и да се поддържа всеобхватно европейско интегрирано управление на границите.
- (72) При прилагането на настоящия регламент Агенцията и държавите членки следва да се използват в максимална степен съществуващите способности от гледна точка на човешки ресурси, както и на техническо оборудване, на национално равнище и на равнището на Съюза.

- (73) Дългосрочното развитие на нови способности в рамките на европейската гранична и брегова охрана следва да бъде координирано между държавите членки и Агенцията в съответствие с цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, като се отчита дългата продължителност на някои процеси. Това включва набирането и обучението на нови гранични служители, които по време на своята кариера могат да служат както в държавите членки, така и като част от постоянния корпус, придобиването, поддръжката и обезвреждането на оборудване, по отношение на което следва да се търсят възможности за оперативна съвместимост и икономии от мащаба, и разработването на ново оборудване и свързаните с него технологии, включително чрез научни изследвания.
- (74) Пътната карта за способностите следва да доведе до сближаване на планове на държавите членки за развитие на способностите и многогодишното планиране на ресурсите на Агенцията, за да се оптимизират дългосрочните инвестиции с цел най-добра защита на външните граници.
- (75) Предвид разширения мандат на Агенцията, създаването на постоянния корпус и засиленото му присъствие на място по външните граници, както и по-голямото му участие в областта на връщането, Агенцията следва да има възможност да създава местни офиси, разположени в близост до местата на провеждане на значими оперативни дейности на Агенцията за времетраенето на тези дейности, които да действат като посредник между Агенцията и приемащата държава членка, да осигуряват координацията и да изпълняват логистични и помощни задачи, както и да улесняват сътрудничеството между Агенцията и приемащата държава членка.

- (76) Предвид факта, че междуведомственото сътрудничество е част от европейското интегрирано управление на границите, Агенцията следва да си сътрудничи тясно с всички съответни органи, служби и агенции на Съюза, по-специално с Европол и EASO. Това сътрудничество следва да се осъществява на равнището на централата, в оперативните области и — когато е целесъобразно — на равнището на местните офиси.
- (77) Агенцията и държавите членки, по-специално техните академии за обучение, следва тясно да си сътрудничат във връзка с обучението на постоянния корпус, като същевременно се гарантира, че програмите за обучение са хармонизирани и че с тях се насърчават общите ценности, залегнали в Договорите. Агенцията следва да може, с одобрението на управителния съвет, да създаде център за обучение на Агенцията с цел да улесни допълнително включването на общоевропейски културни елементи в предоставяното обучение.
- (78) Агенцията следва да продължи да развива общи основни учебни програми и подходящи инструменти за обучение за целите на управлението на границите и на връщането, включително специално обучение за закрила на уязвими лица, включително деца. Тя следва да предлага също така допълнителни обучителни курсове и семинари, свързани със задачи в областта на интегрираното управление на границите, включително за служителите от компетентните национални органи. Агенцията следва да осигури на членовете на постоянния корпус специализирано обучение, свързано с техните задачи и правомощия. То следва да включва обучение за приложимото право на Съюза и международно право, както и за основните права. Агенцията следва да бъде оправомощена да организира дейности по обучение в сътрудничество с държавите членки и трети държави на тяхна територия.

- (79) Връщането на граждани на трети държави, които не отговарят или които вече не отговарят на условията за влизане, престой или пребиваване в държавите членки в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹, е съществен елемент от всеобхватните усилия за борба с незаконната имиграция и представлява важен въпрос от съществен обществен интерес.
- (80) Агенцията следва да увеличи помощта си за държавите членки при връщането на граждани на трети държави, като се спазва политиката на Съюза в областта на връщането и в съответствие с Директива 2008/115/ЕО. По-специално Агенцията следва да координира и организира операции по връщане от една или повече държави членки и да организира и провежда действия за намеса в областта на връщането, за да укрепи системата за връщане на държавите членки, които се нуждаят от засилена оперативна и техническа помощ за спазване на задължението си да връщат граждани на трети държави в съответствие с посочената директива.
- (81) Агенцията следва, при пълно зачитане на основните права и без да се засяга отговорността на държавите членки за приемане на решения за връщане, да предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки в процеса на връщането, включително при установяване на самоличността на граждани на трети държави и при други дейности на държавите членки, предхождащи връщането и свързани с него. Освен това Агенцията следва да подпомага държавите членки при осигуряването на пътни документи за връщане в сътрудничество с органите на съответните трети държави.

¹ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

- (82) Агенцията следва да допуска, при наличието на съгласие от страна на съответната държава членка, Европейският комитет против изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание на Съвета на Европа да извършва посещения на места, където тя извършва операции по връщане, в рамките на механизма за мониторинг, създаден от членовете на Съвета на Европа съгласно Европейската конвенция за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание.
- (83) Помощта за държавите членки при провеждането на процедури за връщане следва да включва предоставянето на практическа информация относно третите държави на връщане от значение за прилагането на настоящия регламент, като например предоставянето на данните за контакт или друга логистична информация, необходима за нормалното и достойно провеждане на операциите по връщане. Помощта следва да включва също така управлението и поддържането на платформа за обмен на данните и информацията, необходими на Агенцията за предоставяне на техническа и оперативна помощ в съответствие с настоящия регламент. Тази платформа следва да разполага с комуникационна инфраструктура, която да позволява автоматизираното предаване на статистически данни от системите за управление на връщането на държавите членки.
- (84) Евентуалното наличие на договореност между държава членка и трета държава не освобождава Агенцията или държавите членки от техните задължения или отговорност съгласно правото на Съюза или международното право, по-специално от спазването на принципа на забрана за връщане (*non-refoulement*) и забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение.

- (85) Държавите членки следва да могат да си сътрудничат на оперативно равнище с други държави членки или трети държави по външните граници, включително във връзка с военни операции за целите на правоприлагането, доколкото това сътрудничество е съвместимо с действията на Агенцията.
- (86) Агенцията следва да подобри обмена на информация и сътрудничеството с други органи, служби и агенции на Съюза, като Европол, EASO, ЕАМБ, Сателитния център на Европейския съюз, ЕААБ и управителния орган на ЕМУВД, за да могат да се използват по най-оптималния начин съществуващата информация, възможности и системи, които вече са налични на европейско равнище, например Програмата на Съюза за наблюдение и мониторинг на Земята „Коперник“.
- (87) Сътрудничеството с трети държави е важен елемент на европейското интегрирано управление на границите. То следва да служи за популяризиране на европейски стандарти в областта на управлението на границите и на връщането, за обмен на информация и анализ на риска и за улесняване на осъществяването на връщанията с цел увеличаване на ефикасността им и оказване на подкрепа на трети държави в областта на управлението на границите и на миграцията, включително чрез разполагане на постоянния корпус, когато такава подкрепа е необходима за защитата на външните граници и за ефективното управление на политиката на Съюза в областта на миграцията.
- (88) Когато Комисията препоръчва Съветът да я упълномощи да договори споразумение за статута с трета държава, Комисията следва да направи оценка на положението с основните права, свързано с областите, обхванати от споразумението за статута в съответната трета държава, и да информира Европейския парламент за това.

- (89) Сътрудничеството с трети държави следва да се осъществява в рамките на външната дейност на Съюза и в съответствие с принципите и целите, определени в член 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). Комисията следва да осигури съгласуваност между европейското интегрирано управление на границите и други политики на Съюза в областта на външната дейност на Съюза, по-специално общата политика за сигурност и отбрана. Комисията следва да бъде подпомагана от върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Това сътрудничество следва да се осъществява по-специално по отношение на дейностите на Агенцията, които се провеждат на територията на трети държави или в които участват служители от трети държави в области като анализ на риска, планиране и провеждане на операции, обучение, обмен на информация и сътрудничество.
- (90) За да се гарантира, че информацията, която се съдържа в Eurosur, е възможно най-пълна и актуализирана, по-специално по отношение на ситуацията в трети държави, Агенцията следва да си сътрудничи с органите на трети държави в рамките на двустранни и многостранни споразумения между държавите членки и трети държави, включително с регионални мрежи, или чрез работни договорености, сключени между Агенцията и съответните органи на трети държави. За тази цел Европейската служба за външна дейност и делегациите и бюрата на Съюза следва да предоставят всяка информация, която би могла да е от значение за Eurosur.

- (91) Настоящият регламент включва разпоредби относно сътрудничеството с трети държави, защото добре структурираният и постоянен обмен на информация и сътрудничеството с тези държави, включително, но не само, съседните трети държави, са ключови фактори за постигане на целите на европейското интегрирано управление на границите. Особено важно е всякакъв обмен на информация и сътрудничество между държавите членки и трети държави да се осъществява при пълно зачитане на основните права.
- (92) Предоставяната на трети държави помощ следва да допълва помощта на Агенцията за държавите членки при прилагането на мерките на Съюза, свързани с осъществяването на европейското интегрирано управление на границите.
- (93) Следва да бъде възможно двустранните и многостранните споразумения, сключени от държавите членки с трети държави в областите, обхванати от европейското интегрираното управление на границите, да съдържат чувствителна информация от гледна точка на сигурността. Когато тази информация бъде изпратена на Комисията, тя следва да се обработва от Комисията в съответствие с приложимите правила за сигурност.
- (94) За да се създаде всеобхватна картина на състоянието и анализ на риска, обхващащи предграничната зона, Агенцията и националните координационни центрове следва да събират информация и да се координират със служителите за връзка по въпросите на имиграцията, разположени от държавите членки в трети държави, Комисията, Агенцията или други органи, служби и агенции на Съюза.

- (95) Системата за фалшиви и истински документи (FADO) бе създадена със Съвместно действие 98/700/ПВР на Съвета¹ в рамките на Генералния секретариат на Съвета, като чрез нея на органите на държавите членки се осигурява достъп до информация за нови методи за фалшифициране, които са разкрити, и нови истински документи, които са в обращение.
- (96) В заключенията си от 27 март 2017 г. Съветът посочи, че управлението на системата FADO е остаряло и че е необходима промяна на нейното правно основание, за да продължи тя да отговаря на изискванията на политиките в областта на правосъдието и вътрешните работи. Съветът също така отбеляза, че в това отношение биха могли да се постигнат полезни взаимодействия, като се използва експертният опит на Агенцията в областта на документните измами и работата, която Агенцията вече извършва в тази област. Поради това се планира Агенцията да поеме от Генералния секретариат на Съвета административното обслужване и оперативното и техническото управление на системата FADO веднага след като Европейският парламент и Съветът приемат съответния правен акт относно системата FADO, заменящ Съвместно действие 98/700/ПВР.
- (97) Преди приемането на съответния правен акт относно системата FADO е желателно да се гарантира, че системата FADO е напълно функционална до прехода и прехвърлянето на съществуващите данни към новата система. След това собствеността върху съществуващите данни ще се прехвърли на Агенцията.

¹ Съвместно действие от 3 декември 1998 г., прието от Съвета на основание член К.3 от Договора за Европейски съюз, относно създаването на Европейска система за архивиране на изображения (FADO) (ОВ L 333, 9.12.1998 г., стр. 4).

- (98) Всяко обработване на лични данни от Агенцията в рамките на настоящия регламент следва да се осъществява в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета¹.
- (99) Всяко обработване на лични данни от държавите членки в рамките на настоящия регламент следва да се извършва в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета² или Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета³, в зависимост от случая.

¹ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

² Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

³ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

- (100) В случаите на връщане гражданите на трети държави често не притежават документи за самоличност и не сътрудничат при установяване на тяхната самоличност, като укриват информация или предоставят неверни лични данни. Предвид на особената политическа нужда от бързи процедури за връщане е необходимо Агенцията да е в състояние да ограничи някои права на субектите на данни, за да се предотврати злоупотребата с такива права да възпрепятства правилното провеждане на процедурите за връщане и успешното изпълнение на решенията за връщане от страна на държавите членки, или да попречи на Агенцията да изпълнява ефективно задачите си. По-специално упражняването на правото на ограничаване на обработването би могло значително да забави и да попречи на провеждането на операциите по връщане. Освен това в някои случаи упражняването на правото на достъп на гражданин на трета държава може да застраши операцията по връщане, като се увеличи рискът от укриване, ако гражданинът на трета държава научи, че Агенцията обработва негови данни в контекста на планирана операция по връщане. Правото на коригиране би могло да увеличи риска въпросният гражданин на трета държава да заблуди органите, като предостави неточни данни. За да може Агенцията да ограничи определени права на субектите на данните, тя следва да може да приема вътрешни правила относно тези ограничения.

(101) За да изпълнява правилно своите задачи в областта на връщането, включително като подпомага държавите членки при правилното провеждане на процедурите за връщане и успешното изпълнение на решенията за връщане, както и за да улеснява операциите по връщане, може да е необходимо Агенцията да предава на трети държави личните данни на подлежащи на връщане лица. В много случаи Комисията не е приела решения относно адекватното ниво на защита по отношение на третите държави на връщане съгласно член 45 от Регламент (ЕС) 2016/679 или член 36 от Директива (ЕС) 2016/680 и тези държави не са сключили или не възнамеряват да сключат споразумение за обратно приемане със Съюза или да осигурят по друг начин подходящи гаранции по смисъла на член 48 от Регламент (ЕС) 2018/1725 или по смисъла на националните разпоредби, с които се транспонира член 37 от Директива (ЕС) 2016/680. Въпреки това, независимо от значителните усилия на Съюза да си сътрудничи с основните държави на произход на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, които подлежат на задължение за връщане, невинаги е възможно да се гарантира системното спазване от страна на такива трети държави на задължението, установено от международното право, да приемат обратно собствените си граждани. Споразуменията за обратно приемане, които са сключени или по които се водят преговори от Съюза или държавите членки и които осигуряват подходящи гаранции за личните данни, обхващат ограничен брой такива трети държави. Когато все още няма такива споразумения, Агенцията следва да предава лични данни за целите на улесняване на операциите на Съюза по връщане, при условие че са изпълнени условията, определени в член 50, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) 2018/1725.

- (102) Всяко предаване на лични данни от държави членки на трети държави следва да се извършва в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и Директива (ЕС) 2016/680, в зависимост от случая. При липса на споразумения за обратно приемане и като изключение от изискването да се приемат решения относно адекватното ниво на защита или да се предвидят подходящи гаранции, следва да е възможно държавите членки да предават лични данни на органи на трети държави за целите на прилагането на политиката на връщане на Съюза. Следва да бъде възможно да се използва дерогацията за особени случаи, предвидена в член 49 от Регламент (ЕС) 2016/679 и член 38 от Директива (ЕС) 2016/680, в зависимост от случая, при спазване на условията, определени в посочените членове.
- (103) С настоящия регламент се зачитат основните права и се спазват принципите, признати в членове 2 и 6 ДЕС и в Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“), по-специално зачитането на човешкото достойнство, правото на живот, забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение или наказание, забраната на трафика на хора, правото на свобода и сигурност, правото на защита на личните данни, правото на достъп до документи, правото на убежище и закрилата срещу извеждане и експулсиране, принципите на забрана за връщане и на недискриминация и правата на детето.

- (104) В настоящият регламент следва да се предвиди механизъм за жалби до Агенцията със сътрудничеството на служителя по въпросите на основните права с цел гарантиране на спазването на основните права във всички дейности на Агенцията. Това следва да бъде административен механизъм, чрез който служителят по въпросите на основните права следва да отговаря за обработването на получени от Агенцията жалби в съответствие с правото на добра администрация. Служителят по въпросите на основните права следва да разглежда допустимостта на жалбите, да регистрира допустимите жалби, да препраща всички регистрирани жалби до изпълнителния директор, да препраща жалбите, засягащи членове на екипите, до изпращащата държава членка и да регистрира последващите действия от страна на Агенцията или държавата членка. Механизмът следва да бъде ефективен, като гарантира правилната последваща обработка на жалбите. Механизмът за жалби не следва да засяга достъпа до административни и съдебни средства за защита, нито да представлява изискване за използването на подобни средства. Наказателните разследвания следва да се провеждат от държавите членки. С цел повишаване на прозрачността и отчетността Агенцията следва да докладва относно механизма за жалби в своя годишен доклад. В доклада следва да се посочват по-специално броят на получените от Агенцията жалби, свързаните с тях видове нарушения на основните права, съответните операции и, когато е възможно, последващите мерки, предприети от Агенцията и от държавите членки. Служителят по въпросите на основните права следва да има достъп до цялата информация, отнасяща се до зачитането на основните права във връзка с всички дейности на Агенцията. На служителя по въпросите на основните права следва да бъдат предоставени необходимите ресурси и персонал, за да може той да изпълнява ефективно всички свои задачи в съответствие с настоящия регламент. Персоналът, осигурен на служителя по въпросите на основните права, следва да има умения и ранг, съответстващи на разширяването на дейностите и правомощията на Агенцията.

- (105) Агенцията следва да бъде независима по отношение на техническите и оперативните въпроси и да разполага с юридическа, административна и финансова самостоятелност. За целта е необходимо и целесъобразно Агенцията да бъде орган на Съюза, който има правосубектност и упражнява изпълнителните правомощия, които му се предоставят с настоящия регламент.
- (106) Комисията и държавите членки следва да бъдат представени в управителния съвет, за да упражняват надзор върху Агенцията. Когато е възможно, управителният съвет следва да е съставен от оперативните ръководители на националните служби, които отговарят за управление на границите, или от техни представители. Представените в управителния съвет страни следва да полагат усилия да ограничат текучеството на своите представители, за да се осигури приемственост в работата на управителния съвет. Управителният съвет следва да разполага с необходимите правомощия да определя бюджета на Агенцията, да проверява изпълнението му, да приема съответните финансови правила, да установява прозрачни работни процедури за вземане на решения от Агенцията и да назначава изпълнителния директор и трима заместник изпълнителни директори, на всеки от които следва да бъдат възложени отговорности в определена област на компетентност на Агенцията, като например управление на постоянния корпус, надзор на задачите на Агенцията, свързани с връщането, или управление на участието на Агенцията в широкомащабните информационни системи. Агенцията следва да се управлява и да действа, като се вземат предвид принципите на общия подход относно децентрализираните агенции на Съюза, приет на 19 юли 2012 г. от Европейския парламент, Съвета и Комисията.

- (107) Предвид участието на Европейския парламент във въпросите, уредени от настоящия регламент, председателят на управителния съвет следва да може да покани експерт на Европейския парламент да присъства на заседанията на управителния съвет.
- (108) Всяка година управителният съвет следва да подготвя единен програмен документ. При изготвянето на този документ управителният съвет следва да взема предвид препоръките на междуинституционалната работна група по въпросите на ресурсите на децентрализираните агенции.
- (109) За гарантирането на независимостта на Агенцията следва да ѝ бъде предоставен отделен бюджет с приходи, които се формират главно от принос на Съюза. Бюджетът на Агенцията следва да бъде изготвян съгласно принципа на основано на изпълнението бюджетиране, като се отчитат целите на Агенцията и очакваните резултати от изпълнението на задачите ѝ. Бюджетната процедура на Съюза следва да е приложима дотолкова, доколкото засяга приноса на Съюза и всякакви други субсидии, платими от общия бюджет на Съюза. Одитът на счетоводните отчети следва да се извършва от Сметната палата. В изключителни случаи, когато наличният бюджет се преценява за недостатъчен и бюджетната процедура не позволява подходящ отговор в бързо променящи се ситуации, Агенцията следва да има възможност да получава безвъзмездни средства от фондовете на Съюза за изпълнение на задачите си.

- (110) Изпълнителният директор, в качеството си на разпоредител с бюджетни кредити, следва да извършва редовно оценка на финансовите рискове, свързани с дейностите на Агенцията, и да предприема необходимите мерки за смекчаване на последиците в съответствие с финансовата рамка, приложима за Агенцията, и да информира управителния съвет за това.
- (111) Очаква се през следващите години Агенцията да е изправена пред трудната задача да набере и задържи квалифициран персонал на възможно най-широка географска основа.
- (112) В съответствие с принципа на споделената отговорност Агенцията следва да изисква от наетия от нея персонал, по-специално от редовния персонал на постоянния корпус, включително от редовния персонал, разположен за оперативни дейности, да има същото равнище на обучение, специални експертни познания и професионализъм като персонала, командирован или нает от държавите членки. Във връзка с това Агенцията следва да извършва преглед и оценка на това доколко е правилно поведението на нейния редовен персонал при оперативните дейности в областта на граничния контрол и връщането.

- (113) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹ следва да се прилага без ограничение спрямо Агенцията, която следва да се присъедини към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF)².
- (114) В съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета³ Европейската прокуратура следва да може да разследва и да преследва по наказателноправен ред измами и други престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, както е предвидено в Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета⁴.

¹ Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

² ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

³ Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ОВ L 283, 31.10.2017 г., стр. 1).

⁴ Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 29).

- (115) По отношение на Агенцията следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета¹. Агенцията следва да осигури възможно най-голяма прозрачност на своите дейности, без да се застрашава постигането на целта на нейните операции. Тя следва да направи обществено достъпна информацията относно всички свои дейности. Агенцията следва също така да гарантира, че на обществеността и на всяко заинтересовано лице бързо се предоставя информацията относно нейната работа.
- (116) Агенцията следва също така възможно най-изчерпателно да докладва относно своите дейности на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.
- (117) Комисията следва да направи оценка на настоящия регламент. В тази оценка следва да се оцени, *inter alia*, привлекателността на Агенцията като работодател за набирането на редовен персонал с оглед осигуряване на качеството на кандидатите и географския баланс.
- (118) Външните граници, посочени в настоящия регламент, са границите, за които се прилагат разпоредбите на дял II от Регламент (ЕС) 2016/399, които включват външните граници на държавите членки от Шенгенското пространство в съответствие с Протокол № 19 относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, приложен към ДЕС и към Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

¹ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

- (119) За да се гарантират еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹.
- (120) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно разработването и прилагането на система за интегрирано управление на външните граници с цел да се гарантира правилното функциониране на Шенгенското пространство, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, ако те действат несъгласувано, а поради отсъствието на контрол на вътрешните граници и предвид значителните свързани с миграцията предизвикателства по външните граници, както и поради необходимостта да се осигури ефективен мониторинг на преминаването на тези граници и да се допринесе за високо равнище на вътрешната сигурност в рамките на Съюза, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

¹ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

(121) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген¹, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета². В Договореността между Европейската общност и Република Исландия и Кралство Норвегия относно реда и условията за участие на тези държави в Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз³, се предвиждат правила за участието на тези държави в работата на Агенцията, включително разпоредби относно финансовия принос и персонала.

¹ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

² Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

³ ОВ L 188, 20.7.2007 г., стр. 19.

- (122) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген¹, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета².

¹ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

² Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

- (123) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген¹, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета².
- (124) В Договореността между Европейската общност, от една страна, и Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, относно реда и условията на участие на тези държави в Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз³, се предвиждат правила за участието на тези държави в работата на Агенцията, включително разпоредби относно финансовия принос и персонала.

¹ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

² Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

³ ОВ L 243, 16.9.2010 г., стр. 4.

- (125) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си право.
- (126) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета¹; следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (127) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета²; следователно Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

¹ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

² Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

- (128) Агенцията следва да улеснява организирането на конкретни дейности, в които държавите членки могат да използват експертните познания и съоръженията, които Ирландия и Обединеното кралство биха могли да им предоставят, при условия, определени от управителния съвет за всеки отделен случай. За целта представителите на Ирландия могат да бъдат поканени да присъстват на заседания на управителния съвет, което им позволява да участват пълноценно в подготовката на такива конкретни дейности. Представителите на Обединеното кралство могат да бъдат поканени да присъстват на заседания на управителния съвет до датата, на която Договорите престанат да се прилагат за Обединеното кралство съгласно член 50, параграф 3 ДЕС.
- (129) Въпреки че Обединеното кралство не участва в настоящия регламент, му бе осигурена възможността за сътрудничество с европейската гранична и брегова охрана в качеството му на държава членка. С оглед на постъпилата от Обединеното кралство нотификация за намерението му да се оттегли от Съюза съгласно член 50 ДЕС следва да се прилагат специални правила относно оперативното сътрудничество с Обединеното кралство въз основа на настоящия регламент до датата, на която Договорите престанат да се прилагат за Обединеното кралство съгласно член 50, параграф 3 ДЕС, или до влизането в сила на споразумение, сключено между Съюза и Обединеното кралство в съответствие с член 50 ДЕС, с което се уреждат тези специални правила.
- (130) Съществува разногласие между Кралство Испания и Обединеното кралство във връзка с определянето на границите на Гибралтар.

- (131) Спирането на прилагането на настоящия регламент по отношение на границите на Гибралтар не предполага никаква промяна в съответните позиции на съответните държави.
- (132) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета¹ на 7 ноември 2018 г. беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който прие становище на 30 ноември 2018 г.
- (133) Целта на настоящия регламент е да измени и разшири разпоредбите на регламенти (ЕС) 2016/1624 и (ЕС) № 1052/2013. Тъй като необходимите изменения са значителни по своя брой и естество, от съображения за яснота посочените правни актове следва да бъдат отменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

¹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2011 г., стр. 1).

ГЛАВА I

Европейска гранична и брегова охрана

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се създава европейска гранична и брегова охрана, за да се осигури европейско интегрирано управление на външните граници с цел ефективно управление на тези граници при пълно зачитане на основните права и да се повиши ефективността на политиката на Съюза в областта на връщането.

Настоящият регламент е насочен към справянето с предизвикателствата, свързани с миграцията, и с евентуални бъдещи предизвикателства и заплахи по външните граници. С него се осигурява високо равнище на вътрешна сигурност в рамките на Съюза при пълно зачитане на основните права, като същевременно се гарантира свободното движение на хора в Съюза. Той допринася за разкриването, предотвратяването и борбата с трансграничните престъпления по външните граници.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „външни граници“ означава външни граници съгласно определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) 2016/399;

- 2) „гранично-пропускателен пункт“ означава гранично-пропускателен пункт съгласно определението в член 2, точка 8 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- 3) „граничен контрол“ означава граничен контрол съгласно определението в член 2, точка 10 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- 4) „гранични проверки“ означава гранични проверки съгласно определението в член 2, точка 11 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- 5) „наблюдение на границите“ означава наблюдение на границата съгласно определението в член 2, точка 12 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- 6) „наблюдение на въздушните граници“ означава наблюдение на всеки полет на пилотирано или безпилотно въздухоплавателно средство и неговите пътници или товар към или от територията на държавите членки, който не е вътрешен полет съгласно определението в член 2, точка 3 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- 7) „осведоменост за състоянието“ означава способността да се наблюдават, откриват, идентифицират, проследяват и разбират незаконни трансгранични дейности с цел да се намерят разумни основания за ответни мерки въз основа на съчетаването на нова информация с налични познания и да се създадат по-добри възможности за намаляване на смъртните случаи на мигранти по външните граници или в близост до тях;
- 8) „способност за реагиране“ означава способността да се предприемат действия за противодействие на незаконните трансгранични дейности по външните граници или в близост до тях, включително средствата и сроковете за адекватна реакция;

- 9) „Eurosir“ означава рамката за обмен на информация и сътрудничество между държавите членки и Европейската агенция за гранична и брегова охрана;
- 10) „картина на състоянието“ означава съвкупност от пространствено определени данни и информация почти в реално време, получени от различни органи, сензори, платформи и други източници, които се предават по защитени комуникационни и информационни канали и могат да бъдат обработвани и селективно визуализирани и споделяни с други съответни органи с цел постигане на осведоменост за състоянието и оказване на подкрепа на способността за реагиране по външните граници и в предграничната зона или в близост до тях;
- 11) „участък от външна граница“ означава цялата или част от външната граница на дадена държава членка, така както е определена в националното право или от националния координационен център или друг отговорен национален орган;
- 12) „трансгранично престъпление“ означава всяко тежко престъпление с трансгранично измерение, което е извършено или е направен опит да бъде извършено на външните граници или в близост до тях;
- 13) „предгранична зона“ означава географският район отвъд външните граници, който е от значение за управлението на външните граници посредством анализ на риска и осведоменост за състоянието;
- 14) „инцидент“ означава ситуация, свързана с незаконна имиграция, трансгранично престъпление или опасност за живота на мигранти по външните граници или в близост до тях;

- 15) „редовен персонал“ означава персонал, който работи за Европейската агенция за гранична и брегова охрана в съответствие с Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-долу „Правилникът за длъжностните лица“) и Условията за работа на другите служители на Европейския съюз (наричани по-долу „Условията за работа“), установени с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОБС) № 259/68 на Съвета¹;
- 16) „оперативен персонал“ означава граничните служители, ескортиращите лица при връщане, специалистите в областта на връщането и другите компетентни служители, които съставляват Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в съответствие с четирите категории, посочени в член 54, параграф 1, действащи като членове на екипите, които имат изпълнителни правомощия, ако е приложимо, и редовният персонал, който отговаря за функционирането на централното звено на Европейската система за информация за пътуванията и разрешаването им (ETIAS) и членове на който не могат да бъдат разположени като членове на екипите;
- 17) „член на екипите“ означава член на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, разположен на място в рамките на екипи за управление на границите, екипи за съдействие в управлението на миграцията и екипи за връщане;
- 18) „екипи за управление на границите“ означава екипи, сформирани от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, които се разполагат по време на съвместни операции по външните граници и бърза гранична намеса в държавите членки и в трети държави;

¹ ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

- 19) „екипи за съдействие в управлението на миграцията“ означава екипи от експерти, които предоставят на държавите членки техническо и оперативно съдействие, включително в зони на горещи точки, като тези екипи са съставени от оперативен персонал, експерти от Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO) и Европол, и когато е целесъобразно – експерти от Агенцията на Европейския съюз за основните права, други органи, служби и агенции на Съюза и държавите членки;
- 20) „приемаща държава членка“ означава държава членка, в която се осъществява или от която е започната съвместна операция или бърза гранична намеса, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането или в която се разполага екип за съдействие в управлението на миграцията;
- 21) „изпращаща държава членка“ означава държавата членка, от която член на персонала е разположен или командирован към Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана;
- 22) „участваща държава членка“ означава държава членка, която участва в съвместна операция, бърза гранична намеса, операция по връщане, действие за намеса в областта на връщането или разполагане на екип за съдействие в управлението на миграцията, като предоставя техническо оборудване или персонал на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, както и държава членка, която участва в операции по връщане или действия за намеса в областта на връщането чрез предоставяне на техническо оборудване или персонал и която не е приемаща държава членка;

- 23) „зона на гореща точка“ означава зона, създадена по искане на приемащата държава членка, в която приемащата държава членка, Комисията, съответните агенции на Съюза и участващите държави членки си сътрудничат с цел управление на съществуващо или потенциално прекомерно предизвикателство, свързано с миграцията, характеризиращо се със значително увеличаване на броя на мигрантите, пристигащи на външните граници;
- 24) „връщане“ означава връщане съгласно определението в член 3, точка 3 от Директива 2008/115/ЕО;
- 25) „решение за връщане“ означава административно или съдебно решение или друг акт, който определя или обявява за незаконен престоя на гражданин на трета държава и налага или постановява задължение за връщане при спазване на Директива 2008/115/ЕО;
- 26) „подлежащо на връщане лице“ означава незаконно пребиваващ гражданин на трета държава, по отношение на когото има постановено подлежащо на изпълнение решение за връщане;
- 27) „операция по връщане“ означава операция, която се организира или координира от Европейската агенция за гранична и брегова охрана и включва техническо и оперативно подкрепление, предоставено на една или няколко държави членки, и при която лицата, подлежащи на връщане от една или няколко държави членки, се връщат принудително или доброволно, независимо от използвания вид транспорт;
- 28) „действие за намеса в областта на връщането“ означава дейност, чрез която Европейската агенция за гранична и брегова охрана предоставя на държавите членки засилена техническа и оперативна помощ, която се състои в разполагането на екипи за връщане и организирането на операции по връщане;

- 29) „екипи за връщане“ означава екипи, сформирани от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана с цел разполагане по време на операции по връщане, действия за намеса в областта на връщането в държави членки или други оперативни дейности, свързани с изпълнението на задачи, свързани с връщането;
- 30) „служител за връзка по въпросите на имиграцията“ означава служител за връзка по въпросите на имиграцията съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) 2019/1240 на Европейския парламент и на Съвета¹.

Член 3

Европейско интегрирано управление на границите

1. Европейското интегрирано управление на границите се състои от следните компоненти:
- а) граничен контрол, включително мерки за улесняване на законното преминаване на границите и когато е целесъобразно — мерки, свързани с предотвратяването и разкриване на трансгранични престъпления по външните граници, по-специално незаконно превеждане на мигранти през граница, трафик с хора и тероризъм, както и механизми и процедури за идентифицирането на уязвими лица и непридружени малолетни и непълнолетие лица, и за идентифицирането на лица, които имат нужда от международна защита или желаят да кандидатстват за такава защита, предоставянето на информация на такива лица, и насочването на такива лица;

¹ Регламент (ЕС) 2019/1240 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за създаване на европейска мрежа от служители за връзка по въпросите на имиграцията (ОБ L 198, 25.7.2019 г., стр. 88).

- б) операции по търсене и спасяване на бедстващи в морето лица, които започват или се провеждат в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 и с международното право при ситуации, които могат да произтичат от операции за наблюдение на морските граници;
- в) анализ на рисковете за вътрешната сигурност и анализ на заплахите, които могат да повлияят на функционирането и сигурността на външните граници;
- г) обмен на информация и сътрудничество между държавите членки в областите, обхванати от настоящия регламент, както и обмен на информация и сътрудничество между държавите членки и Европейската агенция за гранична и брегова охрана, включително подкрепата, координирана от Европейската агенция за гранична и брегова охрана;
- д) междуведомствено сътрудничество между националните органи, които във всяка държава членка отговарят за граничния контрол или за други задачи, извършвани на границата, както и между органите, които във всяка държава членка отговарят за връщането, включително редовен обмен на информация чрез съществуващите инструменти за обмен на информация, включително когато е целесъобразно — сътрудничество с националните органи, отговарящи за защитата на основните права;
- е) сътрудничество между съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза в областите, обхванати от настоящия регламент, включително чрез редовен обмен на информация;

- ж) сътрудничество с трети държави в областите, обхванати от настоящия регламент, като се обръща внимание по-специално върху съседните трети държави и третите държави, определени чрез анализ на риска като държави на произход или на транзитно преминаване с цел незаконна имиграция;
- з) технически и оперативни мерки в рамките на Шенгенското пространство, които са свързани с граничния контрол и са разработени с цел справяне с незаконната имиграция и противодействие на трансграничните престъпления;
- и) връщането на граждани на трети държави, по отношение на които има приети решения за връщане, приети от държава членка;
- й) използването на най-съвременна технология, включително широкомащабни информационни системи;
- к) механизъм за контрол на качеството, по-специално механизмът за оценка по Шенген, оценката на уязвимостта и евентуални национални механизми, за да се гарантира прилагането на правото на Съюза в областта на управлението на границите;
- л) механизми за солидарност, по-специално инструменти за финансиране от Съюза.

2. Основните права, образованието и обучението, както и научните изследвания и иновациите са първостепенните компоненти при изпълнението на европейското интегрирано управление на границите.

Член 4

Европейска гранична и брегова охрана

Европейската гранична и брегова охрана е съставена от националните органи на държавите членки, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото изпълнява задачи по граничен контрол, националните органи, които отговарят за връщането, и Европейската агенция за гранична и брегова охрана (наричана по-долу „Агенцията“).

Член 5

Европейската агенция за гранична и брегова охрана

1. Агенцията се урежда с настоящия регламент.
2. Агенцията включва Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана (наричан по-долу „постоянният корпус“), посочен в член 54, с капацитет до 10 000 души оперативен персонал в съответствие с приложение I.
3. За да се осигури съгласувано европейско интегрирано управление на границите, Агенцията улеснява и прави по-ефективно прилагането на мерките на Съюза, свързани с управлението на външните граници, и по-специално Регламент (ЕС) 2016/399, и на мерките на Съюза, свързани с връщането.

4. Агенцията допринася за непрекъснатото и еднакво прилагане по външните граници на правото на Съюза, включително достиженията на правото на Съюза в областта на основните права, по-специално Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“). Този принос включва обмен на добри практики.

Член 6

Отчетност

Агенцията се отчита пред Европейския парламент и пред Съвета в съответствие с настоящия регламент.

Член 7

Споделена отговорност

1. Европейската гранична и брегова охрана прилага европейското интегрирано управление на границите в условията на споделена отговорност на Агенцията и на националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото те изпълняват операции за наблюдение на морските граници и всякакви други задачи по граничен контрол. Държавите членки запазват основната отговорност за управлението на своите участъци от външните граници.

2. Агенцията предоставя техническа и оперативна помощ при изпълнението на мерки, свързани с връщане, съгласно член 48 от настоящия регламент, по искане на засегнатата държава членка или по собствена инициатива и със съгласието на засегнатата държава членка. Държавите членки запазват цялата отговорност за приемане на решенията за връщане и на мерките във връзка със задържането на подлежащи на връщане лица в съответствие с Директива 2008/115/ЕО.
3. Държавите членки гарантират управлението на външните си граници и изпълнението на решенията за връщане, в тясно сътрудничество с Агенцията, в свой интерес и в общия интерес на всички държави членки, при пълно спазване на правото на Съюза, включително на основните права, и в съответствие с цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, посочен в член 8.
4. Агенцията оказва подкрепа за прилагането на мерките на Съюза, свързани с управлението на външните граници и изпълнението на решенията за връщане, чрез укрепване, оценяване и координиране на действията на държавите членки и чрез предоставяне на техническа и оперативна помощ при изпълнението на тези мерки и по въпроси в областта на връщането. Агенцията не оказва подкрепа за изпълнението на мерки и не участва в дейности, свързани с контрола по вътрешните граници. Агенцията носи пълна отговорност и се отчита за взетите от нея решения и дейностите, за които единствена носи отговорност съгласно настоящия регламент.

5. Държавите членки могат да си сътрудничат на оперативно ниво с други държави членки или трети държави, когато такова сътрудничество е съвместимо със задачите на Агенцията. Държавите членки се въздържат от всякаква дейност, която би могла да застраши функционирането на Агенцията или постигането на нейните цели. Държавите членки докладват на Агенцията за посоченото оперативно сътрудничество с други държави членки или с трети държави по външните граници и в областта на връщането. Изпълнителният директор информира управителния съвет по тези въпроси редовно и най-малко веднъж годишно.

Член 8

Цикъл на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите

1. Комисията и европейската гранична и брегова охрана гарантират ефективността на европейското интегрирано управление на границите посредством цикъл на многогодишната стратегическа политика, който се приема в съответствие с процедурата, посочена в параграф 4.
2. В многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите се посочват възможностите за справяне с предизвикателствата в областта на управлението на границите и връщането по последователен, интегриран и систематичен начин. В нея се посочват приоритетите на политиката и се предвиждат стратегически насоки за петгодишен период по отношение на компонентите, посочени в член 3.
3. Цикълът на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите се състои от четирите етапа, посочени в параграфи 4—7.

4. Въз основа на стратегическия анализ на риска за европейското интегрирано управление на границите, посочен в член 29, параграф 2, Комисията подготвя документ за политиката, с който се разработва многогодишна стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите. Комисията представя на Европейския парламент и Съвета този документ за политиката за обсъждане. След обсъждането Комисията приема съобщение за утвърждаване на многогодишна стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите.
5. С цел изпълнението на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите с решение на управителния съвет, прието въз основа на предложение от изпълнителния директор, което се изготвя в тясно сътрудничество с държавите членки и Комисията, Агенцията утвърждава техническа и оперативна стратегия за европейско интегрирано управление на границите. Когато това е обосновано, Агенцията взема предвид особеното положение на държавите членки, по-специално географското им положение. Техническата и оперативна стратегия е в съответствие с член 3 и с многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите. С нея се насърчава и подкрепя прилагането на европейското интегрирано управление на границите във всички държави членки.

6. С цел изпълнението на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите държавите членки изготвят национални стратегии за европейско интегрирано управление на границите чрез тясно сътрудничество между всички национални органи, които отговарят за управлението на външните граници и връщането. Тези национални стратегии са в съответствие с член 3, с многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите и с техническата и оперативна стратегия.
7. Четири години след приемането на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите Комисията извършва задълбочена оценка на нейното изпълнение. Резултатите от тази оценка се вземат предвид при подготовката на следващия цикъл на многогодишната стратегическа политика. Държавите членки и Агенцията своевременно предоставят на Комисията необходимата информация за извършването на тази оценка. Комисията съобщава резултатите от тази оценка на Европейския парламент и Съвета.
8. Когато ситуацията по външните граници или в областта на връщането изисква промяна на приоритетите на политиката, Комисията изменя многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите или съответни части от нея в съответствие с процедурата, предвидена в параграф 4.
- Когато Комисията изменя многогодишната стратегическа политика съгласно първа алинея, техническата и оперативната стратегия и националните стратегии се адаптират, ако е необходимо.

Член 9

Интегрирано планиране

1. Въз основа на цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, посочен в член 8, европейската гранична и брегова охрана установява процес за интегрирано планиране за управлението на границите и връщанията, включително процеси за оперативно планиране, планиране на действия при извънредни ситуации и планиране за развитието на способностите. Процесът за интегрирано планиране се установява в съответствие с параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член.
2. Държавите членки и Агенцията приемат оперативни планове за управлението на границите и връщането. Оперативните планове на държавите членки, свързани с участъци от границите с високи и критични степени на въздействие, се координират със съседните държави членки и с Агенцията с оглед изпълнението на необходимите трансгранични мерки и оказването на подкрепа от страна на Агенцията. За дейностите на Агенцията процесите за оперативно планиране за следващата година се посочват в приложение към единния програмен документ, посочен в член 102. За всяка конкретна оперативна дейност процесите за оперативно планиране трябва да имат за резултат посочените в член 38 и член 74, параграф 3 оперативни планове. Оперативните планове или части от тях могат да бъдат класифицирани в съответствие с член 92, когато е целесъобразно.

3. Всяка държава членка приема план за действие при извънредни ситуации за управлението на своите граници и връщането. В съответствие с националните стратегии за интегрирано управление на границите в плановете за действие при извънредни ситуации се описват всички необходими мерки и ресурси за евентуално укрепване на способностите, включително логистиката и подкрепата както на национално равнище, така и от страна на Агенцията.

Частта от плановете за действие при извънредни ситуации, която изисква допълнителна подкрепа от европейската гранична и брегова охрана, се изготвя съвместно от засегнатата държава членка и от Агенцията, в тясно сътрудничество със съседните държави членки.

4. Държавите членки приемат национални планове за развитие на способностите за управлението на границите и за връщането в съответствие със своите национални стратегии за интегрирано управление на границите. В националните планове за развитие на способностите се описва средносрочното и дългосрочното развитие на националните способности за управление на границите и за връщане.

Националните планове за развитие на способностите са насочени към развитието на всеки от компонентите на европейското интегрирано управление на границите, по-специално към политиката за набиране и обучение на гранични служители и специалисти в областта на връщането, придобиването и поддръжката на оборудването, необходимо за научноизследователски и развойни дейности, както и съответните условия и източници на финансиране.

5. Плановите за действие при извънредни ситуации и националните планове за развитие на способностите, посочени в параграфи 3 и 4, се основават на сценарии, извлечени чрез анализ на риска. Тези сценарии отразяват възможното развитие на ситуацията по външните граници и в областта на незаконната имиграция, както и предизвикателствата, набелязани в цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите. Тези сценарии се посочват в плановите за действие при извънредни ситуации и националните планове за развитие на способностите, с които те са свързани.
6. Методологията и процедурата за утвърждаване на плановите, посочени в параграфи 3 и 4, се приемат от управителния съвет, след консултация с държавите членки, въз основа на предложение на изпълнителния директор.
7. Агенцията изготвя обобщение на националните планове за развитие на способностите и многогодишна стратегия за придобиването на оборудването на Агенцията, посочено в член 63, както и многогодишното планиране на профилите на персонала за създаването на постоянния корпус.

Агенцията изпраща това обобщение на държавите членки и Комисията с цел набелязване на възможни полезни взаимодействия и възможности за сътрудничество в различните области, обхванати от националните планове за развитие на способностите, включително съвместно възлагане на обществени поръчки. Въз основа на набелязаните полезни взаимодействия Агенцията може да покани държавите членки да участват в последващи действия за сътрудничество.

8. Управителният съвет заседава най-малко веднъж годишно, за да обсъди и одобри пътната карта за способностите на европейската гранична и брегова охрана. Пътната карта за способностите се предлага от изпълнителния директор въз основа на обобщението на националните планове за развитие на способностите, като се вземат предвид, *inter alia*, резултатите от анализа на риска и оценките на уязвимостта, извършени в съответствие с членове 29 и 32, и собствените многогодишни планове на Агенцията. След като пътната карта за способностите бъде одобрена от управителния съвет, тя се добавя като приложение към техническата и оперативна стратегия, посочена в член 8, параграф 5.

ГЛАВА II

Функциониране на европейската гранична и брегова охрана

РАЗДЕЛ 1

ЗАДАЧИ НА ЕВРОПЕЙСКАТА АГЕНЦИЯ ЗА ГРАНИЧНА И БРЕГОВА ОХРАНА

Член 10

Задачи на Европейската агенция за гранична и брегова охрана

1. Агенцията изпълнява следните задачи:
 - а) осъществява мониторинг на миграционните потоци и извършва анализ на риска по отношение на всички аспекти на интегрираното управление на границите;

- б) осъществява мониторинг на оперативните нужди на държавите членки, свързани с осъществяването на връщанията, включително чрез събиране на оперативни данни;
- в) извършва оценки на уязвимостта, включително оценки на капацитета и готовността на държавите членки да се справят със заплахите и предизвикателствата по външните граници;
- г) осъществява мониторинг на управлението на външните граници чрез служителите за връзка на Агенцията в държавите членки;
- д) осъществява мониторинг на спазването на основните права във всички свои дейности по външните граници и в операциите по връщане;
- е) подкрепя разработването и функционирането на Eurosur;
- ж) подпомага държавите членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ по външните граници, като координира и организира съвместни операции, като отчита, че някои ситуации може да включват хуманитарни извънредни ситуации и морски спасителни операции в съответствие с правото на Съюза и международното право;
- з) подпомага държавите членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ по външните граници, като започва бърза гранична намеса по външните граници на държавите членки, които са изправени пред конкретни и прекомерни предизвикателства, като отчита, че някои ситуации може да включват хуманитарни извънредни ситуации и морски спасителни операции в съответствие с правото на Съюза и международното право;

- и) оказва техническа и оперативна помощ на държавите членки и на трети държави в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 и международното право, в подкрепа на операции по търсене и спасяване на бедстващи в морето лица, които могат да произтичат от операции за наблюдение на границите в морето;
- й) разполага постоянния корпус в рамките на екипи за управление на границите, екипи за съдействие в управлението на миграцията и екипи за връщане (наричани заедно по-долу „екипите“) по време на съвместни операции, както и при бърза гранична намеса, операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането;
- к) създава фонд от техническо оборудване, включващ фонд от оборудване за бързо реагиране, което се разполага при съвместни операции, при бърза гранична намеса и в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията, както и при операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането;
- л) развива и управлява с помощта на вътрешен механизъм за контрол на качеството собствените си човешки и технически способности, така че да осигурява принос за постоянния корпус, включително и за набирането и обучението на членовете на своя персонал, които действат като членове на екипите, и фонда от техническо оборудване;
- м) в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията в зони на горещи точки:
 - и) разполага оперативен персонал и техническо оборудване за оказване на помощ при скрининг, събиране на информация, установяване на самоличност и снемане на дактилоскопични отпечатьци;

- ii) установява процедура за предоставяне на първоначална информация и насочване на лица, които се нуждаят от международна закрила или желаят да кандидатстват за такава закрила, включително процедура за идентифициране на уязвими групи, в сътрудничество с EASO и компетентните национални органи;
- н) оказва помощ на всички етапи от процеса на връщане, без да разглежда по същество решенията за връщане, които остават от изключителната компетентност на държавите членки, подпомага координирането и организирането на операции по връщане, и предоставя техническа и оперативна подкрепа за изпълнение на задължението за връщане на подлежащи на връщане лица, и техническа и оперативна подкрепа за операции за връщане и действия за намеса в областта на връщането, включително при обстоятелства, изискващи засилена помощ;
- о) създава резерв от наблюдаващи лица при принудително връщане;
- п) разполага екипи за връщане по време на действия за намеса в областта на връщането;
- р) в рамките на съответните им мандати си сътрудничи с Европол и Евроюст и оказва подкрепа на държавите членки при обстоятелства, изискващи засилена техническа и оперативна помощ по външните граници в борбата с трансграничните престъпления и тероризма;
- с) сътрудничи с EASO, в рамките на съответните им мандати, по-специално с цел улесняване на изпълнението на мерки, когато граждани на трети държави, чиито молби за международна закрила са били отхвърлени с окончателно решение, подлежат на връщане;

- т) си сътрудничи с Агенцията на Европейския съюз за основните права, в рамките на съответните им мандати, за да се гарантира непрекъснатото и еднакво прилагане на достиженията на правото на Съюза в областта на основните права;
- у) си сътрудничи с Европейската агенция за контрол на рибарството (EFCA) и Европейската агенция по морска безопасност (ЕАМБ), в рамките на съответните им мандати, с цел оказване подкрепа на националните органи, изпълняващи функции в областта на бреговата охрана, както е посочено в член 69, включително спасяването на живот в морето, като предоставя услуги, информация, оборудване и обучение и като координира многоцелеви операции;
- ф) си сътрудничи с трети държави във връзка с областите, обхванати от настоящия регламент, включително чрез евентуално оперативно разполагане в трети държави на екипи за управление на границите;
- х) подпомага държавите членки и трети държави в контекста на техническото и оперативното сътрудничество между тях по въпросите, обхванати от настоящия регламент;
- ц) подпомага държавите членки и трети държави в обучението на национални гранични служители, други компетентни служители и експерти в областта на връщането, включително чрез установяването на общи стандарти и програми за обучение, включително в областта на основните права;
- ч) участва в разработването и управлението на научноизследователски и иновационни дейности от значение за контрола на външните граници, включително използването на съвременни технологии за наблюдение, и при необходимост разработва свои собствени пилотни проекти за извършването на дейностите, предвидени в настоящия регламент;

- ш) разработва технически стандарти за обмен на информация;
- щ) подкрепя разработването на технически стандарти за оборудването в областта на граничния контрол и връщането, включително за взаимосвързаността на системите и мрежите, и подкрепя, когато е целесъобразно, разработването на общи минимални стандарти за наблюдение на външните граници съобразно съответните правомощия на държавите членки и на Комисията;
- аа) създава и поддържа комуникационната мрежа, посочена в член 14;
- аб) разработва и обслужва в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1725 информационни системи, които позволяват бърз и надежден обмен на информация относно възникващи рискове при управлението на външните граници, незаконната имиграция и връщането, в тясно сътрудничество с Комисията, органите, службите и агенциите на Съюза, както и с Европейската мрежа за миграцията, създадена с Решение 2008/381/ЕО на Съвета¹;
- ав) осигурява необходимата помощ за разработването на обща среда за споделяне на информация, включително за оперативната съвместимост на системите, ако е целесъобразно;
- аг) съблюдава високи стандарти за управление на границите, осигуряващи възможност за прозрачност и обществен контрол при пълно спазване на приложимото право и гарантиращи зачитането, защитата и насърчаването на основните права;

¹ Решение 2008/381/ЕО на Съвета от 14 май 2008 г. за създаване на Европейска мрежа за миграцията (ОВ L 131, 21.5.2008 г., стр. 7).

- ад) управлява и обслужва системата „Фалшиви и истински документи онлайн“, посочена в член 79, и подпомага държавите членки чрез улесняване на разкриването на документни измами;
- ае) изпълнява задачите и задълженията, възложени на Агенцията с Регламент (ЕС) 2018/1240 на Европейския парламент и на Съвета¹, и осигурява създаването и функционирането на централното звено на ETIAS в съответствие с член 7 от посочения регламент;
- аж) подпомага държавите членки при улесняването на лица в преминаването на външните граници.

2. Агенцията осъществява комуникационни дейности по въпросите, попадащи в рамките на нейния мандат. Тя предоставя на обществеността точна, подробна, навременна и изчерпателна информация относно своите дейности.

Тези комуникационни дейности не трябва да препятстват изпълнението на задачите, посочени в параграф 1 на настоящия член, и по-специално не водят до разкриването на оперативна информация, която, ако бъде оповестена публично, би застрашила постигането на целта на операциите. Агенцията осъществява комуникационните дейности, без да се засяга член 92 и в съответствие със съответните планове за комуникационни дейности и разпространение на информация, приети от управителния съвет, и в тясно сътрудничество с други органи, служби и агенции, когато е целесъобразно.

¹ Регламент (ЕС) 2018/1240 на Европейския парламент и на Съвета от 12 септември 2018 г. за създаване на Европейска система за информация за пътуванията и разрешаването им (ETIAS) и за изменение на регламенти (ЕС) № 1077/2011, (ЕС) № 515/2014, (ЕС) 2016/399, (ЕС) 2016/1624 и (ЕС) 2017/2226 (ОВ L 236, 19.9.2018 г., стр. 1).

РАЗДЕЛ 2

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ И СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 11

Задължение за добросъвестно сътрудничество

Агенцията, националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, и националните органи, които отговарят за връщането, имат задължение за добросъвестно сътрудничество, както и задължение да обменят информация.

Член 12

Задължение за обмен на информация

1. С цел изпълнение на задачите, които са им възложени с настоящия регламент, Агенцията, националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, и националните органи, които отговарят за връщането, споделят по навременен и точен начин цялата необходима информация в съответствие с настоящия регламент и други приложими актове на правото на Съюза и националното право относно обмена на информация.

2. Агенцията предприема целесъобразни мерки за улесняване на обмена с Комисията и държавите членки на информация, която е от значение за нейните задачи.

При наличието на информация от значение за нейните задачи Агенцията обменя с други съответни органи, служби и агенции на Съюза тази информация за целите на анализа на риска, събирането на статистически данни, оценката на ситуацията в трети държави, обучението и подкрепата за държавите членки във връзка с планирането на действия при извънредни ситуации.

За тази цел между органите, службите и агенциите на Съюза се разработват необходимите инструменти и структури.

3. Агенцията предприема всички необходими мерки за улесняване на обмена на информация, която е от значение за нейните задачи, с Ирландия и Обединеното кралство, когато тази информация е свързана с дейности, в които те участват в съответствие с член 70 и член 100, параграф 5.

Член 13

Национални звена за контакт

1. Всяка държава членка определя национално звено за контакт, което осъществява комуникация с Агенцията по всички въпроси, отнасящи се до дейностите на Агенцията, без да се засягат функциите на националните координационни центрове. С националните звена за контакт може да бъде осъществена връзка по всяко време и те осигуряват навременното разпространение на цялата информация от Агенцията до всички съответни органи в съответната държава членка, по-специално членовете на управителния съвет и националния координационен център.

2. Държавите членки могат да определят до двама служители, представляващи техните национални звена за контакт, които да бъдат разпределени към Агенцията като служители за връзка. Служителите за връзка улесняват комуникацията между националните звена за контакт и Агенцията и могат, ако е необходимо, да присъстват на съответните заседания.
3. Агенцията предоставя на служителите за връзка необходимите помещения в своята централа и подходяща подкрепа за изпълнението на техните задължения. Всички други разходи, които възникват във връзка с разполагането на служители за връзка, се поемат от държавата членка. Управителният съвет установява правилата и условията за разполагането, както и правилата относно подходящата подкрепа, която трябва да бъде предоставена.

Член 14

Комуникационна мрежа

1. Агенцията създава и поддържа комуникационна мрежа, за да осигури комуникационните дейности и аналитичния инструментариум и да позволи обмена на чувствителна неклафицирана информация и класифицирана информация по сигурен начин и в почти реално време с националните координационни центрове и между тях.

Всяка система или приложение, които използват комуникационната мрежа, трябва да съответстват на правото на Съюза в областта на защита на данните през целия им експлоатационен цикъл.

Комуникационната мрежа функционира двадесет и четири часа в денонощието и седем дни в седмицата и позволява:

- а) двустранен и многостранен обмен на информация в почти реално време;
- б) аудио- и видеоконферентна връзка;
- в) сигурна работа, съхранение, предаване и обработване на чувствителна неклассифицирана информация;
- г) сигурна работа, съхранение, предаване и обработване на класифицирана информация на ЕС до ниво на класификация за сигурност „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL“ или равностойно национално ниво на класификация, което гарантира, че с класифицираната информация се борава и тя се съхранява, предава и обработва в отделна и надлежно акредитирана част от комуникационната мрежа.

2. Агенцията предоставя техническа подкрепа и гарантира, че комуникационната мрежа работи постоянно и може да поддържа комуникационните и информационните системи, управлявани от Агенцията.

Член 15

Системи за обмен на информация и приложения, управлявани от Агенцията

1. Агенцията може да предприема всички необходими мерки за улесняване на обмена на информация от значение за нейните задачи с Европейския парламент, Съвета, Комисията, държавите членки и, когато е целесъобразно, с други институции на Съюза, с органите, службите и агенциите на Съюза, с международни институции, изброени в член 68, параграф 1 и с трети държави съгласно член 71.
2. Агенцията разработва, внедрява и управлява информационна система, посредством която е възможен обменът на класифицирана и чувствителна неклассифицирана информация с участниците, посочени в параграф 1 от настоящия член, както и обменът на лични данни съгласно членове 86 – 91 в съответствие с член 92.
3. Агенцията внедрява информационните системи, посочени в параграф 2 от настоящия член, в комуникационната мрежа, посочена в член 14, когато това е целесъобразно.

Член 16

Технически стандарти за обмен на информация

Агенцията разработва технически стандарти в сътрудничество с държавите членки с цел:

- а) взаимното свързване на посочената в член 14 комуникационна мрежа с националните мрежи, използвани за създаване на националните картини на състоянието, посочени в член 25, и с други съответни информационни системи за целите на настоящия регламент;
- б) разработването и създаването на интерфейси между съответните системи и софтуерни приложения за обмен на информация на Агенцията и на държавите членки за целите на настоящия регламент;
- в) предаването на картини на състоянието и, ако е целесъобразно, на специални картини на състоянието, посочени в член 27, и осигуряването на комуникацията между съответните звена и центрове на компетентните национални органи и с екипите, разположени от Агенцията, чрез използването на различни комуникационни средства като спътникови далекосъобщения и мрежи за радиовръзка;
- г) докладване на разположението на собствените си активи, като използва по възможно най-добрия начин технологичното развитие на навигационната спътникова система, създадена по програма „Галилео“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 1285/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹.

¹ Регламент (ЕС) № 1285/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за изграждане и експлоатация на европейските навигационни спътникови системи и за отмяна на Регламент (ЕО) № 876/2002 на Съвета и на Регламент (ЕО) № 683/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 1).

Член 17

Осигуреност на информацията

Държавите членки гарантират чрез своя национален координационен център и под надзора на компетентните национални органи, че техните национални органи, агенции и други структури, когато използват комуникационната мрежа, посочена в член 14, и системите за обмен на информация на Агенцията:

- а) разполагат с подходящ и непрекъснат достъп до съответните системи и мрежи на Агенцията или свързани с тях системи и мрежи;
- б) спазват съответните технически стандарти, посочени в член 16;
- в) прилагат при обработването на класифицирана информация правила и стандарти за сигурност, равностойни на прилаганите от Агенцията;
- г) обменят, обработват и съхраняват чувствителната неклассифицирана информация и класифицираната информация в съответствие с член 92.

РАЗДЕЛ 3

EUROSUR

Член 18

Eurosur

С настоящия регламент се създава Eurosur като интегрирана рамка за обмена на информация и за оперативно сътрудничеството в рамките на европейската гранична и брегова охрана с цел подобряване на осведомеността за състоянието и увеличаване на способността за реагиране за целите на управлението на границите, включително разкриването, предотвратяването и борбата с незаконната имиграция и трансграничните престъпления и допринасянето за осигуряване на защита и спасяване на живота на мигранти.

Член 19

Обхват на Eurosur

1. Eurosur се използва за граничните проверки на определените гранични контролно-пропускателни пунктове и за наблюдение на сухоземните, водни и въздушни граници, включително за наблюдението, откриването, идентифицирането, проследяването, предотвратяването на и залавянето на лица при неразрешено преминаване на границите за целите на разкриването, предотвратяването и борбата с незаконната имиграция и трансграничните престъпления и допринасянето за осигуряване на защита и спасяване на живота на мигранти.
2. Eurosur не се използва за правни или административни мерки, предприети след като компетентните органи на дадена държава членка са установили трансгранични престъпни дейности или неразрешени преминавания от лица на външните граници.

Член 20
Компоненти на Eurosur

1. Държавите членки и Агенцията използват Eurosur за обмена на информация и за сътрудничеството в областта на граничния контрол, като вземат предвид съществуващите механизми за обмен на информация и за сътрудничество. Eurosur е съставена от следните компоненти:
 - а) национални координационни центрове, посочени в член 21;
 - б) национални картини на състоянието, посочени в член 25;
 - в) европейска картина на състоянието, посочена в член 26, включваща информация относно участъци от външните граници със съответните степени на въздействие;
 - г) специални картини на състоянието, посочени в член 27;
 - д) услугите на Eurosur за обединяване на данни, посочени в член 28;
 - е) интегрирано планиране, посочено в член 9.
2. Националните координационни центрове предоставят на Агенцията — чрез комуникационната мрежа, посочена в член 14, и съответните системи — информацията от своите национални картини на състоянието и, ако е целесъобразно, от специални картини на състоянието, която е необходима за създаването и поддържането на европейската картина на състоянието.

3. Агенцията предоставя на националните координационни центрове чрез комуникационната мрежа неограничен достъп двадесет и четири часа в денонощието, седем дни в седмицата, до специални картини на състоянието и до европейската картина на състоянието.

Член 21

Национални координационни центрове

1. Всяка държава членка определя, управлява и поддържа национален координационен център, който координира и обменя информация между всички органи, които отговарят за контрола на външните граници на национално равнище, както и с други национални координационни центрове и с Агенцията. Всяка държава членка уведомява Комисията за създаването на своя национален координационен център, а Комисията незабавно информира останалите държави членки и Агенцията за това.
2. Без да се засяга член 13 и в рамката на Eurosur, националният координационен център е единственото звено за контакт за целите на обмена на информация и на сътрудничеството с другите национални координационни центрове и с Агенцията.
3. Националният координационен център:
 - а) осигурява своевременните обмен на информация и сътрудничество между всички национални органи, които отговарят за контрола на външните граници на национално ниво, както и с други национални координационни центрове и с Агенцията;

- б) осигурява своевременния обмен на информация с органите на национално равнище, компетентни в областта на издирването и спасяването, правоприлагането, убежището и имиграцията, и управлява разпространението на съответната информация на национално равнище;
- в) допринася за ефикасното и ефективно управление на ресурсите и персонала;
- г) създава и поддържа националните картини на състоянието в съответствие с член 25;
- д) подпомага координирането, планирането и упражняването на националния граничен контрол;
- е) координира националните системи за граничен контрол в съответствие с националното право;
- ж) допринася за редовното измерване на резултатите от националния граничен контрол за целите на настоящия регламент;
- з) координира оперативните мерки с други държави членки и трети държави, без това да засяга компетентността на Агенцията и на останалите държави членки;
- и) обменя съответната информация със служителите за връзка по въпросите на имиграцията на своята държава членка, когато има определени такива, чрез подходящи структури, създадени на национално равнище, с цел принос към европейската картина на състоянието и подкрепа на операциите за граничен контрол;
- й) под надзора на компетентните национални органи, допринася за осигуреността на информацията на националните информационни системи и информационните системи на Агенцията.

4. Държавите членки могат да възложат на регионални, местни, функционални или други органи, които са в състояние да вземат оперативни решения, да осигурят осведомеността за състоянието и способността за реагиране в техните съответни области на компетентност, включително задачите и правомощията, изброени в параграф 3, букви в), д) и е).
5. Решението на държава членка за възлагане на задачи в съответствие с параграф 4, не засяга възможността националният координационен център да сътрудничи и да обменя информация с други национални координационни центрове и с Агенцията.
6. В предварително определени случаи, определени на национално равнище, даден национален координационен център може да оправомощи орган, посочен в параграф 4, да осъществява комуникация и да обменя информация с регионалните органи или с националния координационен център на друга държава членка или с компетентните органи на трета държава, при условие че този оправомощен орган редовно информира своя национален координационен център относно подобна комуникация и обмен на информация.
7. Националният координационен център функционира двадесет и четири часа в денонощието, седем дни в седмицата.

Член 22
Наръчник за Eurosur

1. Комисията, в тясно сътрудничество с Агенцията и с всеки друг съответен орган, служба или агенция на Съюза, приема и осигурява практически наръчник за прилагане и управление на Eurosur (наричан по-долу „наръчникът за Eurosur“). В наръчника за Eurosur се съдържат технически и оперативни указания, препоръки и добри практики, включително във връзка със сътрудничеството с трети държави. Комисията приема наръчника за Eurosur под формата на препоръка.
2. След консултации с държавите членки и с Агенцията Комисията може да реши да обозначи части от наръчника за Eurosur като класифицирани с ниво на класификация за сигурност RESTREINT UE /EU RESTRICTED, в съответствие с правилата, установени в процедурния правилник на Комисията.

Член 23
Мониторинг на Eurosur

1. Агенцията и държавите членки осигуряват въвеждането на процедури за мониторинг на техническото и оперативното функциониране на Eurosur съобразно с целите за постигане на адекватна осведоменост за състоянието и способност за реагиране по външните граници.

2. Агенцията извършва постоянен мониторинг за качеството на услугата, предлагана от комуникационната мрежа, посочена в член 14, както и за качеството на данните, споделяни в европейската картина на състоянието.
3. Агенцията предава информацията, събрана по време на мониторинга по параграф 2, на националните координационни центрове и съответните структури за командване и контрол, използвани за операциите на Агенцията, като част от услугите наEurosur за обединяване на данни. Тази информация е с ниво на класификация за сигурност RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

РАЗДЕЛ 4

ОСВЕДОМЕНОСТ ЗА СЪСТОЯНИЕТО

Член 24

Картини на състоянието

1. Националните картини на състоянието, европейската картина на състоянието и специалните картини на състоянието се създават чрез събиране, оценка, съпоставяне, анализ, тълкуване, създаване, визуализация и разпространение на информация.

Картините на състоянието, посочени в първа алинея, се състоят от следните информационни категории:

- а) категория на събитията, която включва събития и инциденти, свързани с неразрешено преминаване на границите, трансгранични престъпления и когато е налична – информация за неразрешени вторични движения, с цел разбиране на миграционните тенденции, обем и маршрути;
- б) оперативна категория, която съдържа информация за операциите, включително плана за разгръщане, зоната на действие, както и разположението, времето, състоянието и вида на участващите активи съгласно предвиденото в оперативния план;
- в) аналитична категория, която съдържа анализирана информация от значение за целите на настоящия регламент, и по-специално от значение за определянето на степените на въздействие по участъците от външните граници, като изображения и геоданни, важни промени и показатели, аналитични доклади и друга имаща значение съпътстваща информация.

2. Картините на състоянието, посочени в параграф 1, дават възможност за идентифициране и проследяване на събития, операции и съответен анализ, свързани със ситуации, при които е застрашен животът на хората.

3. Комисията приема акт за изпълнение за конкретизиране на информационните категории на картините на състоянието и установяване на правилата за създаване на специални картини на състоянието. В акта за изпълнение се посочват видът информация, която трябва да се предостави, субектите, които отговарят за събирането, обработването, архивирането и предаването на конкретна информация, както и максималните срокове за докладване, правилата за сигурност и защита на данните и свързаните с тях механизми за контрол на качеството. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 122, параграф 2.

Член 25

Национални картини на състоянието

1. Всеки национален координационен център създава и поддържа национална картина на състоянието, за да осигурява за всички органи, които отговарят за контрола на външните граници на национално ниво, ефективна, точна и навременна информация.
2. Националната картина на състоянието е съставена от информация, събрана от следните източници:
 - а) националната система за наблюдение на границите в съответствие с националното право;
 - б) стационарни и мобилни сензори под управлението на националните органи, които отговарят за наблюдението на външните граници;
 - в) патрулите за наблюдение на границите и други наблюдателни мисии;
 - г) местни, регионални и други координационни центрове;

- д) други съответни национални органи и системи, включително служители за връзка по въпросите на имиграцията, оперативни центрове и звена за контакт;
- е) гранични проверки;
- ж) Агенцията;
- з) национални координационни центрове в други държави членки;
- и) органи на трети държави въз основа на двустранни или многостранни споразумения и регионални мрежи, посочени в член 72;
- й) системи за корабно докладване съгласно съответните им основни правни актове;
- к) други компетентни европейски и международни организации;
- л) други източници.

3. Всеки национален координационен център определя само една индикативна степен на въздействие — от „ниска“ и „средна“ до „висока“ и „много висока“, за всеки от инцидентите в категорията на събитията на националната картина на ситуацията. Всички инциденти се съобщават на Агенцията.
4. Всеки национален координационен център може да реши, по искане на компетентния национален орган, да ограничи достъпа до информацията, свързана с националната сигурност, включително с военни активи, въз основа на принципа „необходимост да се знае“.

5. Националните координационни центрове на съседни държави членки могат да споделят помежду си непосредствено и в почти реално време картината на състоянието за съседни участъци от външните граници, включително разположението, състоянието и вида на собствените активи, действащи в съседни участъци от външните граници.

Член 26

Европейска картина на състоянието

1. Агенцията създава и поддържа европейска картина на състоянието, за да осигурява на националните координационни центрове и на Комисията ефективна, точна и навременна информация и анализ, обхващащи външните граници, предграничната зона и неразрешените вторични движения.
2. Европейската картина на състоянието е съставена от информация, събрана от следните източници:
 - а) националните координационни центрове и националните картини на състоянието, както и информацията и докладите, получени от служителите за връзка по въпросите на имиграцията, в степента, изисквана по настоящия член;
 - б) Агенцията, включително информацията и докладите, предоставени от нейните служители за връзка в съответствие с членове 31 и 77;

- в) делегациите на Съюза и мисиите и операциите по линия на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), както е предвидено в член 68, параграф 1, втора алинея, буква й);
- г) други съответни органи, служби и агенции на Съюза и международни организации, изброени в член 68, параграф 1;
- д) органи на трети държави — въз основа на двустранни или многостранни споразумения и регионални мрежи, посочени в член 72, и работни договарености, посочени в член 73, параграф 4;
- е) други източници.

3. Категорията на събитията в европейската картина на състоянието включва информация относно:

- а) инциденти и други събития от категорията на събитията от националните картини на състоянието;
- б) инциденти и други събития от специалните картини на състоянието, предвидени в член 27;
- в) инциденти в оперативната зона на съвместна операция или бърза намеса, координирана от Агенцията, или в зона на гореща точка.

4. Оперативната категория на европейската картина на състоянието съдържа информация за координираните от Агенцията съвместни операции и бърза намеса и за зоните на гореща точка, и включва мандат на мисията, местоположение, състояние, продължителност, информация за държавите членки и другите участници, ежедневни и седмични доклади за състоянието, статистически данни и информационни пакети за средствата за масово осведомяване.
5. Информацията за собствените активи от оперативната категория на европейската картина на състоянието може, когато е целесъобразно, да е с ниво на класификация за сигурност RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
6. В европейската картина на състоянието Агенцията взема предвид степените на въздействие, които са били определени от националните координационни центрове за конкретни инциденти от националните картини на състоянието. За всеки инцидент в предграничната зона Агенцията определя само една индикативна степен на въздействие и информира националните координационни центрове за това.

Член 27

Специални картини на състоянието

1. Агенцията и държавите членки могат да създават и поддържат специални картини на състоянието с цел подкрепа на конкретни оперативни дейности по външните граници или обмен на информация с институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и с международните организации, изброени в член 68, параграф 1, или с трети държави, както е предвидено в член 75.
2. Специалните картини на състоянието се състоят от подкатегория на информацията от националните картини на състоянието и европейската картина на състоянието.

3. Подробните правила за създаване и споделяне на специалните картини на състоянието се установяват в оперативен план за съответните оперативни дейности и в двустранно или многостранно споразумение, когато специалната картина на състоянието е създадена в рамките на двустранно или многостранно сътрудничество с трети държави. Всяко споделяне на информация съгласно настоящия параграф се извършва в съответствие с принципа на съгласие на създателя на информацията.

Член 28

Услуги на Eurosur за обединяване на данни

1. Агенцията координира услугите на Eurosur за обединяване на данни, за да предоставя редовно, надеждно и по ефективен от гледна точка на разходите начин на националните координационни центрове, на Комисията и за свои нужди информация за външните граници и за предграничната зона.
2. При поискване от тяхна страна Агенцията предоставя на националните координационни центрове информация за външните граници на държавата членка, към която спадат, и за предграничната зона, като тази информация може да е получена от:
 - а) селективното наблюдение на определени пристанища и брегови ивици на трети държави, за които е установено въз основа на анализ на риска и информация, че са точки на отплаване или транзитно преминаване на кораби или други превозни средства използвани за незаконна имиграция или трансгранични престъпления;

- б) проследяването в открито море на кораби или други плавателни съдове, за които има подозрения или е установено, че се използват за незаконна имиграция или трансгранични престъпления, както и в случай на бедстващи в морето лица, с оглед предаването на тази информация на съответните органи, които са компетентни за провеждането на операции по търсене и спасяване;
- в) наблюдение на определени райони в морската област за откриване, идентифициране и проследяване на кораби и други плавателни съдове, които се използват или за които има подозрения, че се използват за незаконна имиграция или трансгранични престъпления, включително в случай на бедстващи в морето лица, с оглед предаването на тази информация на съответните органи, които са компетентни за провеждането на операции по търсене и спасяване;
- г) наблюдение на определени райони по въздушните граници за откриване, идентифициране и проследяване на въздухоплавателни средства и други форми на оборудване, които се използват или за които има подозрения, че се използват за незаконна имиграция или трансгранични престъпления;
- д) оценка за заобикалящата среда в определени райони в морската област и по външните сухоземни и въздушни граници за подобряване на дейностите по наблюдение и патрулиране;
- е) селективно наблюдение на определени предгранични зони по външните граници, за които е установено въз основа на анализ на риска и информация, че са възможни зони на заминаване или транзитно преминаване за незаконна имиграция или за трансгранични престъпления;

- ж) наблюдение на тенденциите, обема и маршрутите при миграционните потоци към и в рамките на Съюза;
 - з) наблюдение на средствата за масова информация, разузнаване от открити източници и анализ на дейностите в интернет в съответствие с Директива (ЕС) 2016/680 или Регламент (ЕС) 2016/679, в зависимост от случая, за целите на предотвратяване на незаконната имиграция и трансграничните престъпления;
 - и) анализ на информацията, получавана от широкомащабните информационни системи с цел откриване на променящи се маршрути и методи, използвани за незаконна имиграция и трансгранични престъпления.
3. Агенцията може да откаже да изпълни искане на национален координационен център по технически, финансови или оперативни причини. Агенцията уведомява своевременно националния координационен център относно причините за такъв отказ.
4. Агенцията може да използва по своя инициатива средствата за наблюдение, посочени в параграф 2, за събиране на информация относно предграничната зона, която е от значение за целите на европейската картина на състоянието.

РАЗДЕЛ 5

АНАЛИЗ НА РИСКА

Член 29

Анализ на риска

1. Агенцията извършва мониторинг на тенденциите, обема и маршрутите при миграционните потоци към и в рамките на Съюза, както и на тенденциите или други възможни предизвикателства по външните граници и във връзка с връщането. За тази цел Агенцията, с решение на управителния съвет въз основа на предложение от изпълнителния директор, утвърждава общ модел за интегриран анализ на риска, който се прилага от Агенцията и от държавите членки. Общият интегриран модел за анализ на риска се утвърждава и актуализира, когато е необходимо, въз основа на резултатите от оценката на изпълнението на цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, посочен в член 8, параграф 7.

2. Агенцията изготвя обобщени годишни анализи на риска и ги представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията, като прилага правилата за безопасност, приети в съответствие с член 92, както и специализирани анализи на риска за оперативните дейности. На всеки две години Агенцията, в тясно сътрудничество с държавите членки, изготвя и представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията стратегически анализ на риска за европейското интегрирано управление на границите. Този стратегически анализ на риска се взема предвид при подготовката на цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите. Агенцията изготвя обобщените годишни анализи на риска и стратегическите анализи на риска въз основа на получената информация, включително от държавите членки. В резултатите от тези анализи на риска личните данни се анонимизират.
3. Посоченият в параграф 2 анализ на риска обхваща всички аспекти от значение за европейското интегрирано управление на границите с оглед на разработването на механизъм за ранно предупреждение.
4. Агенцията публикува изчерпателна информация за общия интегриран модел за анализ на риска.

5. Държавите членки предоставят на Агенцията цялата необходима информация относно ситуацията, тенденциите и възможните заплахи по външните граници и в областта на връщането. Държавите членки — редовно или по искане на Агенцията, предоставят цялата необходима информация, като например статистически и оперативни данни, събрани във връзка с европейското интегрирано управление на границите, която е включена в списъка на задължителната информация и данни, които трябва да бъдат обменяни с Агенцията съгласно член 100, параграф 2, буква д), както и информация, получена от аналитичните категории в националните картини на състоянието, посочени в член 25.
6. Резултатите от анализа на риска се представят на управителния съвет и се споделят с компетентните органи на държавите членки по навременен и точен начин.
7. Държавите членки вземат предвид резултатите от анализа на риска при планирането на операциите и дейностите си по външните граници, както и дейностите си по отношение на връщането.
8. Агенцията отчита резултатите от даден общ модел за интегриран анализ на риска при изготвянето на общите основни учебни програми за обучение, посочени в член 62.

РАЗДЕЛ 6

ПРЕВЕНЦИЯ И РЕАКЦИЯ

Член 30

Определяне на участъци от външните граници

За целите на настоящия регламент всяка държава членка разделя външните си граници на участъци от външните граници. Тези участъци се състоят от участъци от сухоземни, морски и по решение на съответната държава членка — въздушни граници. Всяка държава членка уведомява Агенцията за тези участъци от външните граници.

Държавите членки своевременно уведомяват Агенцията за всяка промяна в участъците от външните си граници, за да се осигури непрекъснатостта на анализа на риска, извършван от Агенцията.

Член 31

Служители на Агенцията за връзка в държавите членки

1. Агенцията осигурява редовния мониторинг на управлението на външните граници и връщането във всички държави членки чрез своите служители за връзка.

Агенцията може да вземе решение служител за връзка да отговаря за най-много четири държави членки, разположени в географска близост.

2. Изпълнителният директор назначава експерти от редовния персонал, които се разполагат като служители за връзка. Изпълнителният директор представя, въз основа на анализ на риска и като се консултира със съответните държави членки, предложение относно естеството и условията на разполагането, държавата членка или региона, в която/който може да бъде разположен служител за връзка, и евентуалните задачи, които не са обхванати от параграф 3. Предложението на изпълнителния директор се одобрява от управителния съвет. Изпълнителният директор уведомява съответната държава членка за назначаването и заедно с нея определя мястото на разполагане.
3. Служителите за връзка действат от името на Агенцията и тяхната задача е да насърчават сътрудничеството и диалога между Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, както и националните органи, които отговарят за връщането. По-специално служителите за връзка:
- а) действат като средство за връзка между Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, както и националните органи, които отговарят за връщането;
 - б) оказват подкрепа за събирането на информация, изисквана от Агенцията за целите на мониторинга на незаконната имиграция и анализите на риска, посочени в член 29;
 - в) оказват подкрепа за събирането на информацията, посочена в член 32 и изисквана от Агенцията за извършване на оценки на уязвимостта, и изготвят доклад за тази цел;

- г) извършват мониторинг на мерките, предприети от държавата членка по участъците от външните граници, за които е определена висока или критична степен на въздействие в съответствие с член 34;
- д) допринасят за насърчаване на прилагането на достиженията на правото на Съюза по отношение на управлението на външните граници и връщането, включително по отношение на зачитането на основните права;
- е) сътрудничат при необходимост със служителя по въпросите на основните права с цел насърчаване на зачитането на основните права при работата на Агенцията в съответствие с буква д);
- ж) когато е възможно, подпомагат държавите членки в подготовката на планове им за действие при извънредни ситуации във връзка с управлението на границите;
- з) улесняват комуникацията между съответната държава членка и Агенцията, споделят относима информация от Агенцията със съответната държава членка, включително информацията относно текущи операции;
- и) докладват редовно и пряко на изпълнителния директор относно положението по външните граници и капацитета на съответната държава членка да се справи ефективно с положението по външните граници; докладват и относно изпълнението на операции по връщане към съответни трети държави;
- й) извършват мониторинг на мерките, предприети от държавата членка по отношение на ситуация, изискваща спешни действия по външните граници, както е посочено в член 42;

- к) извършват мониторинг на мерките, предприети от държавата членка по отношение на връщането, и подпомагат събирането на информация, изисквана от Агенцията за извършване на дейностите, посочени в член 48.
4. Ако докладите на служителя за връзка, посочени в параграф 3, буква и), пораждат опасения за един или повече от аспектите от значение за съответната държава членка, изпълнителният директор без забавяне информира тази държава членка.
5. За целите на параграф 3 служителят за връзка, в съответствие с националните правила и правилата на Съюза за сигурност и защита на данните:
- а) получава информация от съответния национален координационен център и съответната национална картина на състоянието, създадена в съответствие с член 25;
- б) поддържа редовни контакти с националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, както и националните органи, които отговарят за връщането, като същевременно информира съответното национално звено за контакт.
6. Докладът на служителя за връзка, посочен в параграф 3, буква в) от настоящия член, се включва в оценката на уязвимостта съгласно член 32. Докладът се предава на съответната държава членка.
7. При изпълнението на задълженията си служителите за връзка приемат указания единствено от Агенцията.

Член 32

Оценка на уязвимостта

1. С решение на управителния съвет, прието въз основа на предложение от изпълнителния директор, Агенцията установява обща методология за оценка на уязвимостта, изготвена в тясно сътрудничество с държавите членки и с Комисията. Тази методология включва обективни критерии, съгласно които Агенцията извършва оценката на уязвимостта, честотата на оценките, начините на извършване на последователни оценки на уязвимостта и правилата за ефективна система за мониторинг на изпълнението на препоръките на изпълнителния директор, посочени в параграф 7.
2. Агенцията извършва мониторинг и оценка на наличието в държавите членки на техническо оборудване, системи, способности, ресурси, инфраструктура и персонал, притежаващ подходящи умения и преминал съответно обучение, необходими за граничния контрол съгласно член 3, параграф 1, буква а). Във връзка с това Агенцията оценява националните планове за развитие на способностите, посочени в член 9, параграф 4, от гледна точка на капацитета за упражняване на граничен контрол, като отчита, че някои национални способности могат да бъдат частично използвани за цели, различни от граничен контрол. За целите на бъдещото планиране Агенцията извършва такива мониторинг и оценка като превантивна мярка въз основа на анализи на риска, изготвени в съответствие с член 29, параграф 2. Агенцията извършва тези мониторинг и оценка най-малко веднъж годишно, освен ако изпълнителният директор не реши друго въз основа на анализи на риска или предходна оценка на уязвимостта. При всички случаи всяка държава членка подлежи на мониторинг и оценка най-малко веднъж на всеки три години.

3. Без да се засяга член 9, държавите членки предоставят по искане на Агенцията информация относно техническото оборудване, персонала и, доколкото е възможно, финансовите ресурси, които са на разположение на национално равнище за упражняване на граничен контрол. Държавите членки представят също така по искане на Агенцията информация относно плановете си за действие при извънредни ситуации във връзка с управлението на границите.
4. Целта на оценката на уязвимостта е Агенцията да оцени капацитета и готовността на държавите членки да се справят с настоящи и бъдещи предизвикателства по външните граници, да идентифицира, особено по отношение на държавите членки, които са изправени пред конкретни и прекомерни предизвикателства, възможните непосредствени последици по външните граници и по-нататъшните последици за функционирането на Шенгенското пространство; да оцени капацитета им за участие в постоянния корпус и във фонда от техническо оборудване, включително фонда за оборудване за бързо реагиране; и да оцени капацитета на държавите членки за прием за целите на подкрепата от европейската гранична и брегова охрана в съответствие с член 9, параграф 3. Тази оценка не засяга механизма за оценка по Шенген.
5. В оценката на уязвимостта Агенцията оценява, в качествено и количествено отношение, капацитета на държавите членки за изпълнение на всички задачи във връзка с управлението на границите, включително капацитета за справяне с възможното пристигане на голям брой лица на тяхна територия.
6. Предварителните резултати от оценката на уязвимостта се представят на съответните държави членки. Съответните държави членки могат да представят коментари по оценката.

7. Когато е необходимо, изпълнителният директор, след консултация със съответната държава членка, отправя препоръка, в която се определят необходимите мерки, които трябва да бъдат предприети от тази държава членка, както и срокът за изпълнението им. Изпълнителният директор приканва съответните държави членки да вземат необходимите мерки въз основа на план за действие, изготвен от държавата членка след консултация с изпълнителния директор.
8. Изпълнителният директор основава мерките, които препоръчва на съответните държави членки, на резултатите от оценката на уязвимостта, като взема предвид анализа на риска на Агенцията, коментарите на съответната държава членка и резултатите от механизма за оценка по Шенген.

Препоръчаните мерки са насочени към отстраняване на слабостите, установени при оценката, с цел да се повиши готовността на държавите членки да се справят с настоящи и бъдещи предизвикателства по външните им граници чрез укрепване или подобряване на техния капацитет, техническо оборудване, системи, ресурси и планове за действие при извънредни ситуации. Изпълнителният директор може да предложи на държавите членки техническия опит на Агенцията в подкрепа на изпълнението на препоръчаните мерки.

9. Изпълнителният директор извършва мониторинг на изпълнението на препоръчаните мерки посредством редовни доклади, които се представят от държавите членки въз основа на плановете за действие, посочени в параграф 7.

Когато съществува риск, че държава членка няма да изпълни препоръчаната мярка в рамките на определения в съответствие с параграф 7 срок, изпълнителният директор незабавно уведомява за това члена на управителния съвет от съответната държава членка и Комисията. След консултация с члена на управителния съвет от съответната държава членка, изпълнителният директор отправя запитване до съответните органи на тази държава членка относно причините за забавянето и предлага подкрепата на Агенцията за улесняване на изпълнението на мярката.

10. Когато някоя държава членка не изпълни необходимите мерки, посочени в препоръката, в рамките на срока, определен в съответствие с параграф 7 от настоящия член, изпълнителният директор отнася въпроса до управителния съвет и уведомява Комисията. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет приема решение, в което се определят необходимите мерки, които трябва да бъдат предприети от съответната държава членка, както и срокът за изпълнението им. Решението на управителния съвет е задължително за държавата членка. Ако държавата членка не изпълни мерките в рамките на срока, определен в решението, управителният съвет уведомява Съвета и Комисията, като могат да се предприемат допълнителни действия в съответствие с член 42.
11. Оценката на уязвимостта, включително подробно описание на резултата от оценката на уязвимостта, мерките, предприети от държавите членки в отговор на оценката на уязвимостта, както и информация за напредъка по изпълнението на предходни препоръчани мерки се предават, редовно и най-малко веднъж годишно, на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията в съответствие с член 92.

Член 33

Полезно взаимодействие между оценката на уязвимостта и механизма за оценка по Шенген

1. Полезното взаимодействие между оценката на уязвимостта и механизма за оценка по Шенген се увеличава максимално с цел създаване на подобрена картина на състоянието на функционирането на Шенгенското пространство, като се избягва, доколкото е възможно, дублирането на усилия от страна на държавите членки и се гарантира по-добре координирано използване на съответните финансови инструменти на Съюза в подкрепа на управлението на външните граници.
2. За целите, посочени в параграф 1, Комисията и Агенцията установяват необходимите договорености, за да споделят помежду си по редовен, сигурен и навременен начин цялата информация, свързана с резултатите от оценките на уязвимостта и резултатите от оценките, извършени в рамките на механизма за оценка по Шенген в областта на управлението на границите. Този механизъм за обмен обхваща докладите за оценките на уязвимостта и посещенията за оценка по Шенген, последващите препоръки, плановете за действие и всички актуализации на изпълнението на плановете за действие, представени от държавите членки.
3. За целите на механизма за оценка по Шенген, доколкото той се отнася до управлението на външните граници, Комисията споделя резултатите от оценките на уязвимостта с всички членове на екипите за оценка по Шенген, участващи в оценката на съответната държава членка. Тази информация се счита за чувствителна по смисъла на Регламент (ЕС) № 1053/2013 и се третира по съответния начин.

4. Договореностите, посочени в параграф 2, обхващат резултатите от оценките, извършени в рамките на механизма за оценка по Шенген в областта на връщането, за да се гарантира пълната осведоменост на Агенцията относно установените недостатъци, която да ѝ позволи да предложи подходящи мерки в подкрепа на съответните държави членки в това отношение.

Член 34

Определяне на степени на въздействие за участъци от външните граници

1. Въз основа на извършените от Агенцията анализ на риска и оценка на уязвимостта и след постигане на съгласие със съответната държава членка, Агенцията определя или променя за всеки от участъците от външните граници на държавите членки следните степени на въздействие:
- а) ниска степен на въздействие, когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранични престъпления в района на съответния участък от границата, са с незначително въздействие върху граничната сигурност;
 - б) средна степен на въздействие, когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранични престъпления в района на съответния участък от границата, са с умерено въздействие върху граничната сигурност;
 - в) висока степен на въздействие, когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранични престъпления в района на съответния участък от границата, са със значително въздействие върху граничната сигурност.

2. С цел бързо справяне с кризисни ситуации в определен граничен участък, когато анализът на риска на Агенцията показва, че инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранични престъпления в съответния участък от външната граница, имат решаващо въздействие върху сигурността на границите до такава степен, че да излагат на риск функционирането на Шенгенското пространство, Агенцията със съгласието на съответната държава членка определя временно „критична“ степен на въздействие за този участък от външната граница.
3. Когато между съответната държава членка и Агенцията не бъде постигнато съгласие във връзка с определянето на степента на въздействие на участък от външната граница, степента на въздействие, която е била определена за този участък от границата, не се променя.
4. Националният координационен център, в тясно сътрудничество с други компетентни национални органи, оценява постоянно дали е необходимо да се промени степента на въздействие на някой от участъците от външните граници, като взема предвид информацията, която се съдържа в националната картина на състоянието, и информира Агенцията за това.
5. Агенцията посочва степените на въздействие, определени за участъците от външните граници, в европейската картина на състоянието.

Член 35

Реакция в зависимост от степените на въздействие

1. Държавите членки гарантират, че граничният контрол на участъците от външните граници съответства на определените степени на въздействие, както следва:
 - а) когато за участък от външната граница е определена ниска степен на въздействие, националните органи, които отговарят за контрола на външните граници, организират редовен граничен контрол въз основа на анализ на риска и осигуряват наличието на достатъчно персонал и ресурси за този участък от границата;
 - б) когато за участък от външната граница е определена средна степен на въздействие, националните органи, които отговарят за контрола на външните граници, в допълнение към мерките, предприети съгласно буква а) от настоящия параграф, осигуряват предприемането на подходящи мерки за граничен контрол в този участък от границата; при предприемането на тези мерки за граничен контрол се уведомява съответно националният координационен център; националният координационен център координира всяка подкрепа, предоставена в съответствие с член 21, параграф 3;

- в) когато за участък от външната граница е определена висока степен на въздействие, съответната държава членка, в допълнение към мерките, предприети съгласно буква б) от настоящия параграф, осигурява, чрез националния координационен център, необходимата подкрепа на националните органи, които действат в този участък от границата, и предприемането на засилени мерки за граничен контрол; тази държава членка може да поиска от Агенцията подкрепа, при спазване на условията за започване на съвместни операции или бърза гранична намеса, посочени в член 36;
 - г) когато за участък от външната граница е определена критична степен на въздействие, Агенцията уведомява Комисията за това; изпълнителният директор, в допълнение към мерките, предприети съгласно буква в) от настоящия параграф, отправя препоръка в съответствие с член 41, параграф 1, като взема предвид текущата подкрепа от Агенцията; съответната държава членка отговаря на препоръката в съответствие с член 41, параграф 2.
2. Националните координационни центрове редовно информират Агенцията за мерките, предприети на национално равнище съгласно параграф 1, букви в) и г).

3. Когато е определена средна, висока или критична степен на въздействие за участък от външната граница, който е съседен на участък от границата на друга държава членка или трета държава, с която има споразумения, договорености или регионални мрежи съгласно членове 72 и 73, националният координационен център се свързва с националния координационен център на съседната държава членка или с компетентния орган на съседната трета държава и се стреми да координира заедно с Агенцията необходимите трансгранични мерки.
4. Съвместно с държавите членки Агенцията оценява определянето на степените на въздействие и на съответните мерки, предприети на национално равнище и на равнището на Съюза. Тази оценка допринася за оценката на уязвимостта, която се изготвя от Агенцията в съответствие с член 32.

РАЗДЕЛ 7

ДЕЙСТВИЯ НА АГЕНЦИЯТА ПО ВЪНШНИТЕ ГРАНИЦИ

Член 36

Действия на Агенцията по външните граници

1. Държава членка може да поиска помощ от Агенцията при изпълнението на задълженията си за контрол на външните граници. Освен това Агенцията изпълнява мерки в съответствие с членове 41 и 42.

2. Агенцията организира оказването на подходяща оперативна и техническа помощ за приемащата държава членка и може, като действа в съответствие с приложимото право на Съюза и приложимото международно право, включително принципа на забрана за връщане, да предприеме една или повече от следните мерки:
- а) да координира съвместни операции за една или няколко държави членки и да разполага постоянния корпус и техническо оборудване;
 - б) да организира бърза гранична намеса и да разполага постоянния корпус и техническо оборудване;
 - в) да координира дейностите за една или няколко държави членки и трети държави по външните граници, включително съвместни операции с трети държави;
 - г) да разполага постоянния корпус рамките на екипи за съдействие в управлението на миграцията, включително в зони на горещи точки, с цел, *inter alia*, да предоставя техническа и оперативна помощ, включително за дейностите по връщане, когато това е необходимо;
 - д) в рамките на операциите, посочени в букви а), б) и в) от настоящия параграф, и в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 и международното право — да оказва техническа и оперативна помощ на държавите членки и на трети държави в подкрепа на операции по търсене и спасяване на бедстващи в морето лица, които могат да са следствие от операции за наблюдение на границите в морето;
 - е) да осигурява приоритетно третиране на услугите на Eurosur за обединяване на данни.

3. Агенцията финансира или съфинансира дейностите, посочени в параграф 2, от своя бюджет в съответствие с приложимите към нея финансови правила.
4. При възникване на значителни допълнителни финансови потребности за Агенцията поради ситуация по външните граници тя без забавяне информира Европейския парламент, Съвета и Комисията за това.

Член 37

Започване на съвместни операции и бърза гранична намеса по външните граници

1. Държава членка може да поиска от Агенцията да започне съвместни операции за справяне с възникващи предизвикателства, включително с незаконна имиграция, настоящи и бъдещи заплахи по нейните външни граници или трансгранични престъпления, или да предостави увеличена оперативна и техническа помощ при изпълнението на задълженията ѝ по отношение на контрола на външните граници. Като част от искането държавата членка може също така да посочи профилите на оперативния персонал, нужен за съвместната операция, включително на персонала с изпълнителни правомощия, ако е приложимо.
2. По искане на държава членка, изправена пред ситуация на конкретни и прекомерни предизвикателства, особено когато на места по външните граници пристигат голям брой граждани на трети държави, които се опитват да влязат без разрешение на територията на посочената държава членка, Агенцията може да осъществи бърза гранична намеса за ограничен срок на територията на приемащата държава членка.

3. Изпълнителният директор оценява, одобрява и координира направените от държавите членки предложения за съвместни операции или бърза гранична намеса. Съвместните операции и бързата гранична намеса се предшестват от задълбочен, надежден и актуален анализ на риска, който дава възможност на Агенцията да подреди по приоритет предложените съвместни операции и бърза гранична намеса, като отчита степените на въздействие, определени за участъците от външните граници в съответствие с член 34, и наличието на ресурси.
4. Целите на съвместна операция или бърза гранична намеса могат да бъдат постигнати като част от многоцелева операция. Тези операции може да включват функции за брегова охрана и предотвратяване на трансгранични престъпления, като се обръща особено внимание на борбата срещу незаконното превеждане на мигранти през граница или трафика на хора, както и управление на миграцията, като се обръща особено внимание на установяването на самоличност, регистрацията, събирането на информация и връщането.

Член 38

Оперативни планове за съвместни операции

1. При подготовката на съвместна операция изпълнителният директор, в сътрудничество с приемащата държава членка, изготвя списък на необходимото техническо оборудване, персонал и профили на персонала — включително, ако е приложимо, на персонала, на когото трябва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия в съответствие член 82, параграф 2. Списъкът се изготвя, като се вземат предвид наличните ресурси на приемащата държава членка и искането на приемащата държава членка съгласно член 37. Въз основа на тези елементи Агенцията определя пакет от мерки за техническо и оперативно подкрепление, както и дейности за изграждане на капацитет, които да бъдат включени в оперативния план.

2. Изпълнителният директор изготвя оперативен план за съвместни операции по външните граници. Изпълнителният директор и приемащата държава членка, като се консултират своевременно и в тясно сътрудничество с участващите държави членки, постигат съгласие по оперативния план, в който подробно се описват организационните и процедурните аспекти на съвместната операция.
3. Оперативният план е задължителен за Агенцията, приемащата държава членка и участващите държави членки. Той обхваща всички аспекти, които се считат за необходими за провеждането на съвместната операция, включително:
- а) описание на ситуацията заедно с начина на действие и целите на разполагането, включително оперативната цел;
 - б) очакваната продължителност на съвместната операция, необходима, за да постигне своите цели;
 - в) географската зона, в която ще се проведе съвместната операция;
 - г) описание на задачите, включително тези, за които са необходими изпълнителни правомощия, отговорностите, включително по отношение на зачитането на основните права и изискванията в областта на защитата на данните, и специалните указания за екипите, включително относно разрешените справки в бази данни и разрешените служебни оръжия, боеприпаси и оборудване в приемащата държава членка;
 - д) състава на екипите, както и разполагането на други компетентни служители;

- е) разпоредби, свързани с командването и упражняването на контрол, включително имената и чиновете на граничните служители от приемащата държава членка, които отговарят за сътрудничеството с членовете на екипите и Агенцията, по-специално имената и чиновете на граничните служители, които упражняват командването по време на разполагането, и мястото на членовете на екипите в командната верига;
- ж) техническото оборудване, което трябва да бъде разположено по време на съвместната операция, включително специални изисквания като условия за употреба, необходим персонал, превоз и друга логистични въпроси, както и финансови разпоредби;
- з) подробни разпоредби за незабавно докладване на инциденти от страна на Агенцията пред управителния съвет и съответните национални органи;
- и) схема за докладване и оценяване, която включва сравнителни показатели за доклада за оценка, включително относно защитата на основните права, и краен срок за предаване на окончателния доклад за оценка;
- й) по отношение на морските операции — конкретна информация за приложимостта на съответната юрисдикция и приложимото законодателство в географската област, в която се провежда съвместната операция, включително препратки към националното право, международното право и правото на Съюза относно залавянето, спасителните операции по море и свалянето на брега; в това отношение оперативният план се утвърждава в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014;
- к) условията на сътрудничество с трети държави, други органи, служби и агенции на Съюза или международни организации;

- л) общи указания относно това как да се осигурят гаранции за основните права по време на оперативна дейност на Агенцията;
 - м) процедури, чрез които лицата, нуждаещи се от международна закрила, жертвите на трафик на хора, непридружените малолетни и непълнолетни лица и лицата в уязвимо положение се пренасочват към компетентните национални органи за получаване на подходяща помощ;
 - н) процедури, установяващи механизъм за получаване и предаване на Агенцията на жалби срещу лица, участващи в дадена оперативна дейност на Агенцията, включително гранични служители или други компетентни служители на приемащата държава членка и членове на екипите, съдържащи твърдения за нарушения на основните права в контекста на участието на тези лица в оперативните дейности на Агенцията;
 - о) мерки за логистичната организация, включително информация за условията на работа и средата в зоната, в която се провежда съвместната операция.
4. Всякакви изменения или адаптации на оперативния план изискват съгласието на изпълнителния директор и на приемащата държава членка, като се провежда консултация с участващите държави членки. Агенцията изпраща незабавно екземпляр от изменения или адаптирания оперативен план на участващите държави членки.
5. Настоящият член се прилага *mutatis mutandis* за всички операции на Агенцията.

Член 39

Процедура за започване на бърза гранична намеса

1. Искането на държава членка за започване на бърза гранична намеса включва описание на ситуацията, възможните цели и очакваните нужди, както и необходимите профили на персонала, включително на персонала с изпълнителни правомощия, когато е приложимо. Ако е необходимо, изпълнителният директор може незабавно да изпрати експерти от Агенцията, които да оценят ситуацията по външните граници на засегнатата държава членка.
2. Изпълнителният директор незабавно уведомява управителния съвет за постъпило искане от държава членка за започване на бърза гранична намеса.
3. Когато взема решение относно искането на държава членка, изпълнителният директор отчита констатациите от анализа на риска на Агенцията и аналитичната категория в европейската картина на състоянието, както и резултатите от оценката на уязвимостта, посочена в член 32, а също и всяка друга информация, предоставена от засегнатата държава членка или друга държава членка.
4. Изпълнителният директор незабавно оценява възможностите за пренасочване на наличните членове на екипи в рамките на постоянния корпус, по-специално на намиращия се в други оперативни зони редовен персонал и персонал, командирован към Агенцията от държавите членки. Изпълнителният директор също така оценява допълнителната нужда от разполагане на оперативен персонал в съответствие с член 57, а при изчерпване на този персонал в рамките на изискваните профили— от задействане на резерва за бързо реагиране в съответствие с член 58.

5. Изпълнителният директор взема решение относно искането за започване на бърза гранична намеса в рамките на два работни дни от датата на получаване на искането. Изпълнителният директор уведомява писмено едновременно засегнатата държава членка и управителния съвет за взетото решение. В решението се посочват основните мотиви, на които то се основава.
6. При вземането на решението, посочено в параграф 5 от настоящия член, изпълнителният директор информира държавите членки за възможността да бъде поискан допълнителен оперативен персонал в съответствие с член 57 и, когато е приложимо, член 58, като посочва възможния брой и профили на персонала, който трябва да бъде осигурен от всяка държава членка.
7. Ако изпълнителният директор вземе решение за започване на бърза гранична намеса, той разполага наличните екипи за управление на границите от постоянния корпус и оборудване от фонда от техническо оборудване в съответствие с член 64, а когато е необходимо — взема решение за незабавното подкрепление с един или няколко екипа за управление на границите в съответствие с член 57.
8. Незабавно и във всеки случай не по-късно от три работни дни, считано от датата на решението, изпълнителният директор изготвя и постига съгласие с приемащата държава членка по оперативен план съгласно член 38, параграф 2.
9. След постигане на съгласие по оперативния план и представянето му на държавите членки изпълнителният директор незабавно разполага наличния оперативен персонал чрез пренасочване от други оперативни зони или от други задължения.

10. Успоредно с разполагането на персонал, посочено в параграф 9, и когато това е необходимо, за да се гарантира незабавното подкрепление на екипите за управление на границите, преразпределени от други зони или от други задължения, изпълнителният директор отправя искане до държавите членки, в което посочва броя и профилите на допълнителния персонал, който трябва да бъде разположен допълнително от техните национални списъци за краткосрочно разполагане, посочени в член 57.
11. Ако възникне ситуация, в която екипите за управление на границите, посочени в параграф 7, и персоналът, посочен в параграф 10 от настоящия член, са недостатъчни, изпълнителният директор може да задейства резерва за бързо реагиране, като отправи до всяка държава членка искане с броя и профилите на допълнителния персонал, които да бъде разположен съгласно член 58.
12. Информацията, посочена в параграфи 10 и 11, се предоставя писмено на националните звена за контакт и включва датата, на която ще се осъществи разполагането. На националните звена за контакт се предоставя и копие от оперативния план.
13. Държавите членки гарантират, че на Агенцията незабавно се предоставя нужният брой персонал със съответните профили, за да се осигури пълно разполагане в съответствие с член 57 и, когато е приложимо, член 58.
14. Разполагането на първите екипи за управление на границите, преразпределени от други зони и от други задължения, се осъществява не по-късно от пет работни дни след датата, на която е постигнато съгласие по оперативния план между изпълнителния директор и приемащата държава членка. Когато е необходимо, допълнителни екипи за управление на границите се разполагат не по-късно от 12 работни дни след датата, на която е постигнато съгласие по оперативния план.

15. При предприемането на бърза гранична намеса изпълнителният директор, след консултация с управителния съвет, незабавно съобразява приоритетите от гледна точка на текущите и планираните съвместни операции на Агенцията по други външни граници, за да осигури евентуално преразпределяне на ресурси към зони по външните граници, където има най-голяма нужда от засилено разполагане на ресурси.

Член 40

Екипи за съдействие в управлението на миграцията

1. Когато държава членка е изправена пред прекомерни миграционни предизвикателства в определени зони на горещи точки по външните си граници, характеризиращи се с голям приток на смесени миграционни потоци, тя може да поиска техническо и оперативно подкрепление от екипи за съдействие в управлението на миграцията, съставени от експерти от съответните органи, служби и агенции на Съюза, които действат в съответствие с техния мандат.

Посочената държава членка представя на Комисията искане за подкрепление и оценка на нуждите. Въз основа на оценката на нуждите на Комисията предава искането на Агенцията, на EASO, на Европол и на други компетентни органи, служби и агенции на Съюза, в зависимост от случая.

2. Съответните компетентни органи, служби и агенции на Съюза разглеждат — в съответствие със своя мандат — искането на държавата членка за подкрепление и оценката на нейните нужди с цел да се подготви мащабен пакет за подкрепление, състоящ се от различни дейности, координирани от съответните органи, служби и агенции на Съюза, който да бъде одобрен от съответната държава членка. Комисията координира този процес.
3. Комисията, в сътрудничество с приемащата държава членка и компетентните органи, служби и агенции на Съюза, в съответствие с техния мандат, определя условията за сътрудничеството в зоната на гореща точка и отговаря за координирането на дейностите на екипите за съдействие в управлението на миграцията.
4. Техническото и оперативното подкрепление, което се осигурява при пълно зачитане на основните права от постоянния корпус в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията, може да включва предоставянето на:
 - а) помощ, при пълно зачитане на основните права, за скрининга на граждани на трети държави, които пристигат на външните граници, включително установяването на тяхната самоличност, тяхната регистрация, както и получаването на информация от тях, а също и — когато е поискано от държавата членка — снемането на дактилоскопични отпечатьци от граждани на трети държави и предоставянето на информация относно целта на тези процедури;

- б) първоначална информация на лицата, които желаят да кандидатстват за международна закрила и насочването им към компетентните национални органи на съответната държава членка или към експертите, разположени от EASO;
 - в) техническа и оперативна помощ в областта на връщането в съответствие с член 48, включително при подготовката и организацията на операции по връщане;
 - г) необходимо техническо оборудване.
5. При необходимост екипите за съдействие в управлението на миграцията включват служители с експертен опит в областта на закрилата на децата, трафика на хора, защитата срещу основано на пола насилие или на основите права.

Член 41

Предложени действия по външните граници

1. Въз основа на резултатите от оценката на уязвимостта или когато за един или няколко участъка от външните граници е определена критична степен на въздействие и като се вземат предвид съответните елементи в планове за действие при извънредни ситуации на държавата членка, в анализа на риска на Агенцията и в аналитичната категория в европейската картина на състоянието, изпълнителният директор препоръчва на засегнатата държава членка да поиска от Агенцията да започне, да проведе или да адаптира съвместни операции, бърза гранична намеса или всякакви други подходящи действия от страна на Агенцията, предвидени в член 36.

2. Засегнатата държава членка отговаря на препоръката на изпълнителния директор, посочена в параграф 1, в срок от шест работни дни. В случай на отрицателен отговор на препоръката, държавата членка обосновава своя отговор. Изпълнителният директор без забавяне уведомява управителния съвет и Комисията за препоръчаните действия и обосновката на отрицателния отговор, за да се прецени дали може да се поиска предприемането на спешни действия в съответствие с член 42.

Член 42

Ситуация по външните граници, която изисква спешни действия

1. Когато контролът на външните граници стане неефективен до степен, при която възниква риск да бъде изложено на опасност функционирането на Шенгенското пространство, тъй като:
 - а) дадена държава членка не изпълнява необходимите мерки в съответствие с решение на управителния съвет, посочено в член 32, параграф 10; или

- б) дадена държава членка, изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства по външната граница, не е поискала от Агенцията достатъчна подкрепа съгласно член 37, 39 или 40 или не е предприела необходимите мерки за изпълнение на действията по посочените членове или по член 41;

Съветът, въз основа на предложение от Комисията, може да приеме без забавяне чрез акт за изпълнение решение, в което се набелязват мерките за смекчаване на тези рискове, които трябва да бъдат изпълнени от Агенцията, и в което се изисква от засегнатата държава членка да си сътрудничи с Агенцията при изпълнението на тези мерки. Преди да изготви предложението си, Комисията провежда консултация с Агенцията.

- 2. При възникване на ситуация, изискваща спешни действия, Европейският парламент се информира без забавяне за тази ситуация, както и за последващи мерки и решения, взети в отговор на тази ситуация.
- 3. За да се намали рискът от излагане на опасност на Шенгенското пространство, в решението на Съвета, посочено в параграф 1, се предвижда Агенцията да предприеме една или повече от следните мерки:
 - а) да организира и координира бърза гранична намеса и да разположи постоянния корпус, включително екипи от резерва за бързо реагиране;
 - б) да разположи постоянния корпус в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията, по-специално в зони на горещи точки;

- в) да координира дейностите за една или няколко държави членки и трети държави по външните граници, включително съвместни операции с трети държави;
 - г) да разположи техническо оборудване;
 - д) да организира действия за намеса в областта на връщането.
4. В рамките на два работни дни, считано от датата на приемане на решението на Съвета, посочено в параграф 1, изпълнителният директор:
- а) определя действията, които трябва да се предприемат за практическото изпълнение на мерките, посочени в решението, включително техническото оборудване, както и броя и профилите на оперативния персонал, необходими за постигането на целите на посоченото решение;
 - б) изготвя проект на оперативния план и го представя на засегнатите държави членки.
5. Изпълнителният директор и засегнатата държава членка постигат съгласие по оперативния план, посочен в параграф 4, буква б), в рамките на три работни дни след датата на представянето му.
6. Агенцията разполага, без забавяне и във всеки случай в рамките на пет работни дни от утвърждаването на оперативния план, необходимия оперативен персонал от постоянния за целите на практическото изпълнение на мерките, набелязани в решението на Съвета, посочено в параграф 1. Допълнителни екипи се разполагат на втори етап, доколкото е необходимо, и във всеки случай в рамките на 12 работни дни след утвърждаването на оперативния план.

7. Агенцията и държавите членки изпращат на мястото на разполагането необходимото техническо оборудване и компетентния персонал за практическото изпълнение на мерките, набелязани в решението на Съвета, посочено в параграф 1, без забавяне и във всеки случай в рамките на 10 работни дни след утвърждаването на оперативния план.

Допълнително оборудване се разполага на втори етап, доколкото е необходимо, съгласно член 64.

8. Засегнатата държава членка се съобразява с решението на Съвета, посочено в параграф 1. За тази цел тя незабавно започва да си сътрудничи с Агенцията и предприема необходимите действия с цел да улесни изпълнението на решението и практическото изпълнение на мерките, определени в същото решение и в оперативния план, по който е постигнато съгласие с изпълнителния директор, по-специално като изпълнява задълженията, предвидени в членове 43, 82 и 83.
9. В съответствие с член 57 и, когато е приложимо, с член 39, държавите членки осигуряват оперативния персонал, определен от изпълнителния директор в съответствие с параграф 4 от настоящия член.
10. Комисията извършва мониторинг на изпълнението на мерките, набелязани в решението на Съвета, посочено в параграф 1, както и на действията, които Агенцията предприема за тази цел. Ако в срок от 30 дни засегнатата държава членка не се съобрази с решението на Съвета, посочено в параграф 1, и не започне да си сътрудничи с Агенцията в съответствие с параграф 8 от настоящия член, Комисията може да започне процедурата, предвидена в член 29 от Регламент (ЕС) 2016/399.

Член 43
Указания за екипите

1. По време на разполагането на екипи за управление на границите, екипи за връщане и екипи за съдействие в управлението на миграцията, приемащата държава членка или, в случай на сътрудничество с трета държава съгласно споразумение за статута, засегнатата трета държава дава указания на екипите в съответствие с оперативния план.
2. Агенцията, чрез своя координиращ служител, може да съобщи на приемащата държава членка своето мнение относно указанията, дадени на екипите. В този случай приемащата държава членка взема предвид това мнение и се съобразява с него, доколкото е възможно.
3. Когато указанията, дадени на екипите, не са в съответствие с оперативния план, координиращият служител незабавно докладва на изпълнителния директор, който може, ако е целесъобразно, да предприеме действия в съответствие с член 46, параграф 3.

4. Когато изпълняват своите задачи и упражняват правомощията си, членовете на екипите зачитат изцяло основните права, включително достъпа до процедури за предоставяне на убежище, и човешкото достойнство и обръщат специално внимание на уязвимите лица. Всички мерки, предприемани при изпълнението на техните задачи и упражняването на техните правомощия, трябва да са пропорционални на преследваните с мерките цели. Когато изпълняват своите задачи и упражняват правомощията си, членовете на екипите не дискриминират лицата въз основа на признаци като пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични характеристики, религия или убеждения, политически или други мнения, принадлежност към национално малцинство, имотно състояние, рождение, увреждане, възраст или сексуална ориентация, в съответствие с разпоредбите на член 21 от Хартата.
5. За членовете на екипите, които не са част от редовния персонал, остават приложими дисциплинарните мерки на тяхната изпращаща държава членка. Изпращащата държава членка предвижда подходящи дисциплинарни или други мерки в съответствие със своето национално право при нарушения на основните права или на задълженията за международна закрила, които са извършени в хода на операционните дейности на Агенцията.
6. По отношение на редовният персонал, разположен като членове на екипите, могат да се прилагат дисциплинарни мерки, предвидени в Правилника за длъжностните лица и Условията за работа, и на мерки с дисциплинарен характер, предвидени в надзорния механизъм, посочен в член 55, параграф 5, буква а).

Член 44

Координиращ служител

1. Агенцията осигурява оперативното изпълнение на всички организационни аспекти на съвместни операции, пилотни проекти или бърза гранична намеса, включително присъствието на членове на редовния персонал.
2. Без да се засяга член 60, изпълнителният директор назначава един или повече експерти от редовния персонал, които се разполагат като координиращи служители за всяка съвместна операция или бърза гранична намеса. Изпълнителният директор уведомява приемащата държава членка за назначението.
3. Координиращият служител действа от името на Агенцията във всички аспекти на разполагането на екипите. Задачата на координиращия служител е да насърчава сътрудничеството и координацията между приемащата и участващите държави членки. Координиращият служител се подпомага и консултира от най-малко един наблюдател на основните права. Координиращият служител по-специално:
 - а) действа като средство за връзка между Агенцията, приемащата държава членка и членовете на екипите, като предоставя помощ от името на Агенцията по всички въпроси, свързани с условията на разполагането в екипите;

- б) извършва мониторинг за правилното изпълнение на оперативния план, включително, в сътрудничество с наблюдатели на основните права, по отношение на защитата на основните права и докладва на изпълнителния директор по тези въпроси;
- в) действа от името на Агенцията във всички аспекти на разполагането на екипите си и докладва на Агенцията във връзка с тези аспекти;
- г) докладва на изпълнителния директор, когато указанията, дадени на екипите от приемащите държави членки, не са в съответствие с оперативния план, по-специално в областта на основните права, и когато е целесъобразно, предлага изпълнителният директор да разгледа възможността за вземане на решение в съответствие с член 46.

4. В контекста на съвместни операции или бърза гранична намеса изпълнителният директор може да упълномощи координиращия служител да подпомага уреждането на разногласия във връзка с изпълнението на оперативния план и разполагането на екипите.

Член 45

Разходи

1. Агенцията покрива изцяло следните разходи, извършени от държавите членки при осигуряване на членове на техен персонал с цел краткосрочното им разполагане като членове на екипите към държавите членки и към трети държави в съответствие с член 57 или към държавите членки чрез резерва за бързо реагиране в съответствие с член 58:
 - а) пътни разходи от изпращащата до приемащата държава членка и от приемащата до изпращащата държава членка, в рамките на приемащата държава членка за целите на разполагането или пренасочване в рамките на приемащата държава членка или към друга приемаща държава членка, както и за целите на разполагането и пренасочването към или в рамките на друга трета държава;
 - б) разходи, свързани с ваксинации;
 - в) разходи, свързани с нуждите от специални застраховки;
 - г) разходи, свързани със здравни грижи, включително психологическа помощ;
 - д) дневни надбавки, включително разходи за настаняване.

2. Въз основа на предложение на изпълнителния директор управителният съвет приема подробни правила за възстановяването на разходите, направени от персонала, разположен за кратък срок в съответствие с членове 57 и 58, и ги актуализира при необходимост. За да се осигури спазване на приложимата правна уредба, изпълнителният директор прави предложение след получаването на положително становище от Комисията. Подробните правила се основават, доколкото е възможно, на опростени варианти за разходите в съответствие с член 125, параграф 1, букви в), г) и д) от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046. Когато е целесъобразно, управителният съвет се стреми да осигури съгласуваност с правилата, приложими за разходите за командировки на редовния персонал.

Член 46

Решения за спиране, прекратяване или отказ за започване на дейности

1. Изпълнителният директор прекратява всяка дейност на Агенцията, за която вече не са изпълнени условията за нейното провеждане. Преди прекратяването на дейности изпълнителният директор уведомява засегнатата държава членка за това.
2. Държавите членки, които участват в оперативна дейност на Агенцията, могат да поискат от изпълнителния директор да прекрати съответната оперативна дейност. Изпълнителният директор уведомява управителния съвет за това искане.
3. Изпълнителният директор може, след като информира засегнатата държава членка, да оттегли финансирането на дейност, да я спре или прекрати, ако приемащата държава членка не спазва оперативния план.

4. След консултация със служителя по въпросите на основните права и след като бъде информирана засегнатата държава членка, изпълнителният директор оттегля финансирането за всяка дейност на Агенцията или спира или прекратява, изцяло или частично, всяка дейност на Агенцията, ако счита, че във връзка с тази дейност са налице нарушения на основни права или задължения за международна закрила, които са сериозни или има вероятност да продължат.
5. Изпълнителният директор, след като се консултира със служителя по въпросите на основните права, решава да не започва дейност на Агенцията, за която счита, че още при започване на дейността ще бъдат налице сериозни основания за нейното спиране или прекратяване, защото тя би могла да доведе до сериозни нарушения на основни права или задължения за международна закрила. Изпълнителният директор информира засегнатата държава членка за това решение.
6. Решенията по параграфи 4 и 5 се основават на надлежно обосновани съображения. Когато взема тези решения, изпълнителният директор отчита съответната информация, като например броя и съдържанието по същество на регистрираните жалби, които не са уредени от националните компетентни органи, докладите за сериозни инциденти, докладите от координиращи служители, съответни международни организации и институции, органи, служби и агенции на Съюза в областите, обхванати от настоящия регламент. Изпълнителният директор уведомява управителния съвет за тези решения и ги обосновава.
7. Когато изпълнителният директор реши да спре или да прекрати разполагането от Агенцията на екип за съдействие в управлението на миграцията, той информира за решението си другите съответни органи, служби и агенции, които осъществяват дейност в зоната на гореща точка.

Член 47

Оценка на дейностите

Изпълнителният директор оценява резултатите от всички оперативни дейности на Агенцията. Той предава на управителния съвет подробни доклади за оценка в срок от 60 дни след приключването на тези дейности, като те са придружени от бележките на служителя по въпросите на основните права. Изпълнителният директор извършва цялостен анализ на тези резултати с цел подобряване на качеството, съгласуваността и ефективността на бъдещите дейности и включва този анализ в годишния доклад за дейността на Агенцията.

Изпълнителният директор се уверява, че Агенцията взема предвид анализа на тези резултати при бъдещи оперативни дейности.

РАЗДЕЛ 8

ДЕЙНОСТ НА АГЕНЦИЯТА В ОБЛАСТТА НА ВРЪЩАНЕТО

Член 48

Връщане

1. Без да разглежда по същество решенията за връщане, които остават от изключителната компетентност на държавите членки и при зачитане на основните права, общите принципи на правото на Съюза и международното право, включително международната защита, зачитането на принципа на забрана за връщане и правата на детето, Агенцията, във връзка с връщането:
 - а) предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки в областта на връщането, включително при:
 - і) събирането на информация, необходима за приемане на решения за връщане, установяване на самоличността на граждани на трети държави, които са обект на процедури за връщане и други дейности на държавите членки, които предхождат връщането и са свързани с него, както и дейности на държавите членки, които следват пристигането и връщането, с цел изграждане на интегрирана система за управление на връщането между компетентните органи на държавите членки с участието на компетентни органи на трети държави и други заинтересовани страни;

- ii) получаването на пътни документи, включително чрез консулско сътрудничество, без да разкрива информация, свързана с факта на подаване на заявление за международна закрила, или друга информация, която не е необходима за изпълнението на връщането;
 - iii) организирането и координирането на операции по връщане и предоставянето на помощ във връзка със случаи на доброволно връщане в сътрудничество с държавите членки;
 - iv) подпомаганото доброволно връщане от държавите членки, като предоставя помощ на подлежащите на връщане лица по време на етапите, които предхождат връщането и са свързани с него, както и етапите, които следват пристигането и връщането, като се вземат предвид нуждите на уязвимите лица;
- б) предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки, изправени пред предизвикателства, свързани с техните системи за връщане;
- в) като се консултира със служителя по въпросите на основните права, разработва необвързващ референтен модел на национални информационни системи за управление на делата по връщането, в който е описана структурата на тези системи, и предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки при разработването на съвместими с модела системи;

- г) управлява и доразвива платформа за интегрирано управление на връщането и комуникационна инфраструктура, която позволява свързването на системите за управление на връщането на държавите членки с платформата за целите на обмена на данни и информация, включително автоматизирания обмен на статистически данни, и предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки при свързването им с комуникационната инфраструктура;
- д) организира, насърчава и координира дейности, които позволяват обмена на информация и установяване на самоличността и обединяване на най-добри практики в областта на връщането между държавите членки;
- е) финансира или съфинансира от своя бюджет, в съответствие с приложимите към Агенцията финансови правила, посочените в настоящата глава операции, действия за намеса и дейности, включително възстановяването на разходите по необходимата адаптация на националните информационни системи за управление на делата по връщането с цел гарантиране на сигурна комуникация с платформата за интегрирано управление на връщането.

2. Техническата и оперативната помощ, посочена в параграф 1, буква б), включва дейности за подпомагане на държавите членки при провеждането на процедури по връщане от страна на компетентните национални органи, като по-специално се предоставят:

- а) услуги по устен превод;

- б) практическа информация, включително анализ на такава информация, и препоръки от Агенцията за трети държави на връщане, свързани с прилагането на настоящия регламент, когато е целесъобразно – в сътрудничество с други органи, служби и агенции на Съюза, и по-специално EASO;
- в) консултации при прилагането и управлението на процедурите за връщане в съответствие с Директива 2008/115/ЕО;
- г) консултации и помощ при прилагането на мерките, предприети от държавите членки в съответствие с Директива 2008/115/ЕО и международното право, които са необходими, за да се гарантира присъствието на подлежащите на връщане лица за целите на връщането и избягването на укриването им, както и консултации и помощ във връзка с алтернативи на задържането;
- д) оборудване, ресурси и експертен опит за изпълнението на решенията за връщане и за установяване на самоличността на граждани на трети държави.

3. Агенцията се стреми да постигне полезни взаимодействия и да свърже финансираните от Съюза мрежи и програми в областта на връщането, в тясно сътрудничество с Комисията и с подкрепата на съответните заинтересовани страни, включително Европейската мрежа за миграцията.

Член 49

Системи за обмен на информация и управление на връщането

1. Агенцията управлява и доразвива в съответствие с член 48, параграф 1 платформа за управление на незаконната миграция за обработване на информация, включително лични данни, предавана от системите за управление на връщането на държавите членки, която са необходима на Агенцията за предоставяне на техническа и оперативна помощ. Личните данни включват само биографични данни или списъци на пътниците. Личните данни се предават само когато са необходими на Агенцията за подпомагане на координирането или организирането на операции по връщане в трети държави, независимо от вида на транспортното средство. Тези лични данни се предават на платформата само след като е взето решение за започване на операция по връщане и се заличават веднага след прекратяването на операцията.

Биографичните данни се предават на платформата само ако те не са достъпни за членовете на екипите в съответствие с член 17, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2018/1860 на Европейския парламент и на Съвета¹.

¹ Регламент (ЕС) 2018/1860 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 г. за използването на Шенгенската информационна система за целите на връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави (ОВ L 312, 7.12.2018 г., стр. 1).

Агенцията може също така да използва платформата за сигурно предаване на биографични или биометрични данни, включително всички видове документи, които могат да се считат за доказателство или *prima facie* доказателство за гражданството на гражданите на трети държави, по отношение на които е прието решение за връщане, когато предаването на такива лични данни е необходимо, за да може Агенцията да предостави помощ по искане от държава членка за потвърждаване на самоличността и гражданството на граждани на трети държави в отделни случаи. Такива данни не се съхраняват на платформата и се заличават незабавно след потвърждението за получаването им.

2. Агенцията разработва, внедрява и управлява информационни системи и софтуерни приложения, позволяващи обмен на информация за целите на връщането в рамките на европейската гранична и брегова охрана и за целите на обмена на лични данни.
3. Личните данни се обработват в съответствие с членове 86, 87, 88 и 91, в зависимост от случая.

Член 50

Операции по връщане

1. Без да разглежда по същество решенията за връщане, които остават от изключителната компетентност на държавите членки, Агенцията предоставя на държавите членки техническа и оперативна помощ и осигурява координирането или организирането на операциите по връщане, включително чрез наемане на самолети за целите на такива операции и организиране на връщания чрез редовни полети или чрез всяко друго транспортно средство. Агенцията може, по собствена инициатива и със съгласието на засегнатата държава членка, да координира или организира операции по връщане.

2. Държавите членки предоставят оперативни данни за връщането, необходими за оценяване на нуждите от връщане от страна на Агенцията, като използват посочената в член 49, параграф 1 платформа, и информират Агенцията за своето предварително планиране от гледна точка на брой на подлежащи на връщане лица и трети държави на връщане във връзка със съответните национални операции по връщане, както и за своите нужди от съдействие или координация от страна на Агенцията. Агенцията изготвя и поддържа текущ оперативен план за предоставяне на необходимата оперативна помощ и подкрепление на нуждаещите се държави членки, включително и чрез техническо оборудване. Агенцията може по собствена инициатива и със съгласието на засегнатата държава членка или по искане на държава членка, да включи в текущия оперативен план датите и местоназначенията на операциите по връщане, които счита за необходими, въз основа на оценка на нуждите. Управителният съвет взема решение относно начина на действие по текущия оперативен план въз основа на предложение на изпълнителния директор. Засегнатата държава членка потвърждават пред Агенцията, че по отношение на всички подлежащи на връщане лица, включени в операция по връщане, организирана или координирана от Агенцията, е взето подлежащо на изпълнение решение за връщане.

При разполагането на членове на екипите те правят справка в Шенгенската информационна система преди връщането на подлежащо на връщане лице, за да проверят дали изпълнението на решението за връщане, прието по отношение на това лице, не е спряно или отложено.

В текущия оперативен план се съдържат елементите, необходими за провеждането на операция по връщане, включително елементи, отнасящи се до зачитането на основните права, и се посочват, *inter alia*, съответните кодекси за поведение и процедури за мониторинг, докладване и механизъм за жалби.

3. Агенцията може да предостави техническа и оперативна помощ на държавите членки и може също така, по своя инициатива и със съгласието на засегнатата държава членка или по искане на участващите държави членки, да осигури координирането или организирането на операции по връщане, при които транспортните средства и ескортиращите лица при принудително връщане са осигурени от трета държава на връщане (наричани по-долу „операции по връщане, осъществявани от държавата на произход“). Участващите държави членки и Агенцията гарантират зачитането на основните права и на принципа на забрана за връщане, пропорционалното използване на принудителни средства и достойнството на подлежащото на връщане лице по време на цялата операция по връщане. Най-малко един представител на държавата членка и едно наблюдаващо лице при принудително връщане от резерва, създаден съгласно член 51, или от системата за наблюдение на участващата държава членка присъстват по време на цялата операция по връщане до пристигането в третата държава на връщане.
4. Изпълнителният директор без забавяне изготвя план за връщане за операциите по връщане, осъществявани от държавата на произход. Изпълнителният директор и участващите държави членки постигат съгласие по плана, в който подробно се описват организационните и процедурните аспекти на операцията по връщане, осъществявана от държавата на произход, като се отчитат последиците за основните права и рисковете, свързани с такива операции. Всяко изменение или адаптиране на този план изисква съгласието на страните, посочени в параграф 3 и в настоящия параграф.

Планът за връщане за операциите по връщане, осъществявани от държавата на произход, е задължителен за Агенцията и участващите държави членки. Той обхваща всички необходими мерки за провеждането на операциите по връщане, осъществявани от държавата на произход.

5. Всяка операция по връщане, организирана или координирана от Агенцията, подлежи на наблюдение съгласно член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО. Наблюдението на операциите по принудително връщане се извършва от наблюдаващото лице при принудително връщане въз основа на обективни и прозрачни критерии и обхваща цялата операция по връщане от етапа преди заминаването до предаването на подлежащите на връщане лица на третата държава на връщане. Наблюдаващото лице при принудително връщане представя доклад относно всяка операция по принудително връщане на изпълнителния директор, служителя по въпросите на основните права и компетентните национални органи на всички държави членки, които участват в съответната операция. При необходимост се осигуряват подходящи последващи действия съответно от изпълнителния директор и компетентните национални органи.
6. Ако Агенцията има опасения по отношение на основните права на някой етап от операция по връщане, тя ги съобщава на участващите държави членки и на Комисията.
7. Изпълнителният директор оценява резултатите от операциите по връщане и на всеки шест месеца предава на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на управителния съвет подробен доклад за оценка, обхващащ всички операции по връщане, извършени през предходното шестмесечие, който е придружен от бележките на служителя по въпросите на основните права. Изпълнителният директор извършва цялостен сравнителен анализ на тези резултати с цел подобряване на качеството, съгласуваността и ефективността на бъдещите операции по връщане. Изпълнителният директор включва този анализ в годишния доклад за дейността на Агенцията.

8. Агенцията финансира или съфинансира операциите по връщане от своя бюджет съгласно приложимите към нея финансови правила, като дава приоритет на операциите, провеждани от повече от една държава членка или от зони на горещи точки.

Член 51

Резерв от наблюдаващи лица при принудително връщане

1. Агенцията, като взема надлежно предвид становището на служителя по въпросите на основните права, създава резерв от наблюдаващи лица при принудително връщане от компетентните органи на държавите членки, които провеждат операции по връщане в съответствие с изискванията, посочени в член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО, и които са обучени в съответствие с член 62 от настоящия регламент.
2. Управителният съвет, въз основа на предложение на изпълнителния директор, определя профила и броя на наблюдаващите лица при принудително връщане, които да бъдат осигурени за този резерв. Същата процедура се прилага при последващи промени в профилите и общия брой.

Държавите членки отговарят за своето участие в резерва чрез определяне на наблюдаващи лица при принудително връщане, които отговарят на определения профил, без да се засяга независимостта на тези наблюдаващи лица съгласно националното право, когато националното право го предвижда. Агенцията също участва, като предоставя за този резерв наблюдатели на основните права съгласно член 110. В резерва се включват наблюдаващи лица при принудително връщане, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата.

3. Участието на държавите членки с техни наблюдаващи лица при принудително връщане в операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането за следващата година се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения държавите членки осигуряват наблюдаващи лица при принудително връщане за разполагането им по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Това искане се подава най-малко 21 работни дни преди предвиденото разполагане или пет работни дни в случай на бърза намеса в областта на връщането.
4. При поискване Агенцията осигурява на участващите държави членки наблюдаващите лица при принудително връщане за осъществяване от тяхно име наблюдение на правилното провеждане на операциите по връщане и действията за намеса в областта на връщането през цялата им продължителност. Тя осигурява наблюдаващи лица при принудително връщане, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата, за всички операции по връщане, включващи деца.
5. По време на операции по връщане или на действия за намеса в областта на връщането за наблюдаващите лица при принудително връщане остават приложими дисциплинарните мерки на изпращаща държава членка. За членовете на редовния персонал, разположени като наблюдаващи лица при принудително връщане, се прилагат дисциплинарните мерки, предвидени в Правилника за длъжностните лица и Условията за работа.

Член 52

Екипи за връщане

1. Агенцията може да разполага екипи за връщане по своя собствена инициатива и със съгласието на засегнатата държава членка или по искане на тази държава членка. Агенцията може да разполага екипите за връщане по време на действия за намеса в областта на връщането, в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията или при необходимост от осигуряване на допълнителна техническа и оперативна помощ в областта на връщането. Когато е необходимо, екипите за връщане се състоят от служители с конкретен експертен опит в областта на закрилата на децата.
2. Член 40, параграфи 2—5 и членове 43, 44 и 45 се прилагат *mutatis mutandis* към екипите за връщане.

Член 53

Действия за намеса в областта на връщането

1. Когато държава членка е изправена пред затруднения при изпълнението на задължението за връщане на лица, подлежащи на връщане, Агенцията предоставя подходяща техническа и оперативна помощ под формата на действие за намеса в областта на връщането, по своя инициатива и със съгласието на съответната държава членка или по искане на тази държава членка. Това действие за намеса може да се състои в разполагането на екипи за връщане в приемащата държава членка, които осигуряват при прилагането на процедурите за връщане и при организирането на операции по връщане от приемащата държава членка.

Член 50 се прилага и за операции по връщане, организирани или координирани от Агенцията в рамките на действия за намеса в областта на връщането.

2. Когато държава членка е изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства във връзка с изпълнението на задължението за връщане на подлежащи на връщане лица, Агенцията предоставя съответната техническа и оперативна помощ под формата на бърза намеса в областта на връщането, по своя инициатива и със съгласието на засегнатата държава членка или по искане на тази държава членка. Бързата намеса в областта на връщането може да се състои в бързото разполагане на екипи за връщане в приемащата държава членка, които осигуряват помощ при прилагането на процедурите за връщане и при организирането на операции по връщане от приемащата държава членка.
3. В рамките на действие за намеса в областта на връщането изпълнителният директор без забавяне изготвя оперативен план, като постига съгласие с приемащата държава членка и участващите държави членки. Разпоредбите на член 38 се прилагат *mutatis mutandis*.
4. Изпълнителният директор взема решение относно оперативния план във възможно най-кратък срок, а в посочения в параграф 2 случай — в срок от пет работни дни. Решението се съобщава незабавно в писмен вид на съответните държави членки и на управителния съвет.
5. Агенцията финансира или съфинансира от своя бюджет действията за намеса в областта на връщането съгласно приложимите към нея финансови правила.

РАЗДЕЛ 9

СПОСОБНОСТИ

Член 54

Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана

1. Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана с капацитета, определен в приложение I, е част от Агенцията. Постоянният корпус се състои от следните четири категории оперативен персонал в съответствие със схемата за годишна наличност, съдържаща се в приложение I:
 - а) категория 1: постоянен персонал, разположен като членове на екипи в оперативни зони в съответствие с член 55, както и членове на персонала, отговарящи за функционирането на централното звено на ETIAS;
 - б) категория 2: персонал, дълготрайно командирован от държавите членки към Агенцията като част от постоянния корпус в съответствие с член 56;
 - в) категория 3: персонал от държавите членки, който има готовност да бъде предоставен на Агенцията за краткосрочно разполагане като част от постоянния корпус в съответствие с член 57; и

г) категория 4: резерв за бързо реагиране, състоящ се от персонал от държавите членки, който има готовност да бъде разположен в съответствие с член 58 за целите на бърза гранична намеса в съответствие с член 39.

2. Агенцията разполага членовете на постоянния корпус като членове на екипите за управление на границите, екипите за съдействие в управлението на миграцията и екипите за връщане при съвместни операции, бърза гранична намеса, действия за намеса в областта на връщането, както и всяка друга оперативна дейност в държавите членки или в трети държави. Тези дейности могат да се извършват само с разрешение на засегнатата държава членка или трета държава. Действителният брой на разположения персонал от постоянния корпус зависи от оперативните нужди.

Разполагането на персонал от постоянния корпус има допълнителен характер спрямо усилията, предприети от държавите членки.

3. Когато предоставят подкрепа на държава членка, членовете на постоянния корпус, разположени като членове на екипи, могат да осъществяват граничен контрол или задачи, свързани с връщането, включително задачи, за които са необходими изпълнителни правомощия, предвидени в съответното национално право, или — за редовния персонал — задачите, изискващи изпълнителни правомощия, предвидени в член 55, параграф 7.

Членовете на постоянния корпус отговарят на изискванията за специализирано обучение и професионализъм, предвидени в член 16, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕС) 2016/399 или други приложими актове.

4. По предложение на изпълнителния директор, като взема предвид анализа на риска на Агенцията, резултатите от оценката на уязвимостта и цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, и като се основава на броя и профилите на персонала, с които Агенцията разполага под формата на редовен персонал и текущо командировани членове на персонала, до 31 март всяка година управителният съвет приема решение:
- а) за определяне на профилите на членовете на оперативния персонал и за установяване на изискванията във връзка с този персонал;
 - б) относно броя на членовете на персонала по конкретни профили от категории 1, 2 и 3, които да сформират екипи през следващата година, въз основа на очакваните оперативни нужди за следващата година;
 - в) за конкретизиране на приноса, предвиден в приложения II и III, чрез посочване на конкретните брой и профили на членовете на персонала по държави членки, които да бъдат командировани към Агенцията в съответствие с член 56 и които да бъдат назначени в съответствие с член 57 през следващата година;
 - г) за конкретизиране на приноса, предвиден в приложение IV, чрез посочване по държави членки на конкретните брой и профили на членовете на персонала, които да бъдат осигурени през следващата година в случай на необходимост от бърза гранична намеса в съответствие с членове 39 и 58; и
 - д) в което се съдържа предварително многогодишно планиране на профилите за следващите години, за да се улесни дългосрочното планиране на приноса на държавите членки и набирането на редовен персонал.

5. Екипът за работа с техническото оборудване, осигурено в съответствие с член 64, се отчита в рамките на приноса за целите на краткосрочното разполагане, предоставен от държавите членки съгласно член 57 за следващата година. С цел изготвяне на съответното решение на управителния съвет, посочено в параграф 4 от настоящия член, съответната държава членка уведомява Агенцията за намерението си да разположи техническото оборудване със съответния екип до края на януари всяка година.
6. За целите на член 73 Агенцията разработва и осигурява структури за командване и контрол за ефективното разполагане на постоянния корпус на територията на трети държави.
7. Агенцията може да наема достатъчен брой редовен персонал, който може да достигне до 4% от общия брой служители на постоянния корпус, определен в приложение I, за помощни или наблюдателни функции за създаването на постоянния корпус, за планиране и управление на неговите операции и за придобиване на собственото оборудване на Агенцията.
8. Членове на персонала, посочен в параграф 7, и на персонала, отговарящ за функционирането на централното звено на ETIAS, не се разполагат като членове на екипите, но независимо от това се считат за персонал от категория 1 за целите на приложение I.

Член 55

Редовен персонал в постоянния корпус

1. Агенцията допринася към постоянния корпус с членове на редовния си персонал (категория 1) за разполагане в оперативните области като членове на екипите със задачи и правомощия, предвидени в член 82, включително задачата за експлоатация на собственото оборудване на Агенцията.
2. При набирането на персонал Агенцията гарантира, че се избират само кандидати, които показват високо ниво на професионализъм, придържат се към високи етични норми и притежават подходящи езикови умения.
3. В съответствие с член 62, параграф 2 след назначаването си членовете на редовния персонал, които ще бъдат разположени като членове на екипите, преминават необходимото обучение по гранична охрана или по въпросите, свързани с връщането, включително в областта на основните права, когато е целесъобразно, в зависимост от профилите на персонала, определени от управителния съвет в съответствие с член 54, параграф 4, като се вземат предвид техните придобити преди това квалификации и професионален опит в съответните области.

Обучението, посочено в първа алинея, се провежда в рамките на специални програми за обучение, разработени от Агенцията, и въз основа на споразумения с избрани държави членки, прилагани в техните специализирани институции за обучение и образование, включително в партньорските академии на Агенцията в държавите членки. След набирането на всеки служител се изготвя подходящ за него план на обучението, който гарантира, че е винаги професионално квалифициран да изпълнява задачи, свързани с гранична охрана, или задачи, свързани с връщането. Плановете за обучение се актуализират редовно. Агенцията покрива всички разходи по обучението.

Редовният персонал, който действа като технически екип за работа със собственото оборудване на Агенцията, не е необходимо да преминава през пълното обучение по гранична охрана или по въпросите, свързани с връщането.

4. Агенцията гарантира, че по време на службата членовете на нейния редовен персонал изпълняват своите задължения като членове на екипи в съответствие с най-високите стандарти и при пълно зачитане на основните права.
5. Въз основа на предложение на изпълнителния директор управителният съвет:
 - а) създава подходящ надзорен механизъм за мониторинг на прилагането на разпоредбите относно използването на сила от редовния персонал, включително правила за докладване и конкретни мерки, включително от дисциплинарен характер, по отношение на използването на сила по време на разполагането;

- б) установява правила, в съответствие с които изпълнителният директор разрешава на редовния персонал да носи и използва оръжие в съответствие с член 82 и приложение V, включително относно задължителното сътрудничество с компетентните национални органи, по-специално на държавата членка на гражданство, държавата членка на пребиваване и държавата членка на първоначално обучение; с тези правила се определя и по какъв начин изпълнителният директор осигурява непрекъснатото спазване на условията за получаване на разрешение от страна на членовете на оперативния персонал, по-специално по отношение на боравенето с оръжие, включително провеждането на редовни тестове по стрелба;
- в) установява специални правила за улесняване на съхранението на оръжия, боеприпаси и друго оборудване в обезопасени съоръжения и техния превоз до оперативните зони.

Комисията представя становище относно съответствието на правилата, посочени в първа алинея, буква а) от настоящия параграф, с Правилника за длъжностните лица и Условията за наемане в съответствие с член 110, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица. По предложение на изпълнителния директор се провежда консултация със служителя по въпросите на основните права във връзка с тези правила.

- 6. Персонал на Агенцията, който не е квалифициран да изпълнява функции на гранична охрана или задачи, свързани с връщането, се разполага само по време на съвместни операции за координация, мониторинг на основните права и други свързани с това задачи. Той не е част от екипите.

7. Членовете на редовния персонал, които се разполагат като членове на екипи, може да изпълняват в съответствие с член 82 следните задачи, изискващи изпълнителни правомощия, в съответствие с профилите на персонала и съответното обучение:
- а) проверка на самоличността и гражданството на лицата, включително справка в съответните бази данни на Съюза и националните бази данни;
 - б) разрешаване на влизане, ако са изпълнени условията за влизане, посочени в член 6 от Регламент (ЕС) 2016/399;
 - в) отказ на влизане в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) 2016/399;
 - г) подпечатване на пътни документи в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) 2016/399;
 - д) издаване или отказ за издаване на визи на границата в съответствие с член 35 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета¹ и въвеждане на съответните данни във Визовата информационна система;
 - е) наблюдение на границите, включително патрулиране между граничните контролно-пропускателни пунктове с цел предотвратяване на неразрешено преминаване на границата, борба с трансграничните престъпления и предприемане на мерки срещу лица, които незаконно са преминали границата, включително тяхното залавяне или задържане;

¹ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

- ж) регистриране на пръстови отпечатыци на лица, задържани във връзка с незаконно преминаване на външна граница в Евродак в съответствие с глава III от Регламент (ЕС) № 603/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹;
- з) осъществяване на връзка с трети държави с оглед на установяването на самоличността и получаването на пътни документи за подлежащи на връщане лица;
- и) ескортиране на граждани на трети държави, по отношение на които са предприети процедури по принудително връщане.

Член 56

Участие на държавите членки в постоянния корпус чрез дългосрочно командироване

1. Държавите членки допринасят за постоянния корпус чрез командироване на оперативен персонал в Агенцията като членове на екипа (категория 2). Продължителността на отделните командировки е 24 месеца. Със съгласието на изпращащата държава и Агенцията отделни командировки могат да бъдат удължавани с 12 или 24 месеца. С цел да се улесни прилагането на системата за финансова подкрепа, посочена в член 61, по правило командировките започват в началото на календарната година.

¹ Регламент (ЕС) № 603/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за създаване на система Евродак за сравняване на дактилоскопични отпечатыци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕС) № 604/2013 за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство и за искане на сравнения с данните в Евродак от правоприлагащите органи на държавите членки и Европол за целите на правоприлагането и за изменение на Регламент (ЕС) № 1077/2011 за създаване на Европейска агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в областта на свободата, сигурността и правосъдието (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 1).

2. Всяка държава членка отговаря за осигуряване на непрекъснатия принос под формата на оперативен персонал, командирован като членове на екипите в съответствие с приложение II. Разходите, направени от персонала, разположен съгласно настоящия член, се възстановяват в съответствие с правилата, приети съгласно с член 95, параграф 6.
3. Оперативният персонал, командирован към Агенцията, има задачите и правомощията на членовете на екипите в съответствие с член 82. Държавата членка, командировала оперативния персонал, се счита за негова изпращаща държава членка. По време на командировката местата на разполагане и продължителността на разполагането на командированите членове на екипа се определят от изпълнителния директор в съответствие с оперативните нужди. Агенцията осигурява непрекъснатото обучение на оперативния персонал по време на командироването му.
4. До 30 юни всяка година всяка държава членка посочва кандидатите за командироване сред оперативния си персонал в съответствие с конкретния брой и профили на персонала, определени от управителния съвет за следващата година съгласно член 54, параграф 4. Агенцията проверява дали предложеният от държавите членки оперативен персонал съответства на определените профили на персонала и притежава необходимите езикови умения. До 15 септември всяка година Агенцията приема предложените кандидати или — в случаи на несъответствие с изискваните профили, недостатъчни езикови умения, неправомерно поведение или нарушение на приложимите правила при предходно разполагане — отхвърля кандидатите и изисква от държавата членка да предложи други кандидати за командироване.

5. Когато поради непреодолима сила член на оперативния персонал не може да бъде командирован или не може да продължи командировката си, съответната държава членка осигурява замяната на му с друг член на оперативния персонал с необходимия профил.

Член 57

Участие на държавите членки в постоянния корпус чрез краткосрочно разполагане

1. В допълнение към командировките съгласно член 56 до 30 юни всяка година държавите членки допринасят към постоянния корпус, като предлагат гранични служители и други компетентни служители в предварителния национален списък на оперативния персонал, който е на разположение за краткосрочно разполагане (категория 3), в съответствие с предвидения в приложение III принос и с конкретния брой и профили на персонала, определени от управителния съвет за следващата година съгласно член 54, параграф 4. Предварителните национални списъци на предложения оперативен персонал се изпращат на Агенцията. Окончателният състав на годишния списък се потвърждава на Агенцията след приключването на ежегодните двустранни преговори до 1 декември на същата година.

2. Всяка държава членка гарантира, че предложеният оперативен персонал е разположение при искане на Агенцията в съответствие с правилата, установени в настоящия член. Всеки член на персонала е на разположение за срок до четири месеца в рамките на една календарна година. Държавите членки обаче могат да решат да разположат отделен член на персонала за повече от четири месеца. Това удължаване се отчита като отделен принос на тази държава членка за същия или за друг необходим профил, ако съответният член на персонала притежава необходимите умения. Разходите, направени от персонала, разположен съгласно настоящия член, се възстановяват в съответствие с правилата, приети съгласно член 45, параграф 2.
3. Оперативният персонал, разположен съгласно настоящия член, има задачите и правомощията на членовете на екипи в съответствие с член 82.
4. Агенцията може да провери дали оперативният персонал, предложен от държавите членки за краткосрочно разполагане, съответства на определените профили на персонала и притежава необходимите езикови умения. Агенцията отхвърля предложения оперативен персонал в случаи на недостатъчни езикови умения, неправомерно поведение или нарушение на приложимите правила при предходно разполагане. Агенцията също така отхвърля предложен оперативен персонал в случай на несъответствие с необходимите профили, освен ако съответният член на оперативния персонал не отговаря на условията за друг профил, разпределен на тази държава членка. Ако член на персонала бъде отхвърлен от Агенцията, съответната държава членка осигурява замяната му с друг член на оперативния персонал с необходимия профил.

5. До 31 юли всяка година Агенцията изисква държавите членки да допринесат с конкретни отделни членове на оперативния персонал за разполагане като част от съвместни операции през следващата година в рамките на необходимия брой и необходимите профили. Сроковете за разполагането на отделните членове на персонала се определят в рамките на ежегодните двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки.
6. След ежегодните двустранни преговори държавите членки осигуряват оперативния персонал от националните списъци, посочени в параграф 1, за конкретно разполагане в рамките на броя и профилите, посочени в искането на Агенцията.
7. Когато поради непреодолима сила член на оперативния персонал не може да бъде командирован в съответствие със споразуменията, съответната държава членка осигурява замяната му с друг член на персонала от списъка, притежаващ необходимия профил.

8. В случай на увеличена нужда от подкрепление за текуща съвместна операция, необходимост от бърза гранична намеса или от започване на нова съвместна операция, която не е посочена в приложимата годишна работна програма или в съответния резултат от ежегодните двустранни преговори, разполагането се извършва в рамките на приноса, посочен в приложение III. Изпълнителният директор без забавяне информира държавите членки за допълнителните нужди, като посочва възможния брой и профили на оперативния персонал, който трябва да бъде осигурен от всяка държава членка. След като изпълнителният директор и приемащата държава членка постигнат съгласие по изменен оперативен план или, в зависимост от случая, по нов оперативен план, изпълнителният директор изготвя официално искане за броя и профилите на оперативния персонал. Членовете на екипи се разполагат от всяка държава членка в срок от 20 работни дни след официалното искане, без да се засяга член 39.
9. Ако анализът на риска или наличните оценки на уязвимостта показват, че държава членка се намира в ситуация, която би засегнала в значителна степен изпълнението на националните ѝ задачи, тази държава членка допринася с оперативен персонал в съответствие с исканията, посочени в параграф 5 или 8 от настоящия член. Сумарно този принос обаче не може да надвишава половината от приноса на тази държава членка, определен за тази година в приложение III. Когато някоя държава членка се позове на наличието на подобна извънредна ситуация, тя представя писмено на Агенцията подробна обосновка и информация относно ситуацията, чието съдържание се включва в доклада, посочен в член 65.

10. Продължителността на разполагането за конкретна операция се определя от изпращащата държава членка, но в никакъв случай не е по-малко от 30 дни, освен когато операцията, от която разполагането е част, е с продължителност по-кратка от 30 дни.
11. Техническият екип, отчетен в приноса на държавите членки в съответствие с член 54, параграф 5, се разполага само в съответствие със споразуменията, произтичащи от ежегодните двустранни преговори за съответните елементи на техническото оборудване, посочено в член 64, параграф 9.

Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, държавите членки включват посочения в първа алинея от настоящия параграф технически екип в годишните си списъци само след приключването на ежегодните двустранни преговори. Държавите членки могат да коригират съответните годишни списъци при промени на техническия екип през съответната година. Държавите членки уведомяват Агенцията за тези промени.

Проверката, посочена в параграф 4 от настоящия член, не засяга компетентността за работа с техническото оборудване.

Членовете на екипа, които имат само технически задължения, се посочват в националните годишни списъци само по функция.

Продължителността на разполагането на техническите екипи се определя в съответствие с член 64.

Член 58

Участие на държавите членки в постоянния корпус чрез резерва за бързо реагиране

1. Държавите членки допринасят с оперативен персонал за постоянния корпус с резерв за бързо реагиране (категория 4), който се задейства за бързи гранични намеси в съответствие с член 37, параграф 2 и член 39, при условие че оперативният персонал от категории 1, 2 и 3 вече е изцяло разположен за целите на съответната бърза гранична намеса.
2. Всяка държава членка отговаря за осигуряването на оперативен персонал, който отговаря на броя и профилите, определени от управителния съвет за следващата година, както е посочено в член 54, параграф 4, при поискване от Агенцията в рамките, посочени в приложение IV, и в съответствие с договореностите, определени в настоящия член. Всеки член на оперативния персонал остава на разположение за срок до четири месеца в рамките на една календарна година.
3. Конкретното разполагане в рамките на бързата гранична намеса от резерва за бързо реагиране се извършва в съответствие с член 39, параграфи 11 и 13.

Член 59

Преглед на постоянния корпус

1. До 31 декември 2024 г. въз основа по-специално на докладите, посочени в член 62, параграф 10 и член 65, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета преглед на общия брой и състава на постоянния корпус, обхващащ размера на приноса на отделните държави членки към постоянния корпус, както и експертния опит и професионализма на членовете на постоянния корпус и обучението, което те получават. В прегледа се разглежда и въпросът дали е необходимо да се запази резервът за бързо реагиране като част от постоянния корпус.

В прегледа се описват и отчитат съществуващите и потенциалните оперативни нужди за постоянния корпус, включващи капацитета за бързо реагиране, значителните обстоятелства, които засягат способността на държавите членки да допринасят в постоянния корпус и промените в редовния персонал във връзка с приноса на Агенцията в постоянния корпус.

2. До 29 февруари 2024 г. Комисията внася, когато е необходимо, подходящи предложения за изменение на приложения I, II, III и IV. Когато Комисията не представи предложение, тя обяснява причините за това.

Член 60
Местни офиси

1. Със съгласието на приемащата държава членка или изричното включване на тази възможност в споразумението за статута, сключено с приемащата трета държава, Агенцията може да създава местни офиси на територията на тази държава членка или трета държава с цел улесняване и подобряване на координацията на оперативните дейности, включително в областта на връщането, организирани от Агенцията в тази държава членка, в съседния регион или в третата държава, и с цел осигуряване на ефективното управление на човешките и техническите ресурси на Агенцията. Местните офиси се създават в зависимост от оперативните нужди за срока, необходим на Агенцията за извършване на значими оперативни дейности в тази конкретна държава членка, в съответния съседен регион или в съответната трета държава. Този срок може да бъде удължен, ако това е необходимо.

Преди създаването на местен офис се прави внимателна оценка, включително в цифрово изражение, на всички бюджетни последици и съответните суми се вписват предварително в бюджета.

2. Агенцията и приемащата държава членка или приемащата трета държава, в която е създаден местен офис, предприемат необходимите мерки, за да осигурят възможно най-добрите условия, необходими за изпълнение на задачите, възложени на местния офис. Мястото на работа на персонала, работещ в местните офиси, се определя в съответствие с член 95, параграф 2.

3. Когато е приложимо, местните офиси:
- а) предоставят оперативна и логистична подкрепа и осигуряват координирането на дейностите на Агенцията в съответните оперативни области;
 - б) предоставят оперативна подкрепа на държавата членка или на третата държава в съответните оперативни области;
 - в) наблюдават дейността на екипите и докладват редовно на централата на Агенцията;
 - г) си сътрудничат с приемащата държава членка или приемащата трета държава по всички въпроси, свързани с практическото изпълнение на оперативните дейности, организирани от Агенцията в тази държава членка или трета държава, включително всякакви допълнителни въпроси, които биха могли да възникнат в хода на тези дейности;
 - д) оказват подкрепа на координирания служител, посочен в член 44, при неговото сътрудничество с участващите държави членки по всички въпроси, свързани с техния принос за оперативните дейности, организирани от Агенцията, и при необходимост се свързват с централата на Агенцията;
 - е) оказват подкрепа на координирания служител и на наблюдателите на основните права, на които е възложено да наблюдават оперативната дейност, при улесняването, когато е необходимо, на координацията и комуникацията между екипите на Агенцията и съответните органи на приемащата държава членка или приемащата трета държава;

- ж) организират логистична подкрепа за разполагането на членовете на екипите и за разполагането и използването на техническо оборудване;
- з) предоставят всякаква друга логистична подкрепа във връзка с оперативната зона, за която съответният местен офис отговаря, с цел улесняване на гладкото протичане на организирания от Агенцията оперативни дейности;
- и) оказват подкрепа на служителя за връзка на Агенцията, без да се засягат неговите задачи и функции, посочени в член 31, при набелязването на текущи или бъдещи предизвикателства за управлението на границите в зоната, за която съответният местен офис отговаря, във връзка с изпълнението на достиженията на правото в областта на връщането и редовно докладват на централата на Агенцията;
- й) осигуряват ефективното управление на собственото оборудване на Агенцията в зоните, обхванати от дейностите им, включително евентуалната регистрация и дългосрочна поддръжка на това оборудване и необходимата логистична подкрепа.

4. Всеки местен офис се управлява от представител на Агенцията, назначен от изпълнителния директор като ръководител на местния офис. Ръководителят на местния офис следи цялостната работа на офиса и действа като единствено звено за контакт с централата на Агенцията.

5. Въз основа на предложение от изпълнителния директор управителният съвет взема решение относно създаването, състава, продължителността на работата и в съответните случаи, евентуалното удължаване на продължителността на работата на местния офис, като взема предвид становището на Комисията и съгласието на приемащата държава членка или на приемащата трета държава.
6. Приемащата държава членка подпомага на Агенцията с цел осигуряването на оперативен капацитет.
7. Изпълнителният директор докладва на управителния съвет за дейността на местните офиси на всеки три месеца. Дейностите на местните офиси се описват в отделен раздел на годишния доклад за дейността.

Член 61

Финансова подкрепа за развитието на постоянния корпус

1. Държавите членки имат право да получават средства под формата на финансиране на годишна основа, което не е свързано с разходи, с цел да се подпомогне развитието на човешките ресурси, за да се осигури техният принос за постоянния корпус, определен в приложения II, III и IV, в съответствие с член 125, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046. Това финансиране е платимо след края на съответната година и при изпълнение на условията, предвидени в параграфи 3 и 4 от настоящия член. Това финансиране се основава на референтна сума, посочена в параграф 2 от настоящия член, и когато е приложимо, се определя по следния начин:
 - а) 100% от референтната сума, умножена по броя на оперативния персонал, посочен за годината $N + 2$ за командироване в съответствие с приложение II;
 - б) 37% от референтната сума, умножена по броя на оперативния персонал, ефективно разположен в съответствие с член 57 в рамките, определени в приложение III, и в съответствие с член 58, в рамките, определени в приложение IV, в зависимост от случая;
 - в) еднократно плащане от 50% от референтната сума, умножена по броя на оперативния персонал, назначен от Агенцията; това плащане се прилага за персонала, изпратен от националните служби, който е на активна служба от не повече от 15 години към момента на назначаването му от Агенцията.

2. Референтната сума е равна на основната годишна заплата на договорно нает служител във функционална група III, степен 8, стъпка 1, определена в член 93 от Условията за работа, и за нея се прилага корекционният коефициент, приложим в съответната държава членка.
3. Годишното плащане на сумата, посочена в параграф 1, буква а) от настоящия член, става дължимо само при условие че държавите членки увеличат общия брой на своите национални гранични служители по съответния начин чрез набирането на нови служители през съответния период. Съответната информация за целите на докладването се предоставя на Агенцията в рамките на ежегодните двустранни преговори и се проверява чрез оценката на уязвимостта през следващата година. Годишното плащане на сумата, посочена в параграф 1, буква б) от настоящия член, се дължи в пълен размер по отношение на броя на персонала, ефективно разположен за последователен или непоследователен период от четири месеца в съответствие с член 57 в рамките, определени в приложение III, и в съответствие с член 58, в рамките, определени в приложение IV. За ефективното разполагане, посочено в параграф 1, буква б) от настоящия член, плащанията се изчисляват пропорционално спрямо референтния период от четири месеца.

Агенцията отпуска авансово плащане, свързано с годишните плащания на сумите, посочени в параграф 1, букви а) и б от настоящия член, в съответствие с акта за изпълнение, посочен в параграф 4 от настоящия член, след подаване на конкретно и обосновано искане от участващата с принос държава членка.

4. Комисията приема акт за изпълнение за установяване на подробните правила за годишното плащане и наблюдението на приложимите условия, предвидени в параграф 3 от настоящия член. Тези правила включват правилата за авансови плащания при изпълнение на условията, определени в параграф 3 от настоящия член, както и правилата за пропорционални изчисления, включително в случаите, в които разполагането на технически екипи би превишило по изключение максималния размер на националния принос, определен в приложение III. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 122, параграф 2.
5. При усвояването на финансовата подкрепа по настоящия член Агенцията и държавите членки осигуряват спазването на принципите на съфинансиране и избягване на двойното финансиране.

Член 62
Обучение

1. Като взема предвид пътната карта за способностите, посочена в член 9, параграф 8, когато е изготвена такава, и в сътрудничество със съответните органи за обучение на държавите членки и когато е целесъобразно — с EASO, Агенцията на Европейския съюз за основните права, Европейската агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие (eu-LISA) и Агенцията на Европейския съюз за обучение в областта на правоприлагането (CEPOL), Агенцията разработва специфични средства за обучение, включително специално обучение в областта на закрилата на децата и на други уязвими лица. Съдържанието на обучението е съобразено с относими резултати от научни изследвания и най-добри практики. Агенцията осигурява на граничните служители, специалистите в областта на връщането, ескортиращите лица при връщане, и другите съответни служители, които са членове на постоянния корпус, както и на наблюдаващите лица при принудително връщане и наблюдателите на основните права специализирано обучение, свързано с техните задачи и правомощия. Агенцията провежда редовни учения с тези гранични служители и с други членове на екипите в съответствие с графика за специализирано обучение, посочен в годишната работна програма на Агенцията.

2. Агенцията гарантира, че в допълнение на обучението, посочено в член 55, параграф 3, всички членове на редовния персонал на постоянния корпус, които се очаква да бъдат разположени като членове на екипи, са преминали подходящо обучение по съответното право на Съюза и международно право, включително в областта на основните права, достъпа до международна закрила, насоки с цел установяване на самоличността на лица, търсещи закрила, и насочването им към подходящи процедури, насоки за посрещане на специалните нужди на децата, включително на непридружените малолетни и непълнолетие лица, на жертвите на трафик на хора, на хората, нуждаещи се от спешна медицинска помощ, и на други особено уязвими лица, а когато се предвижда да участват в морски операции - търсене и спасяване, преди първоначалното им разполагане за оперативни дейности, организирани от Агенцията.

Това обучение включва и използването на сила в съответствие с приложение V.

3. За целта по параграф 2 Агенцията, въз основа на споразумения с избрани държави членки, прилага необходимите програми за обучение в специализираните институции за обучение и образование на държавите членки, включително в партньорските академии на Агенцията в държавите членки. Агенцията гарантира, че обучението следва общия учебен план и че е хармонизирано и насърчава взаимното разбирателство и споделена култура, основана на ценностите, залегнали в Договорите. Агенцията покрива изцяло разходите за обучение.

Агенцията може, с одобрението на управителния съвет, да създаде център за обучение на Агенцията с цел допълнително улесняване на включването на общоевропейски културни елементи в предоставяното обучение.

4. Агенцията предприема необходимите инициативи, за да гарантира, че преди участието си в оперативни дейности, организирани от Агенцията, всички членове на персонала от държавите членки, които участват в екипите от постоянния корпус, са преминали обучението, посочено в параграф 2, първа алинея.
5. Агенцията предприема необходимите инициативи, за да осигури обучение за персонала, който изпълнява задачи в областта на връщането, разпределен в постоянния корпус или в резерва посочен в член 51. Агенцията гарантира, че преди участието си в оперативни дейности, организирани от нея, собственият ѝ редовен персонал, както и целият персонал, който участва в операции по връщане или в действия за намеса в областта на връщането, е преминал обучение по съответното право на Съюза и международно право, включително в областта на основните права, достъпа до международна закрила и насочването на уязвими лица.
6. Агенцията изготвя и доразвива общи основни учебни програми за обучението на граничните служители и предоставя обучение на европейско равнище за инструкторите на националните гранични служители на държавите членки, включително и обучение в областта на основните права, достъпа до международна закрила и приложимото морско право, както и общи учебни програми за обучение на персонала, който изпълнява задачи в областта на връщането. Общите основни учебни програми имат за цел да насърчават най-високите стандарти и най-добрите практики при прилагането на правото на Съюза относно управлението на границите и връщането. Агенцията изготвя общите основни учебни програми след консултация с посочения в член 108 консултативен форум (наричан по-долу „консултативният форум“) и служителя по въпросите на основните права. Държавите членки включват общите основни учебни програми в обучението, което осигуряват на своите национални гранични служители и на персонала, който изпълнява задачи в областта на връщането.

7. Агенцията предлага също така на служителите от компетентните служби на държавите членки и когато е целесъобразно — на трети държави, допълнителни учебни курсове и семинари по теми, свързани с контрола по външните граници и връщането на граждани на трети държави.
8. Агенцията може да организира обучителни дейности в сътрудничество с държавите членки и с трети държави на тяхна територия.
9. Агенцията установява обменна програма, която дава възможност на граничните служители, участващи в екипите ѝ, и на персонала, участващ в екипите за намеса в областта на връщането, да придобиват знания или специфично ноу-хау от опита и добрите практики в чужбина, като работят заедно с гранични служители и персонал, който изпълнява задачи в областта на връщането, в държава членка, различна от тяхната собствена.
10. Агенцията създава и доразвива вътрешен механизъм за контрол на качеството, за да гарантира високото равнище на обучение, експертния опит и професионализма на редовния персонал и по-специално на редовния персонал, който участва в оперативните дейности на Агенцията. Въз основа на прилагането на механизма за контрол на качеството Агенцията изготвя годишен доклад за оценка, който се прилага към годишния доклад за дейността.

Член 63

Придобиване или наем на техническо оборудване

1. Агенцията може да придобива, самостоятелно или в съсобственост с държава членка, или да наема техническо оборудване за разполагане по време на съвместни операции, пилотни проекти, бърза гранична намеса, дейности в областта на връщането, включително операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането, разполагане на екипи за съдействие в управлението на миграцията или проекти за техническа помощ в съответствие с финансовите правила, приложими за Агенцията.
2. Въз основа на предложение от изпълнителния директор управителният съвет приема всеобхватна многогодишна стратегия за начина, по който трябва да се разработват собствените технически способности на Агенцията, като се взема предвид цикълът на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, включително пътната карта за способностите, посочена в член 9, параграф 8, когато е изготвена такава, както и бюджетните средства, осигурени за тази цел в многогодишната финансова рамка. За да се осигури спазване на приложимата нормативна, финансова и политическа рамка, изпълнителният директор прави предложението си само след получаването на положително становище от Комисията.

Многогодишната стратегия се придружава от подробен план за изпълнение, в който се посочват графикът за придобиването или наемането, планирането на обществените поръчки и намаляването на риска. Ако управителният съвет реши да се отклони от становището на Комисията, когато приема стратегията и плана, той предоставя на Комисията обосновка за това. След приемането на многогодишната стратегия планът за изпълнение става част от компонента на многогодишното програмиране на единния програмен документ, посочен в член 100, параграф 2, буква к).

3. Агенцията може да придобива техническо оборудване с решение на изпълнителния директор, взето в консултация с управителния съвет, в съответствие с приложимите правила за обществените поръчки. Преди придобиването или наемането на оборудване, свързано със значителни разходи за Агенцията, се прави задълбочен анализ на потребностите и на разходите спрямо ползите. Всеки свързан с токова придобиване или наемане разход се предвижда в бюджета на Агенцията, който се приема от управителния съвет.
4. Когато Агенцията придобива или наема голямо техническо оборудване, като въздухоплавателни средства, служебни превозни средства или плавателни съдове, се прилагат следните условия:
 - а) в случай на придобиване или съсобственост, Агенцията постига съгласие с една държава членка, че тази държава членка осигурява регистрацията на оборудването като оборудване на държавна служба, в съответствие с приложимото право на тази държава членка, включително правомощията и имунитетите за такова техническо оборудване съгласно международното право;
 - б) в случай на наем техническото оборудване трябва да бъде регистрирано в държава членка.

5. Въз основа на типово споразумение, изготвено от Агенцията и одобрено от управителния съвет, държавата членка, в която е регистрирано оборудването, и Агенцията постигат съгласие относно условията, осигуряващи оперативността на оборудването. В случай на съвместно притежавани активи условията обхващат и периодите на пълен достъп до съвместно притежаваното оборудване за Агенцията и уреждат употребата на тези активи, включително специалните разпоредби за бързо разполагане при бърза гранична намеса, и финансирането на тези активи.
6. Когато Агенцията не разполага с изисквания квалифициран редовен персонал, държавата членка, в която е регистрирано оборудването, или доставчикът на техническото оборудване осигуряват необходимите експерти и технически персонал, който да работи с техническото оборудване по законосъобразен и безопасен начин в съответствие с типовото споразумение, посочено в параграф 5 от настоящия член, и съгласно планирането въз основа на годишните двустранни преговори и споразумения, посочени в член 64, параграф 9. В този случай техническото оборудване, което е изключителна собственост на Агенцията, се предоставя на Агенцията по нейно искане, а държавата членка, в която е регистрирано оборудването, не може да се позовава на извънредната ситуация, посочена в член 64, параграф 9.

Когато Агенцията отправя искане дадена държава членка да предостави техническо оборудване и персонал, тя взема предвид конкретните оперативни предизвикателства, пред които е изправена тази държава членка в момента на искането.

Член 64

Фонд от техническо оборудване

1. Агенцията създава и поддържа централизиран регистър на техническото оборудване във фонд от техническо оборудване, състоящ се от техническото оборудване, притежавано от държавите членки или от Агенцията, както и от оборудването, притежавано съвместно от държавите членки и Агенцията, за нейните оперативни дейности.
2. Оборудването, което е изключителна собственост на Агенцията, е достъпно за разполагане по всяко време.
3. Оборудването, на което Агенцията е съсобственик с дял над 50%, също е достъпно за разполагане в съответствие със споразумение между държава членка и Агенцията, сключено в съответствие с член 63, параграф 5.
4. Агенцията гарантира съвместимост и оперативна съвместимост на оборудването, включено във фонда от техническо оборудване.
5. За целите на параграф 4, Агенцията, в тясно сътрудничество с държавите членки и Комисията, определя техническите стандарти за оборудването, което се разполага при дейностите на Агенцията, когато е необходимо. Оборудването, което е придобито от Агенцията самостоятелно или в съсобственост, и оборудването, собственост на държавите членки, което е включено във фонда от техническо оборудване, трябва да отговаря на тези стандарти.

6. Въз основа на предложение на изпълнителния директор и като се вземат предвид анализът на риска на Агенцията и резултатите от оценките на уязвимостта, управителният съвет определя до 31 март всяка година минималния брой единици техническо оборудване, необходими за посрещане на нуждите на Агенцията през следващата година, по-специално по отношение на провеждането на съвместни операции, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, бърза гранична намеса, дейности в областта на връщането, включително операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането. Собственото оборудване на Агенцията се включва в минималния брой единици техническо оборудване. С решението се установяват правила, свързани с разполагането на техническо оборудване при оперативните дейности.

Ако минималният брой единици техническо оборудване е недостатъчен за изпълнението на оперативния план, по който е постигнато съгласие във връзка с тези дейности, Агенцията преразглежда минималния брой въз основа на обосноващите нужди и въз основа на споразумение с държавите членки.

7. Фондът от техническо оборудване съдържа минималния брой единици оборудване, който Агенцията е определила като необходим, по вид техническо оборудване. Включеното в този фонд оборудване се разполага по време на съвместни операции, разполагане на екипи за съдействие в управлението на миграцията, пилотни проекти, бърза гранична намеса, операции по връщане или действия за намеса в областта на връщането.

8. Фондът от техническо оборудване включва фонд от оборудване за бързо реагиране, съдържащ ограничен брой единици оборудване, необходимо за евентуална бърза гранична намеса. Приносът на държавите членки към този фонд се планира в съответствие с ежегодните двустранни преговори и споразуменията, посочени в параграф 9 от настоящия член. Във връзка с оборудването, включено в списъка на единиците оборудване от фонда, държавите членки не могат да се позовават на извънредната ситуация, посочена в параграф 9 от настоящия член.

Съответната държава членка изпраща оборудването, включено в този списък, заедно с необходимите експерти и технически екип на местоназначението за разполагане възможно най-скоро и при всички случаи не по-късно от 10 дни след датата, на която е постигнато съгласие по оперативния план.

Агенцията участва в този фонд с оборудване, което е на разположение на Агенцията съгласно член 63, параграф 1.

9. Държавите членки участват във фонда от техническо оборудване. Приносът на държавите членки във фонда и разполагането на техническото оборудване за конкретни операции се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения и дотолкова, доколкото то е част от минималния брой единици техническо оборудване за дадена година, държавите членки предоставят на разположение свое техническо оборудване с цел то да бъде разположено по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Ако дадена държава членка се позове на подобна извънредна ситуация, тя представя писмено на Агенцията подробна обосновка и информация относно ситуацията, чието съдържание се включва в доклада, посочен в член 65, параграф 1. Агенцията отправя своето искане най-малко 45 дни преди предвиденото разполагане на голямо техническо оборудване и най-малко 30 дни преди предвиденото разполагане на друго оборудване. Всяка година се прави преглед на приноса във фонда от техническо оборудване.
10. Въз основа на предложение на изпълнителния директор управителният съвет ежегодно взема решение относно правилата за техническото оборудване, включително относно необходимия минимален брой единици по вид техническо оборудване и условията за разполагане и за възстановяване на разходите, както и относно ограничения брой единици техническо оборудване за фонда от оборудване за бързо реагиране. От свързани с бюджета съображения управителният съвет взема това решение до 31 март всяка година.

11. При бърза гранична намеса се прилага съответно член 39, параграф 15.
12. В случай че след определянето на минималния брой единици техническо оборудване възникнат неочаквани нужди от техническо оборудване за съвместна операция или бърза гранична намеса и тези нужди не могат да бъдат задоволени от фонда от техническо оборудване или от фонда от оборудване за бързо реагиране, държавите членки, доколкото е възможно, осигуряват на *ad hoc* основа на Агенцията по нейно искане необходимото техническо оборудване за разполагане.
13. Изпълнителният директор докладва редовно на управителния съвет за състава и разполагането на оборудването, което е част от фонда от техническо оборудване. Когато не е достигнат минималният брой единици техническо оборудване, необходим за фонда, изпълнителният директор незабавно уведомява управителния съвет за това. Управителният съвет взема спешно решение за приоритетното разполагане на техническото оборудване и предприема необходимите действия за отстраняване на недостига. Управителният съвет уведомява Комисията за недостига и за действията, които е предприел. Впоследствие Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за това, като представя и собствената си оценка.

14. Държавите членки регистрират във фонда от техническо оборудване всички транспортни средства и оперативно оборудване, закупени в рамките на специфичните действия по фонд „Вътрешна сигурност“ в съответствие с член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 515/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹ или, когато е приложимо, чрез друго бъдещо специално предназначено финансиране от Съюза, предоставено на държавите членки с ясната цел за повишаване на оперативния капацитет на Агенцията. Посоченото техническо оборудване представлява част от минималния брой единици техническо оборудване за дадена година.

По искане от страна на Агенцията в рамките на ежегодните двустранни преговори държавите членки съфинансират техническото оборудване по специфичните действия по фонд „Вътрешна сигурност“ или по друго бъдещо специално предназначено финансиране от Съюза съгласно първа алинея от настоящия параграф, на Агенцията за целите на разполагането. Всяка единица оборудване се предоставя за срок от до четири месеца, съгласно планираното в рамките на ежегодните двустранни преговори. Държава членка може да реши да разположи единица оборудване за повече от четири месеца. В случай на оперативна дейност, посочена в член 39 или 42 от настоящия регламент, държавите членки не могат да се позовават на извънредната ситуация, посочена в параграф 9 от настоящия член.

15. Агенцията води регистъра на фонда от техническо оборудване, като извършва следните дейности:

а) класифициране по вид техническо оборудване и вид операция;

¹ Регламент (ЕС) № 515/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за създаване на инструмента за финансово подпомагане за външните граници и визите като част от фонд „Вътрешна сигурност“ и за отмяна на Решение № 574/2007/ЕО (ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 143).

- б) класифициране по собственик (държава членка, Агенцията, други);
 - в) общ брой единици необходимо оборудване;
 - г) изисквания за персонал, ако е приложимо;
 - д) друга информация, като регистрационни данни, изисквания при превоз и поддръжка, приложими национални режими за износ, технически инструкции или друга информация от значение за правилната употреба на техническото оборудване;
 - е) указание дали дадена единица оборудване е била финансирана със средства на Съюза.
16. Агенцията финансира изцяло разполагането на техническото оборудване, което е част от минималния брой единици техническо оборудване, предоставено от дадена държава членка за дадена година. Разполагането на техническо оборудване, което не е част от минималния брой единици техническо оборудване, се съфинансира от Агенцията, като съфинансирането е до 100 % от допустимите разходи, като се вземат предвид конкретните обстоятелства в държавите членки, които разполагат това техническо оборудване.

Член 65

Докладване относно способностите на Агенцията

1. Въз основа на предложение на изпълнителния директор управителният съвет приема и представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията годишен доклад относно прилагането на членове 51, 55, 56, 57, 58, 63 и 64 (наричан по-долу „годишният доклад относно прилагането“).

2. Годишният доклад относно прилагането включва по-специално:
- а) брой на персонала, който всяка държава членка е заделила за постоянния корпус, включително чрез резерва за бързо реагиране, и за резерва от наблюдаващи лица при принудително връщане;
 - б) брой на редовния персонал, който Агенцията е заделила за постоянния корпус;
 - в) брой на действително разположения през предходната година персонал от всяка държава членка и от Агенцията за постоянния корпус, по профили;
 - г) брой единици техническо оборудване, които всяка държава членка и Агенцията е заделила за фонда от техническо оборудване;
 - д) брой единици техническо оборудване, разположени през предходната година от всяка държава членка и Агенцията от фонда от техническо оборудване;
 - е) ангажименти от фонда от оборудване за бързо реагиране и разполагането им;
 - ж) информация за развитието на собствените човешки и технически възможности на Агенцията.
3. Годишният доклад относно прилагането съдържа списък на държавите членки, които са се позовавали на извънредната ситуация, посочена в член 57, параграф 9 и член 64, параграф 9, през предходната година, както и обосновката и информацията, предоставени от съответната държава членка.

4. За да се гарантира прозрачност, изпълнителният директор информира управителният съвет на всеки три месеца относно изброените в параграф 2 елементи във връзка с текущата година.

Член 66

Научни изследвания и иновации

1. Агенцията активно извършва мониторинг и допринася за провеждането на научни изследвания и иновации, които са от значение за европейското интегрирано управление на границите, включително употребата на съвременни технологии за граничен контрол, като взема предвид пътната карта за способностите, посочена в член 9, параграф 8. Агенцията разпространява резултатите от тези научни изследвания до Европейския парламент, държавите членки и Комисията в съответствие с член 92. Когато е целесъобразно, тя може да използва тези резултати в съвместни операции, при бърза гранична намеса, в операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането.
2. Като взема предвид пътната карта за способностите, посочена в член 9, параграф 8, Агенцията подпомага държавите членки и Комисията при набелязването на ключови научноизследователски теми. Агенцията подпомага държавите членки и Комисията при изготвянето и изпълнението на съответните рамкови програми на Съюза за научни изследвания и иновации.

3. Агенцията изпълнява частите от рамковата програма за научни изследвания и иновации, които са свързани със сигурността по границите. За тази цел и когато Комисията е делегирала на Агенцията съответните правомощия, Агенцията има следните задачи:
- а) управление на определени етапи от изпълнението на програмата и определени фази от цикъла на конкретни проекти въз основа на съответните работни програми, приети от Комисията;
 - б) приемане на инструментите за изпълнение на бюджета за приходите и разходите и осъществяването на всички операции, необходими за управлението на програмата;
 - в) предоставяне на подкрепа при изпълнението на програмата.
4. Агенцията може да планира и да осъществява пилотни проекти в областите, които се уреждат от настоящия регламент.
5. Агенцията оповестява публично информацията за своите изследователски проекти, включително демонстрационните проекти, участващите в сътрудничеството партньори и бюджета на проектите.

РАЗДЕЛ 10
ЕВРОПЕЙСКА СИСТЕМА ЗА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПЪТУВАНИЯТА
И РАЗРЕШАВАНЕТО ИМ (ETIAS)

Член 67

Централно звено на ETIAS

Агенцията осигурява създаването и функционирането на централното звено на ETIAS, посочено в член 7 от Регламент (ЕС) 2018/1240.

РАЗДЕЛ 11
СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 68

Сътрудничество на Агенцията с институции, органи, служби и агенции на Съюза
и международни организации

1. Агенцията си сътрудничи с институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и може да си сътрудничи с международните организации в рамките на съответните им правни рамки и използва съществуващата информация, ресурси и системи, които са на разположение в рамките на Eurosur.

В съответствие с първа алинея Агенцията си сътрудничи по-специално със:

- а) Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕВСД);
- б) Европол;
- в) EASO;
- г) Агенцията на Европейския съюз за основните права;
- д) Евроюст;
- е) Сателитния център на Европейския съюз;
- ж) EFCA и ЕАМБ;
- з) eu-LISA;
- и) Агенцията на Европейския съюз за авиационна безопасност (ЕААБ) и управителния орган на Европейската мрежа за управление на въздушното движение (ЕМУВД);
- й) мисиите и операциите по линия на ОПСО в съответствие с техните мандати с оглед на осигуряване на следното:
 - i) популяризиране на стандартите на европейското интегрирано управление на границите,
 - ii) осведоменост за състоянието и анализ на риска.

Агенцията може също така да си сътрудничи във връзка със своите задачи със следните международни организации в рамките на съответните им правни рамки:

- а) Организацията на обединените нации, чрез нейните съответни служби, агенции, организации и други органи, по-специално Службата на върховния комисар на ООН за бежанците, Службата на Върховния комисар по правата на човека, Международната организация по миграция, Службата на ООН по наркотиците и престъпността и Международната организация за гражданско въздухоплаване;
- б) Международната организация на криминалната полиция (Интерпол);
- в) Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа;
- г) Съвета на Европа и комисаря на Съвета на Европа за правата на човека;
- д) Центъра за морски анализи и операции – Наркотици (МАОС-N).

2. Сътрудничеството по параграф 1 се осъществява в рамките на работни договорености, сключени с образуванията, посочени в параграф 1. Тези договорености подлежат на предварително одобрение от Комисията. Агенцията информира Европейския парламент и Съвета за всяка такава договореност.

3. По отношение на обработването на класифицирана информация работните договорености, посочени в параграф 2 предвиждат съответните органи, служби или агенции на Съюза или международни организации да спазват правила и стандарти за сигурност, равностойни на прилаганите от Агенцията. Преди сключването на всяка договореност се провежда посещение за оценка, като Комисията се уведомява за резултата от посещението за оценка.
4. Въпреки че попадат извън обхвата на настоящия регламент, Агенцията сътрудничи и с Комисията и когато е приложимо — с държавите членки и с ЕЕАС в дейности, свързани с митническата област, включително управлението на риска, когато от тези дейности може да се извлече взаимна полза. Това сътрудничество не засяга съществуващите правомощия на Комисията, на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на държавите членки.
5. Посочените в параграф 1 институции, органи, служби и агенции на Съюза и международни организации използват получената от Агенцията информация само в рамките на своята компетентност и доколкото се зачитат основните права, включително изискванията за защита на данните.

Всяко предаване на лични данни, обработени от Агенцията, на други институции, органи, служби и агенции на Съюза съгласно член 87, параграф 1, букви в) и г) се урежда от специални работни договорености относно обмена на лични данни.

Работните договорености, посочени във втора алинея, включват разпоредба, която гарантира, че личните данни, предадени от Агенцията на органи, служби и агенции на Съюза, могат да бъдат обработвани за друга цел само ако има разрешение за това от Агенцията и ако обработката е съвместима с първоначалната цел, за която данните са били събрани и предадени от Агенцията. Органите, службите и агенциите на Съюза поддържат писмени записи за оценката на съвместимостта за всеки отделен случай.

Всяко предаване на лични данни от страна на Агенцията на международните организации съгласно член 87, параграф 1, буква в) се извършва в съответствие с разпоредбите относно защитата на данните, съдържащи се в глава IV, раздел 2.

Агенцията гарантира по-специално, че работните договорености, сключени с международните организации във връзка с обмена на лични данни съгласно член 87, параграф 1, буква в), са съобразени с глава V от Регламент (ЕС) 2018/1725 и че за сключването им е необходимо разрешение на Европейския надзорен орган по защита на данните, когато това е предвидено от посочения регламент.

Агенцията гарантира, че личните данни, предавани на международни организации, се обработват само за целите, за които са били предадени.

6. Обменът на информация между Агенцията и органите, службите и агенциите на Съюза и международните организации, посочени в параграф 1, се осъществява чрез комуникационната мрежа, посочена в член 14, или чрез други акредитирани системи за обмен на информация, които отговарят на критериите за наличност, поверителност и неприкосновеност.

Член 69

Европейско сътрудничество по отношение на функциите за брегова охрана

1. Без да се засяга Eurosur, Агенцията подпомага, в сътрудничество с EFCA и ЕАМБ, националните органи, които изпълняват функции за брегова охрана на национално равнище и на равнището на Съюза, както и ако е целесъобразно, на международно равнище, чрез:
 - а) споделяне, смесване и анализ на информацията, налична в системите за корабно докладване и други информационни системи, поддържани от тези агенции или достъпни за тях, в съответствие със съответните им основни правни актове и без да се засяга собствеността на държавите членки върху данните;
 - б) предоставяне на услуги за наблюдение и комуникационни услуги въз основа на най-съвременна технология, включително космическа и наземна инфраструктура и датчици, монтирани върху всякакъв вид платформи;
 - в) изграждане на капацитет чрез изготвяне на насоки и препоръки и чрез установяване най-добри практики, както и чрез осигуряване на обучение и на обмен на персонал;
 - г) засилване на обмена на информация и на сътрудничеството в областта на функциите за брегова охрана, включително чрез анализ на оперативните предизвикателства и нововъзникващите рискове в морската област;

д) споделяне на капацитет чрез планиране и осъществяване на многоцелеви операции и чрез споделяне на активи и други способности, доколкото тези дейности се координират от тези агенции и се осъществяват със съгласието на компетентните органи на засегнатите държави членки.

2. Конкретните форми на сътрудничество между Агенцията, EFCA и ЕАМБ по отношение на функциите за брегова охрана се определят в работна договореност в съответствие със съответните им мандати и с финансовите правила, които са приложими за тези агенции. Тази договореност се одобрява от управителните съвети на Агенцията и на ЕАМБ, както и от административния съвет на EFCA. Агенцията, EFCA и ЕАМБ използват информацията, получена в контекста на тяхното сътрудничество, само при спазване на ограниченията на своята правна рамка и на основните права, включително изискванията за защита на данните.
3. Комисията, в тясно сътрудничество с държавите членки, Агенцията, EFCA и ЕАМБ, осигурява практическо ръководство относно европейското сътрудничество по отношение на функциите за брегова охрана. Това ръководство съдържа насоки, препоръки и най-добри практики за обмен на информация. Комисията приема ръководството под формата на препоръка.

Член 70

Сътрудничество с Ирландия и Обединеното кралство

1. Агенцията улеснява оперативното сътрудничество на държавите членки с Ирландия и Обединеното кралство по отношение на конкретни дейности.

2. За целите на Eurosur обменът на информация и сътрудничеството с Ирландия и Обединеното кралство могат да се осъществяват въз основа на двустранни или многостранни споразумения съответно между Ирландия или Обединеното кралство и една или повече съседни държави членки или чрез регионални мрежи, основани на тези споразумения. Националните координационни центрове са звеното за контакт за обмен на информация със съответните органи на Ирландия и Обединеното кралство в рамките на Eurosur.
3. Посочените в параграф 2 споразумения се ограничават до следния обмен на информация между националния координационен център и Ирландия или Обединеното кралство;
 - а) информация, съдържаща се в националната картина на състоянието на държавата членка до степента, до която тази информация е предадена на Агенцията за целите на европейската картина на състоянието;
 - б) информацията, събрана от Ирландия или Обединеното кралство, е от значение за целите на европейската картина на състоянието;
 - в) информацията, посочена в член 25, параграф 5.
4. Информацията, предоставена в контекста на Eurosur от Агенцията или от държава членка, която не е страна по споразумение, посочено в параграф 2, не се споделя с Ирландия или Обединеното кралство без предварителното одобрение на Агенцията или на държавата членка. Държавите членки и Агенцията са обвързани от отказа за споделяне на тази информация с Ирландия или Обединеното кралство.

5. Забранява се последващото предаване или друго съобщаване на информация, която се обменя съгласно настоящия член, на трети държави или трети страни.
6. Споразуменията, посочени в параграф 2, включват разпоредби относно финансовите разходи, произтичащи от участието на Ирландия или Обединеното кралство в прилагането на тези споразумения.
7. Подкрепата, която Агенцията предоставя съгласно член 10, параграф 1, букви н), о) и п), включва организацията на операции по връщане, провеждани от държавите членки, в които участват и Ирландия или Обединеното кралство.
8. Прилагането на настоящия регламент спрямо границите на Гибралтар се отлага до датата, на която се постигне споразумение относно обхвата на мерките, свързани с преминаването на лица през външните граници.

Член 71

Сътрудничество с трети държави

1. Държавите членки и Агенцията си сътрудничат с трети държави за целите на европейското интегрирано управление на границите и миграционната политика в съответствие с член 3, параграф 1, буква ж).

2. Въз основа на приоритетите на политиката, определени в съответствие с член 8, параграф 4, Агенцията предоставя техническа и оперативна помощ на трети държави в рамките на политиката на Съюза в областта на външната дейност, включително по отношение на защитата на основните права и личните данни и на принципа на забрана за връщане.
3. Агенцията и държавите членки спазват правото на Съюза, включително норми и стандарти, които са част от достиженията на правото на Съюза, включително когато сътрудничеството с трети държави се осъществява на територията на трети държави.
4. Установяването на сътрудничество с трети държави служи за популяризиране на стандартите на европейското интегрирано управление на границите.

Член 72

Сътрудничество на държавите членки с трети държави

1. Държавите членки могат да си сътрудничат на оперативно равнище с една или повече трети държави в областите, обхванати от настоящия регламент. Това сътрудничество може да включва обмен на информация и може да се осъществява въз основа на двустранни или многостранни споразумения или други форми на договорености или чрез регионални мрежи, създадени съгласно тези споразумения.
2. При сключването на двустранните и многостранните споразумения, посочени в параграф 1 от настоящия член, държавите членки могат да включват разпоредби относно обмена на информация и сътрудничеството за целите на Eurosur в съответствие с членове 75 и 89.

3. Двустранните и многостранните споразумения и другите форми на договорености, посочени в параграф 1, трябва да бъдат съобразени с правото на Съюза и международното право относно основните права и международната закрила, включително Хартата, Европейската конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и протокола към нея от 1967 г., и по-специално принципа на забрана за връщане. При прилагането на тези споразумения и договорености държавите членки редовно оценяват и отчитат общата ситуация в третата държава и вземат предвид член 8.

Член 73

Сътрудничество между Агенцията и трети държави

1. Доколкото това се изисква за изпълнението на задачите ѝ, Агенцията може да си сътрудничи с органите на трети държави, компетентни по въпросите, които са обхванати от настоящия регламент. Агенцията спазва правото на Съюза, включително нормите и стандартите, които са част от достиженията на правото на Съюза, включително когато сътрудничеството с трети държави се осъществява на територията на тези трети държави.

2. При сътрудничеството с органи на трети държави съгласно параграф 1 от настоящия член Агенцията действа в рамките на политиката на Съюза в областта на външните отношения, включително по отношение на защитата на основните права и личните данни, принципа на забрана за връщане, забраната на произволното задържане и забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение или наказание, като се ползва с подкрепата и в координация с делегациите на Съюза и когато е приложимо — с мисиите и операциите по линия на ОПСО, в съответствие с член 68, параграф 1, втора алинея, буква й).
3. При обстоятелства, които изискват разполагането на екипи за управление на границите от постоянния корпус в трета държава, в която членовете на екипа ще упражняват изпълнителни правомощия, Съюзът, въз основа на член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), сключва споразумение за статута със съответната трета държава, изготвено въз основа на образца на споразумение за статута, посочен в член 76, параграф 1. Споразумението за статута обхваща всички аспекти, необходими за провеждане на действията. По-специално то включва описание на обхвата на операцията, разпоредби относно гражданската и наказателната отговорност, задачите и правомощията на членовете на екипите, мерките, свързани със създаването на местен офис, и практическите мерки, свързани със зачитането на основните права. Споразумението за статута гарантира, че основните права се зачитат напълно по време на тези операции и предвижда механизъм за жалби. Ако разпоредбите на споразумението за статута, свързани с прехвърлянето на данни, се различават съществено от образца на споразумение за статута, се провежда консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните относно тези разпоредби.

4. Когато съществуват работни договорености, сключени с органите на трети държави, посочени в параграф 1 от настоящия член, съгласно правото и политиката на Съюза, Агенцията действа и в рамките на тези работни договорености в съответствие с член 76, параграф 4.

В работните договорености, посочени в първа алинея от настоящия параграф, се конкретизират обхватът, естеството и целта на сътрудничеството и те са свързани с управлението на оперативното сътрудничество. Тези работни договорености могат да включват разпоредби относно обмена на чувствителна неклафицирана информация и сътрудничеството в рамките на Eurosur в съответствие с член 74, параграф 3.

Агенцията гарантира, че третите държави, на които е предадена информацията, обработват тази информация само за целите, за които е била предадена. Всички работни договорености за обмен на класифицирана информация се сключват в съответствие с член 76, параграф 4 от настоящия регламент. Агенцията отправя до Европейския надзорен орган по защита на данните искане за предварително разрешение, когато тези работни договорености предвиждат прехвърляне на лични данни и когато това е предвидено в Регламент (ЕС) 2018/1725.

5. Агенцията допринася за прилагането на външната политика на Съюза относно връщането и обратното приемане в рамките на политиката на Съюза в областта на външната дейност и в областите, обхванати от настоящия регламент.

6. Агенцията може да получава финансиране от Съюза в съответствие с разпоредбите на съответните инструменти, чрез които се оказва подкрепа на трети държави или свързани с тях дейности. Тя може да започва и финансира проекти за техническа помощ в трети държави по въпроси, обхванати от настоящия регламент, и в съответствие с приложимите за нея финансови правила. Тези проекти се включват в единния програмен документ, посочен в член 102.
7. Агенцията информира Европейския парламент, Съвета и Комисията относно дейностите, провеждани съгласно настоящия член, и по-специално относно дейностите, свързани с техническата и оперативната помощ в областта на управлението на границите и връщането в трети държави и разполагането на служители за връзка, и им предоставя подробна информация относно зачитането на основните права. Агенцията оповестява публично споразуменията, работните договорености, пилотните проекти и проектите за техническа помощ с трети държави в съответствие с член 114, параграф 2.
8. Агенцията включва в своите годишни доклади и оценка на сътрудничеството с трети държави.

Член 74

Техническа и оперативна помощ, предоставена от Агенцията на трети държави

1. Агенцията може да координира оперативното сътрудничество между държавите членки и трети държави и да предоставя техническа и оперативна помощ на трети държави в контекста на европейското интегрирано управление на границите.

2. Агенцията може да извършва действия, свързани с европейското интегрирано управление на границите, на територията на трета държава, като е необходимо и съгласието на тази трета държава.
3. Операциите на територията на трета държава се включват в годишната работна програма, приета от управителния съвет в съответствие с член 102, и се извършват въз основа на оперативен план, съгласуван между Агенцията и съответната трета държава, и след консултация с участващите държави членки. Когато държава членка (държави членки) е(са) съседна(съседни) на оперативната зона на третата държава, оперативният план и всички негови изменения се одобряват от тази държава членка (тези държави членки). Членове 38, 43, 46, 47 и 54 – 57 се прилагат *mutatis mutandis* за разполагането в трети държави.
4. Изпълнителният директор осигурява сигурността на персонала, разположен в трети държави.

За целите на първа алинея държавите членки информират изпълнителния директор за евентуални проблеми със сигурността на техните граждани, ако те са разположени на територията на определени трети държави.

Когато сигурността на персонал, разположен в трети държави, не може да бъде осигурена, изпълнителният директор предприема подходящи мерки, като спира или прекратява съответните аспекти на техническата и оперативната помощ, предоставяна от Агенцията на тази трета държава.

5. Без да се засяга разполагането на членовете на постоянния корпус в съответствие с членове 54 – 58, участието на държавите членки в операции на територията на трети държави е доброволно.

В допълнение към съответния механизъм, посочен в член 57, параграф 9 и в параграф 4 от настоящия член, когато сигурността на участващия персонал не може да бъде осигурена по удовлетворителен за държавата членка начин, тази държава членка може да се откаже от съответния си принос за операцията в съответната трета държава. Когато дадена държава членка се позове на наличието на подобна извънредна ситуация, тя представя на Агенцията в писмен вид подробна обосновка и информация относно ситуацията, чието съдържание се включва в доклада, посочен в член 65. Тази обосновка и информация се представят в рамките на годишните двустранни преговори или не по-късно от 21 дена преди разполагането.

Разполагането на персонал, командирован в съответствие с член 56, се извършва със съгласието на изпращащата държава членка, което се изпраща след уведомлението от Агенцията и не по-късно от 21 дена преди разполагането.

6. Посочените в параграф 3 оперативни планове могат да включват разпоредби относно обмена на информация и сътрудничеството за целите на Eurosur в съответствие с членове 75 и 89.

Член 75

Обмен на информация с трети държави в рамките на Eurosur

1. Националните координационни центрове и когато е приложимо — Агенцията, са звената за контакт за обмен на информация и сътрудничество с трети държави за целите на Eurosur.
2. В разпоредбите относно обмена на информация и сътрудничеството за целите на Eurosur, съдържащи се в двустранните или многостранните споразумения, посочени в член 72, параграф 2, се уреждат:
 - а) специалните картини на състоянието, споделени с трети държави;
 - б) данните от трети държави, които могат да бъдат споделени в европейската картина на състоянието, и процедурите за споделянето на тези данни;
 - в) процедурите и условията, при които услугите на Eurosur за обединяване на данни могат да бъдат предоставяни на органите на трети държави;
 - г) подробните правила относно сътрудничеството и обмена на информация с наблюдатели от трети държави за целите на Eurosur.

3. Информацията, предоставена в контекста на Eurosur от Агенцията или от държава членка, която не е страна по споразумение по член 72, параграф 1, не се споделя с трета държава съгласно такова споразумение без предварителното одобрение на Агенцията или на съответната държава членка. Държавите членки и Агенцията са обвързани от отказа за споделяне на такава информация със съответната трета държава.

Член 76

Функции на Комисията във връзка със сътрудничеството с трети държави

1. Комисията, след като се консултира с държавите членки, Агенцията, Агенцията на Европейския съюз за основните права и Европейския надзорен орган по защита на данните, изготвя образец на споразумение за статута за действията, осъществявани на територията на трети държави.
2. В сътрудничество с държавите членки и с Агенцията Комисията изготвя образец на разпоредби за обмена на информация в рамките на Eurosur, в съответствие с член 70, параграф 2 и член 72, параграф 2.

След като се консултира с Агенцията и други съответни органи, служби или агенции на Съюза, включително Агенцията на Европейския съюз за основните права и Европейския надзорен орган по защита на данните, Комисията изготвя образец на работните договорености, посочени в член 73, параграф 4. Този образец включва разпоредби относно основните права и гаранции за защита на данните, свързани с практическите мерки.

3. Преди да бъде сключено ново двустранно или многостранно споразумение съгласно член 72, параграф 1, съответните държави членки съобщават на Комисията проекта на разпоредбите, свързани с управлението на границите и връщането.

Съответните държави членки съобщават на Комисията за свързаните с управлението на границите и връщането разпоредби на действащите и новите двустранни или многостранни споразумения, а Комисията информира Съвета и Агенцията за тях.

4. Преди управителният съвет да одобри сключването на работни договорености между Агенцията и компетентните органи на трети държави, Агенцията съобщава тези договорености Комисията, която трябва да даде предварителното си одобрение. Преди сключването на работни договорености Агенцията предоставя на Европейския парламент подробна информация за страните по работните договорености и предвиденото им съдържание.

5. Агенцията съобщава на Комисията оперативните планове, посочени в член 74, параграф 3. За вземането на решение за разполагане на служители за връзка в трети държави в съответствие с член 77 е необходимо получаването на предварително становище от Комисията. Европейският парламент без забавяне се информира изчерпателно за тези дейности.

Член 77

Служители за връзка в трети държави

1. Агенцията може да разполага експерти от своя редовен персонал и други експерти, като служители за връзка, които следва да се ползват с възможно най-високата степен на защита при изпълнението на задълженията си в трети държави. Те са част от местните или регионалните мрежи за сътрудничество на служителите за връзка по въпросите на имиграцията и експертите по сигурността на Съюза и на държавите членки, включително от мрежата, създадена съгласно Регламент (ЕС) 2019/1240. С решение на управителния съвет Агенцията може да определи конкретните профили на служителите за връзка, в зависимост от оперативните нужди по отношение на съответната трета държава.

2. В рамките на политиката на Съюза в областта на външната дейност при разполагането на служители за връзка се дава приоритет на третите държави, за които при анализ на риска е установено, че представляват държави на произход или държави на транзитно преминаване от гледна точка на незаконната имиграция. Агенцията може да приеме служители за връзка, изпратени от тези трети държави, на основа на реципрочност. Въз основа на предложение на изпълнителния директор управителният съвет ежегодно приема списък с приоритетите. Разполагането на служителите за връзка се одобрява от управителния съвет след становище на Комисията.

3. Задачите на служителите за връзка на Агенцията включват установяване и поддържане на контакти с компетентните органи на третата държава, в която са разпределени, като целта е да допринесат за предотвратяването на незаконната миграция и борбата с нея и връщането на подлежащи на връщане лица, включително като предоставят техническа помощ за установяването на самоличността на граждани на трети държави и получаването на пътни документи. Тези задачи се изпълняват при спазване на правото на Съюза и при зачитане на основните права. Служителите за връзка на Агенцията координират тясно дейността си с делегациите на Съюза, с държавите членки в съответствие с Регламент (ЕС) 2019/1240 и когато е приложимо — с мисиите и операциите по линия на ОПСО съгласно член 68, параграф 1, втора алинея, буква й). Когато е възможно, техните офиси се намират в сградата, в която се намират офисите на делегациите на Съюза.
4. В трети държави, в които Агенцията не е разположила служители за връзка по въпросите на връщането, Агенцията може да подкрепи разполагането на служител за връзка по въпросите на връщането от държава членка с оглед на предоставяне на подкрепа на държавите членки, както и на подкрепа за дейностите на Агенцията, в съответствие с член 48.

Член 78

Наблюдатели, участващи в дейностите на Агенцията

1. Агенцията може, със съгласието на засегнатите държави членки, да кани наблюдатели от институции, органи, служби и агенции на Съюза или международни организации, както и от мисии и операции по линия на ОПСО, посочени в член 68, параграф 1, втора алинея, буква й), да участват в дейностите ѝ, и по-специално в съвместни операции и пилотни проекти, анализ на риска и обучение, доколкото тяхното присъствие съответства на целите на тези дейности, може да допринесе за подобряване на сътрудничеството и обмена на най-добри практики и не засяга сигурността и безопасността на дейностите като цяло. Тези наблюдатели могат да участват в анализа на риска и обучението само със съгласието на засегнатите държави членки. По отношение на съвместните операции и пилотните проекти участието на наблюдателите зависи от съгласието на приемащата държава членка. В оперативния план се включват подробни правила за участието на наблюдатели. Преди началото на участието си те преминават подходящо обучение, осигурено от Агенцията.

2. Агенцията може, със съгласието на засегнатите държави членки, да кани наблюдатели от трети държави да участват в дейностите ѝ по външните граници, в операциите по връщане, в действията за намеса в областта на връщането, и в обучението, посочено в член 62, доколкото тяхното присъствие съответства на целите на тези дейности, може да допринесе за подобряване на сътрудничеството и обмена на най-добри практики и не засяга безопасността на дейностите като цяло, нито безопасността на гражданите на трети държави. В оперативния план се включват подробни правила за участието на наблюдатели. Преди началото на участието си те преминават подходящо обучение, осигурено от Агенцията. От тях се изисква да се придържат към кодексите на поведение на Агенцията по време на участието си в нейните дейности.
3. Агенцията гарантира, че присъствието на наблюдатели не поражда рискове за зачитането на основните права.

ГЛАВА III

Фалшиви и истински документи онлайн (FADO)

Член 79

Агенцията поема и управлява системата „Фалшиви и истински документи онлайн“ (FADO), създадена в съответствие със Съвместно действие 98/700/ПВР.

ГЛАВА IV

Общи разпоредби

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ ПРАВИЛА

Член 80

Защита на основните права и стратегия за основните права

1. Европейската гранична и брегова охрана осигурява защитата на основните права при изпълнението на своите задачи съгласно настоящия регламент в съответствие с приложимото право на Съюза, и по-специално Хартата, и приложимото международно право, включително Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г., протокола към нея от 1967 г., Конвенцията за правата на детето и задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, и по-специално принципа на забрана за връщане.

За тази цел Агенцията, въз основа на приноса и с одобрението на служителя по въпросите на основните, изготвя, прилага и доразвива стратегия и план за действие за основните права, включително ефективен механизъм за наблюдение на зачитането на основните права във всички дейности на Агенцията.

2. При изпълнението на своите задачи европейската гранична и брегова охрана гарантира, че никое лице не се сваля на брега на държава, не се принуждава да влезе в държава, не се отвежда в държава и не се предава или връща по друг начин на нейните органи в нарушение на принципа на забрана за връщане, ако съществува *inter alia*, сериозен риск да му бъде наложено смъртно наказание, да бъде подложено на изтезания, преследване или друго нечовешко или унижително отношение или наказание, или ако съществува заплаха за живота или свободата му поради неговата раса, вероизповедание, гражданство, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически възгледи, нито на държава, от която съществува риск да бъде експулсирано, преместено, екстрадирано или върнато в друга държава в нарушение на принципа на забрана за връщане.
3. При изпълнението на своите задачи европейската гранична и брегова охрана взема предвид особените потребности на децата, непридружените малолетни и непълнолетни лица, лицата с увреждания, жертвите на трафика на хора, лицата, нуждаещи се от медицинска помощ, лицата, нуждаещи се от международна закрила, бедстващите в морето лица и други особено уязвими лица и посреща тези потребности съобразно своя мандат. Европейската гранична и брегова охрана обръща специално внимание на правата на детето и осигурява зачитането на висшия интерес на детето във всички свои дейности.
4. При изпълнението на своите задачи, в своите отношения с държавите членки и в сътрудничеството си с трети държави Агенцията взема предвид докладите на консултативния форум, посочен в член 108, и докладите на служителя по въпросите на основните права.

Член 81
Кодекс на поведение

1. Агенцията, в сътрудничество с консултативния форум, изготвя и доразвива кодекс на поведение, който се прилага по отношение на всички операции по граничен контрол, координирани от Агенцията, и по отношение на всички лица, които участват в дейностите на Агенцията. В кодекса на поведение се предвиждат процедури, предназначени да гарантират принципите на правовата държава и зачитането на основните права, като се обръща особено внимание на уязвимите лица, включително децата, непридружените малолетни и непълнолетни лица и други уязвими лица, както и на лицата, търсещи международна закрила.

2. Агенцията, в сътрудничество с консултативния форум, изготвя и доразвива кодекс на поведение за операциите по връщане и действията за намеса в областта на връщането, като този кодекс се прилага при всички операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането, координирани или организирани от Агенцията. В кодекса на поведение се описват общи стандартизирани процедури, чрез които се опростява организацията на операциите по връщане и действията за намеса в областта на връщането и се гарантира, че връщането се извършва по хуманен начин и при пълно зачитане на основните права, и по-специално на принципите на човешко достойнство, забраната на изтезанията и на нечовешко или унижително отношение или наказание, правото на свобода и сигурност и правото на защита на личните данни и недискриминация.

3. В кодекса на поведение за връщането се обръща по-специално внимание на задължението на държавите членки за създаване на ефективна система за наблюдение на принудителното връщане, установено в член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО, и на стратегията за основните права.

Член 82

Задачи и правомощия на членовете на екипите

1. Членовете на екипите трябва да са способни да изпълняват задачите и да упражняват правомощията за граничен контрол и връщане, както и тези, необходими за постигане на целите на регламенти (ЕС) № 656/2014 и (ЕС) 2016/399 и Директива 2008/115/ЕО.
2. За изпълнението на задачите и упражняването на правомощията от членовете на екипите, и по-специално на онези, за които са необходими изпълнителни правомощия, е необходимо разрешението на приемащата държава членка на нейна територия и се прилага приложимото право на Съюза, национално или международно право, и по-специално Регламент (ЕС) № 656/2014, както е описано в оперативните планове, посочени в член 38.
3. При изпълнението на задачите си и упражняването на правомощията си членовете на екипите осигуряват пълно зачитане на основните права и спазват правото на Съюза и международното право, както и националното право на приемащата държава членка.
4. Без да се засяга член 95, параграф 1 във връзка с редовния персонал, членовете на екипите изпълняват задачи и упражняват правомощия единствено съгласно указанията и, като общо правило, в присъствието на гранични служители или персонал, който изпълнява задачи в областта на връщането, на приемащата държава членка. Приемащата държава членка може да оправомощи членовете на екипи да действат от нейно име.

5. Приемащата държава членка може да докладва инциденти, свързани с отклонение от оперативния план от страна на членове на екипи, включително във връзка с основните права, на Агенцията чрез координиращия служител с цел възможни последващи действия, които могат да включват дисциплинарни мерки.
6. Членовете на редовния персонал, които са членове на екипи носят униформата на постоянния корпус при изпълнение на своите задачи и упражняване на своите правомощия. Членовете на екипи, които са дългосрочно командировани от държавите членки или които са краткосрочно разположени, носят собствената си униформа при изпълнение на задачите и упражняване на правомощията си.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, в решението на управителния съвет, посочено в член 54, параграф 4, буква а), се указват профилите, за които задължението да се носи униформа не се прилага поради специфичния характер на оперативната дейност.

Всички членове на екипите носят видими лични идентификационни знаци, както и синя лента на ръкава на униформата с отличителните знаци на Съюза и на Агенцията, с които се идентифицират като участници в съвместна операция, разполагане на екипи за съдействие в управлението на миграцията, пилотен проект, бърза гранична намеса, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането. За удостоверяване на самоличността си пред националните органи на приемащата държава членка членовете на екипите носят винаги документ за акредитация, който представят при поискване.

Моделът и спецификациите за униформите на редовния персонал се утвърждават с решение на управителния съвет въз основа на предложение на изпълнителния директор, представено след получаване на становище от Комисията.

7. По отношение на възможността да се носят и използват служебни оръжия, боеприпаси и оборудване от членове на персонала, които са краткосрочно командировани в Агенцията или краткосрочно разположени от държава членка, се прилага националното право на изпращащата държава членка.

По отношение на възможността да се носят и използват служебни оръжия, боеприпаси и оборудване от членове на редовния персонал, разположени като членове на екипи, се прилагат рамката и подробните правила, предвидени в настоящия член и в приложение V.

За целите на прилагането на настоящия параграф изпълнителният директор може да разреши на редовния персонал да носи и използва оръжия съгласно правилата, приети от управителния съвет, в съответствие с член 55, параграф 5, буква б).

8. Приемащата държава членка разрешава за съответните профили на членовете на екипи, включително на редовния персонал, да изпълняват задачи по време на разполагане, за което е необходима употребата на сила, включително носенето и използването на служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, със съгласието на изпращащата държава членка или за редовния персонал – на Агенцията. Употребата на сила, включително носенето и използването на служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, трябва да е в съответствие с националното право на приемащата държава членка и в присъствието на нейни гранични служители. Със съгласието на изпращащата държава членка или, ако е приложимо — на Агенцията, приемащата държава членка може да разреши на членовете на екипи да използват сила на нейна територия в отсъствието на нейни гранични служители.

Приемащата държава членка може да забрани носенето на някои служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, ако в нейното право е предвидена подобна забрана спрямо граничните ѝ служители или персонал, които изпълняват задачи в областта на връщането. Преди разполагането на членовете на екипи приемащата държава членка уведомява Агенцията за разрешените служебни оръжия, боеприпаси и оборудване и за условията за тяхната употреба. Агенцията предоставя достъп до тази информация на държавите членки.

9. Служебните оръжия, боеприпаси и оборудване могат да се използват при законна самоотбрана и при законна отбрана на членовете на екипи или на други лица в съответствие с националното право на приемащата държава членка, при спазване на приложимите принципи на международното право в областта на правата на човека и Хартата.

10. За целите на настоящия регламент приемащата държава членка разрешава на членовете на екипи да правят справки в базите данни на Съюза, когато това е необходимо за изпълнението на определени в оперативния план оперативни цели за граничните проверки, наблюдение на границите и във връзка с връщането, чрез националните интерфейси или друга форма на достъп, предвидена в правните актове на Съюза за създаване на такива бази данни, доколкото са приложими. Приемащата държава членка може да разреши на членовете на екипи и да правят справки в нейните национални бази данни, когато това е необходимо за същата цел. Държавите членки предприемат необходимите действия за осигуряването на такъв достъп до базите данни по ефикасен и ефективен начин. Членовете на екипи правят справки само с данните, които са строго необходими за изпълнение на задачите им и упражняване на правомощията им. Преди разполагането на членовете на екипи приемащата държава членка уведомява Агенцията за националните бази данни и базите данни на Съюза, в които може да се прави справка. Агенцията предоставя достъп до тази информация на всички държави членки, участващи в разполагането.
- Посочените справки се извършват при спазване на правото на Съюза в областта на защитата на данните и националното право на приемащата държава членка в тази област.
11. Решенията за отказ на достъп в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) 2016/399 и решенията за отказ на визи на границата в съответствие с член 35 от Регламент (ЕО) № 810/2009 се вземат само от гранични служители на приемащата държава членка или от членовете на екипи, ако приемащата държава членка ги е оправомощила да действат от нейно име.

Член 83

Документ за акредитиране

1. Агенцията, като си сътрудничи с приемащата държава членка, издава на членовете на екипите документ за удостоверяване на самоличността и като доказателство за техните правомощия да изпълняват задачите и да упражняват правомощията по член 82, който е съставен на официалния език на приемащата държава членка и на друг официален език на институциите на Съюза. Този документ включва следните данни за всеки член на екипите:
 - а) име и гражданство;
 - б) чин или длъжност;
 - в) актуална цифрова снимка; и
 - г) задачи, разрешени за изпълнение по време на разполагането.
2. Документът се връща на Агенцията в края на съвместната операция, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, пилотния проект, бързата гранична намеса, операцията по връщане или намесата в областта на връщането.

Член 84

Гражданска отговорност на членовете на екипите

1. Без да се засяга член 95, когато членове на екипи изпълняват операции в приемаща държава членка, тази държава членка отговаря в съответствие с националното си право за всяка вреда, причинена от тях по време на техните операции.
2. При причиняване на вреди вследствие на груба небрежност или на умишлено нарушение от страна на командированите или разположени от държавите членки членове на екипи приемащата държава членка може да поиска от изпращащата държава членка да ѝ възстанови всички суми, които приемащата държава членка е изплатила като обезщетение на пострадалите или на лица, имащи право да получат такова обезщетение за пострадалите.

При причиняване на вреди вследствие на груба небрежност или на умишлено нарушение от страна на редовния персонал на приемащата държава членка може да поиска от Агенцията да ѝ възстанови сумите, които приемащата държава членка е изплатила като обезщетение на пострадалите или на лица, имащи право да получат такова обезщетение за пострадалите. Това не засяга евентуални иски пред Съда на Европейския съюз (наричан по-долу „Съдът на ЕС“) срещу Агенцията в съответствие с член 98.

3. Без да се засяга упражняването на нейните права спрямо трети лица, всяка държава членка се отказва от всички свои претенции към приемащата държава членка или всяка друга държава членка във връзка с претърпените от нея вреди, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение.

4. Всеки спор между държавите членки или между държава членка и Агенцията във връзка с прилагането на параграфи 2 и 3 от настоящия член, който не може да бъде решен чрез преговори между тях, се отнася от тях до Съда на ЕС.
5. Без да се засяга упражняването на нейните правомощия спрямо трети лица, Агенцията поема разходите за вреди, причинени на нейно оборудване по време на разполагане, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение.

Член 85

Наказателна отговорност на членовете на екипите

Без да се засяга член 95, по време на съвместна операция, пилотен проект, разполагане на екип за съдействие в управлението на миграцията, бърза гранична намеса, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането членовете на екипите, включително редовният персонал, се третира по същия начин като длъжностните лица на приемащата държава членка във връзка с престъпления, които могат да бъдат извършени срещу тях или от тях.

РАЗДЕЛ 2
ОБРАБОТВАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ
ОТ ЕВРОПЕЙСКАТА ГРАНИЧНА И БРЕГОВА ОХРАНА

Член 86

Общи правила за обработването на лични данни от страна на Агенцията

1. При обработването на лични данни Агенцията прилага Регламент (ЕС) 2018/1725.
2. Управителният съвет приема вътрешни правила за прилагането на Регламент (ЕС) 2018/1725 от Агенцията, включително правила относно служителя по защита на данните на Агенцията.

В съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) 2018/1725 Агенцията може да приеме вътрешни правила за ограничаване на прилагането на членове 14 – 22, 35 и 36 от посочения регламент. По-специално, във връзка с изпълнението на задачите си в областта на връщането Агенцията може да предвиди вътрешни правила за ограничаване на прилагането на посочените разпоредби след преценка на всеки отделен случай, доколкото прилагането им би могло да застраши процедурите за връщане. Тези ограничения трябва да са съобразени със същността на основните права и свободи, да са необходими и пропорционални с оглед на поставените цели и да съдържат специални разпоредби, когато е целесъобразно, съгласно посоченото в член 25, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1725.

3. Агенцията може да предава личните данни, посочени в членове 49, 88 и 89, на трета държава или на международна организация в съответствие с глава V от Регламент (ЕС) 2018/1725, доколкото това предаване е необходимо за изпълнението на задачите на Агенцията. Агенцията гарантира, че личните данни, които се предават на трета държава или на международна организация, се обработват само за целите, за които са били предоставени. Към момента на предаване на лични данни на трета държава или на международна организация Агенцията посочва евентуалните общи или специални ограничения за достъпа или за ползването на тези данни, включително във връзка с предаването, заличаването или унищожаването. Когато след предаването на лични данни стане ясно, че са необходими такива ограничения, Агенцията информира третата държава или международната организация за това. Агенцията гарантира, че съответната трета държава или международна организация спазва тези ограничения.
4. Предаването на лични данни на трети държави не засяга правата на кандидатите за международна закрила и на лицата, ползващи се от такава закрила, по-специално по отношение на принципа на забрана за връщане, както и забраната за разкриване или получаване на информация, предвидена в член 30 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹.
5. Държавите членки и Агенцията, в зависимост от случая, гарантират, че информацията, която се предава или разкрива на трети държави съгласно настоящия регламент, не се предава впоследствие към други трети държави или трети страни. Разпоредби във връзка с това се включват във всяко споразумение или договореност, сключени с трета държава, в които се предвижда обмен на информация.

¹ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 60).

Член 87

Цели на обработването на лични данни

1. Агенцията може да обработва лични данни само за следните цели:
 - а) изпълнение на своите задачи по организиране и координиране на съвместни операции, пилотни проекти, бърза гранична намеса и в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията съгласно членове 37 – 40;
 - б) изпълнение на своите задачи по оказване на подкрепа на държавите членки и третите държави при дейности, предхождащи връщането и свързани с връщането, при експлоатацията на системите за управление на връщането, както и при координирането или организирането на операции по връщане и предоставянето на техническа и оперативна помощ на държавите членки и на трети държави в съответствие с член 48;
 - в) улесняване на обмена на информация с държавите членки, Комисията, ЕСВД и следните служби, органи и агенции на Съюза и международни организации: EASO, Сателитния център на Европейския съюз, EFCA, ЕАМБ, ЕААБ и управителния орган на ЕМУВД в съответствие с член 88;
 - г) улесняване на обмена на информация с правоприлагащите органи на държавите членки, Европол или Евроюст в съответствие с член 90;
 - д) анализ на риска, извършван от Агенцията в съответствие с член 29;

- е) изпълнение на нейните задачи в рамките на Eurosur в съответствие с член 89;
- ж) управление на системата FADO в съответствие с член 79;
- з) административни задачи.

2. Държавите членки и техните правоприлагащи органи, Комисията, ЕСВД и органите, службите и агенциите на Съюза и международните организации, посочени в параграф 1, букви в) и г), които предоставят на Агенцията лични данни, определят целта или целите, за които ще се обработват данните, съгласно посоченото в параграф 1. Агенцията може да вземе решение да обработва такива лични данни с различна цел, която също попада в обхвата на параграф 1, само след преценка на всеки отделен случай и след като е установила, че обработването им е съвместимо с първоначалната цел, за която са събрани данните, и ако има разрешение за това от предоставилия личните данни. Агенцията поддържа писмени записи за оценката на съвместимостта за всеки отделен случай.
3. В момента на прехвърлянето на личните данни Агенцията, държавите членки и техните правоприлагащи органи, Комисията, ЕСВД и органите, службите и агенциите на Съюза и международните организации, посочени в параграф 1, букви в) и г), могат да посочат възможни ограничения за достъпа до тези данни или за ползването на тези данни, при общи или специални условия, включително във връзка с предаването, заличаването или унищожаването на тези данни. Когато след предаването на лични данни стане ясно, че са необходими такива ограничения, те информират получателите за това. Получателите трябва да спазват тези ограничения.

Член 88

Обработване на лични данни, събрани по време на съвместни операции, операции по връщане, действия за намеса в областта на връщането, пилотни проекти, действия за бърза гранична намеса и разполагане на екипи за съдействие в управлението на миграцията

1. Преди всяка съвместна операция, операция по връщане, действие за намеса в областта на връщането, пилотен проект, бърза гранична намеса или разполагане на екип за съдействие в управлението на миграцията Агенцията и приемащата държава членка определят съобразно принципа на прозрачност отговорностите за спазване на задълженията за защита на данните. Когато целите и средствата на обработката се определят съвместно от Агенцията и от приемащата държава членка, те стават съвместни администратори, като сключват споразумение помежду им.

За целите, посочени в член 87, параграф 1, букви а), б), в), д) и е), Агенцията обработва само следните категории лични данни, събрани от държавите членки, от членовете на екипи, от собствения ѝ персонал или от EASO, които са ѝ били предадени в контекста на съвместни операции, операции по връщане, действия за намеса в областта на връщането, пилотни проекти, действия за бърза гранична намеса и разполагане на екипи за съдействие в управлението на миграцията:

- а) лични данни на лица, които преминават външните граници без разрешение;
- б) лични данни, които са необходими за потвърждаване на самоличността и гражданството на граждани на трети държави в рамките на дейностите по връщане, включително списъци на пътниците;

- в) регистрационни номера на превозни средства, идентификационни номера на превозни средства, телефонни номера или идентификационни номера на кораби и въздухоплавателни средства, които са свързани с лицата, посочени в буква а), и които са необходими за анализ на маршрутите и методите, използвани за незаконна имиграция.

2. Посочените в параграф 1 лични данни могат да се обработват от Агенцията в следните случаи:

- а) когато предаването на тези лични данни на органите на съответните държави членки, които отговарят за граничния контрол, миграцията, убежището или връщането, или на съответните органи, служби или агенции на Съюза е необходимо на тези органи или органи, служби или агенции на Съюза за изпълнението на техните задачи в съответствие с правото на Съюза и националното право;
- б) когато предаването на тези данни на органите на съответните държави членки, съответните органи, служби или агенции на Съюза, трети държави на връщане или международни организации е необходимо за целите на установяването на самоличността на граждани на трети държави, за получаването на документи за пътуване или за създаване на условия за връщане или подпомагането му;
- в) когато това е необходимо за изготвяне на анализи на риска.

Член 89

Обработване на лични данни в рамките на Eurosur

1. Когато за националната картина на състоянието се изисква обработване на лични данни, тези данни се обработват в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и когато е приложимо – Директива (ЕС) 2016/680. Всяка държава членка определя органа, който да се счита за администратор по смисъла на член 4, точка 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 или член 3, точка 8 от Директива (ЕС) 2016/680, в зависимост от случая, и който да носи основната отговорност за обработването на лични данни от тази държава членка. Всяка държава членка съобщава на Комисията данните на този орган.
2. Идентификационните номера на корабите и въздухоплавателните средства са единствените лични данни, до които се предоставя достъп в европейските картини на състоянието и специални картини на състоянието и в услугите на Eurosur за обединяване на данни.
3. Когато обработването на информация в Eurosur по изключение налага обработването на лични данни, различни от идентификационните номера на корабите и въздухоплавателните средства, това обработване е строго ограничено до необходимото за целите на Eurosur в съответствие с член 18.

4. Обменът на лични данни с трети държави в рамките на Eurosur е строго ограничен до абсолютно необходимото за целите на настоящия регламент. Той се извършва от Агенцията в съответствие с глава V от Регламент (ЕС) 2018/1725 и от държавите членки в съответствие с глава V от Регламент (ЕС) 2016/679, с глава V от Директива (ЕС) 2016/680, в зависимост случая, и със съответните национални разпоредби относно защитата на данни, транспониращи посочената директива.
5. Забранява се обменът на информация съгласно член 72, параграф 2, член 73, параграф 3 и член 74, параграф 3, при който на трета държава се предоставят данни, които биха могли да се използват за установяването на самоличността на лица или групи от лица, чието искане за достъп до международна закрила е в процес на разглеждане или за които съществува сериозен риск да бъдат подложени на изтезания, на нечовешко или унижително отношение или наказание, или на друго нарушение на основните им права.
6. Държавите членки и Агенцията поддържат записи за дейностите по обработване в съответствие с член 30 от Регламент (ЕС) 2016/679, член 24 от Директива (ЕС) 2016/680 и член 31 от Регламент (ЕС) 2018/1725, в зависимост от случая.

Член 90

Обработване на оперативни лични данни

1. Когато Агенцията, при изпълнението на своята задача съгласно член 10, параграф 1, буква р) от настоящия регламент, обработва лични данни, които са събрани в процеса на мониторинг на миграционните потоци, при анализ на риска или по време на нейните операции за установяване на самоличността на лица, заподозрени в извършването на трансгранични престъпления, тя обработва тези лични данни в съответствие с глава IX от Регламент (ЕС) 2018/1725. Личните данни, обработвани за тази цел, включително регистрационни номера на превозни средства, идентификационни номера на превозни средства, телефонни номера, идентификационни номера на кораби или въздухоплавателни средства, които са свързани с тези лица, са свързани с физически лица, за които компетентните органи на държавите членки, Европол, Евроюст, или Агенцията имат основателните причини да подозират, че участват в извършването на трансгранични престъпления. Тези лични данни могат да включват лични данни на пострадалите или свидетелите, когато тези лични данни допълват личните данни на заподозрените лица, обработвани от Агенцията в съответствие с настоящия член.
2. Агенцията обменя лични данни съгласно параграф 1 от настоящия член само със:
 - а) Европол или Евроюст, когато те са строго необходими за упражняване на съответните им правомощия и в съответствие с член 68;

- б) компетентните правоприлагащи органи на държавите членки, когато те са строго необходими на тези органи за целите на предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на тежки трансгранични престъпления.

Член 91

Съхранение на данните

1. Агенцията заличава личните данни веднага след предаването им на компетентните органи на държавите членки, други органи, служби и агенции на Съюза, по-специално EASO, или след предаването им на трети държави или на международни организации, или след използването им за изготвянето на анализи на риска. Срокът на съхранение във всеки случай не надвишава 90 дни след датата на събиране на посочените данни. Данните се анонимизират в резултатите от анализа на риска.
2. Личните данни, които са обработени за целите на изпълнението на задачи в областта на връщането, се заличават веднага след постигането на целта, за която са били събрани, и се заличават не по-късно от 30 дни след приключването на тези задачи.

3. Оперативните лични данни, които са обработени за целите на член 90, се заличават веднага след постигането от Агенцията на целта, за която са били събрани. Агенцията прави непрекъснато преглед на необходимостта от съхранение на подобни данни, и особено на личните данни на пострадалите и свидетелите. При всички случаи Агенцията прави преглед на необходимостта от съхранение на подобни данни не по-късно от три месеца след започването на първоначалното обработване на подобни данни и на всеки шест месеца след това. Агенцията взема решение относно непрекъснатото съхранение на лични данни, и особено на личните данни на пострадалите и свидетелите, до следващия преглед само ако съхранението им продължава да бъде необходимо за изпълнението на задачите на Агенцията съгласно член 90.
4. Настоящият член не се прилага за лични данни, събрани в контекста на системата FADO.

Член 92

Правила за сигурност относно защитата на класифицирана информация и на чувствителна неклассифицирана информация

1. Агенцията приема свои собствени правила за сигурност, които се основават на принципите и правилата, предвидени в правилата за сигурност на Комисията, отнасящи се до защитата на класифицираната информация на Европейския съюз (КИЕС) и чувствителната неклассифицирана информация, включително, *inter alia*, разпоредби относно обмена на такава информация с трети държави и обработването и съхранението на такава информация, предвидени в решения (ЕС, Евратом) 2015/443¹ и (ЕС, Евратом) 2015/444² на Комисията. Всяка административна договореност относно обмена на класифицирана информация с компетентните органи на трета държава или, ако няма такава договореност, всяко извънредно предоставяне *ad hoc* на КИЕС на такива органи е необходимо предварителното одобрение от Комисията.
2. Управителният съвет приема правилата за сигурност на Агенцията след одобрение от Комисията. При преценката на предложението за правила за сигурност Комисията гарантира, че те са съвместими с решения (ЕС, Евратом) 2015/443 и (ЕС, Евратом) 2015/444.

¹ Решение (ЕС, Евратом) 2015/443 на Комисията от 13 март 2015 г. относно сигурността в Комисията (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 41).

² Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията от 13 март 2015 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицираната информация на ЕС (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 53).

3. Класификацията не е пречка за предоставяне на информацията на Европейския парламент. При предаването и обработването на информацията и документите, предадени на Европейския парламент съгласно настоящия регламент, се спазват приложимите между Европейския парламент и Комисията правила относно предаването и обработването на класифицирана информация.

РАЗДЕЛ 3

ОБЩА РАМКА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА АГЕНЦИЯТА

Член 93

Правно положение и седалище

1. Агенцията е орган на Съюза. Тя има правосубектност.
2. Във всяка от държавите членки Агенцията се ползва от най-широката правоспособност, която се предоставя на юридическите лица съгласно тяхното право. Тя може по-специално да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество, както и да бъде страна в съдебни производства.
3. Агенцията е независима по отношение на изпълнението на техническия и оперативния си мандат.
4. Агенцията се представлява от своя изпълнителен директор.
5. Седалището на Агенцията е във Варшава, Полша.

Член 94

Споразумение за седалището

1. Агенцията и държавата членка, в която се намира седалището на Агенцията, сключват споразумение за седалището, в което се установяват необходимите договорености относно разполагането на Агенцията в тази държава членка и относно съоръженията, които да ѝ бъдат предоставени от тази държава членка, както и специалните правила, приложими в тази държава членка спрямо изпълнителния директор, заместник изпълнителните директори, членовете на управителния съвет, персонала на Агенцията и членовете на техните семейства.
2. Споразумението за седалището се сключва след получаване на одобрение от управителния съвет.
3. Държавата членка, в която се намира седалището на Агенцията, осигурява възможно най-добрите условия, които гарантират добрата работа на Агенцията, включително многоезично училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

Член 95

Персонал

1. По отношение на редовния персонал се прилагат Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа, както и правилата, приети чрез споразумение между институциите на Съюза за прилагането на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа.

2. Мястото на работа по принцип е в държавата членка, в която се намира седалището на Агенцията.
3. Членовете на редовния персонал, по отношение на които се прилагат Условията за работа, по принцип се назначават първоначално за срок от пет години. Техните договори могат по принцип да се подновяват само веднъж, за срок до пет години. Всяко допълнително подновяване е за неопределено време.
4. За целите на прилагането на членове 31 и 44 само членове на редовния персонал, спрямо които се прилагат Правилникът за длъжностните лица или дял II от Условията за работа, могат да бъдат назначавани като служители за връзка или координиращи служители. За целите на прилагането на член 55 само членове на редовния персонал, спрямо които се прилагат Правилникът за длъжностните лица или Условията за работа, могат да бъдат разполагани като членове на екипи.
5. Управителният съвет приема правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа, като постига съгласие с Комисията, съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица.

6. След предварително одобрение от Комисията управителният съвет приема правила относно персонала от държавите членки, който се командирова в Агенцията съгласно член 56, и при необходимост ги актуализира. Тези правила включват по-специално финансовите правила във връзка с командироването, включително застраховки и обучението. Тези правила трябва да са съобразени с факта, че членовете на персонала са командирвани с цел да бъдат разположени като членове на екипите и имат задълженията и правомощията, предвидени в член 82. В тези правила се съдържат разпоредби относно условията на разполагане. Когато е приложимо, управителният съвет се стреми да гарантира съгласуваност с правилата, приложими по отношение на възстановяването на разходите за командировки на редовния персонал.

Член 96

Привилегии и имунитети

Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към ДФЕС, се прилага по отношение на Агенцията и нейния редовен персонал.

Член 97

Отговорност

1. Без да се засягат членове 84 и 85, Агенцията носи отговорност за всички дейности, предприети от нея в съответствие с настоящия регламент.
2. Договорната отговорност на Агенцията се урежда от правото, приложимо към съответния договор.

3. Съдът на ЕС е компетентен да се произнася с решение съгласно арбитражна клауза, съдържаща се в сключен от Агенцията договор.
4. В случай на извъндоговорна отговорност Агенцията, в съответствие с основните принципи, които са общи за правото на държавите членки, поправя вредите, причинени от нейни отдели или нейния персонал при изпълнението на техните задължения, включително свързаните с упражняването на изпълнителни правомощия.
5. Съдът на ЕС е компетентен да разглежда споровете относно обезщетения за вредите, посочени в параграф 4.
6. Личната отговорност на редовния персонал към Агенцията се урежда от разпоредбите, съдържащи се в Правилника за длъжностните лица и Условията за работа, които се прилагат по отношение на този персонал.

Член 98

Искове пред Съда на ЕС

1. Съдът на ЕС може да бъде сезиран с иск за отмяна на актове на Агенцията, които имат за цел да породят правни последици по отношение на трети страни, в съответствие с член 263 ДФЕС, и в случай на бездействие, в съответствие с член 265 ДФЕС, за извъндоговорна отговорност за причинени от Агенцията вреди и съгласно арбитражна клауза – за договорна отговорност за причинени от действия на Агенцията вреди, в съответствие с член 340 ДФЕС.

2. Агенцията взема всички необходими мерки, за да изпълни решенията на Съда на ЕС.

Член 99

Административна и управленска структура на Агенцията

Административната и управленска структура на Агенцията включва:

- а) управителен съвет;
- б) изпълнителен директор;
- в) заместник изпълнителни директори; и
- г) служител по въпросите на основните права;

Консултативен форум подпомага на Агенцията в качеството на консултативен орган.

Член 100

Функции на управителния съвет

1. Управителният съвет е отговорен за вземането на стратегическите решения на Агенцията в съответствие с настоящия регламент.

2. Управителният съвет:

- а) назначава изпълнителния директор въз основа на предложение на Комисията в съответствие с член 107;
- б) назначава заместник изпълнителните директори въз основа на предложение на Комисията в съответствие с член 107;
- в) приема решения за създаване на местни офиси или за удължаване на срока на тяхната работа в съответствие с член 60, параграф 5 с мнозинство от две трети от членовете с право на глас;
- г) приема решения за извършване на оценката на уязвимостта в съответствие с член 32, параграфи 1 и 10, като решенията, с които се приемат мерки в съответствие с член 32, параграф 10, се приемат с мнозинство от две трети от членовете с право на глас;
- д) приема решенията относно списъците със задължителни елементи на информация и данни, които националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото изпълнява задачи по граничен контрол, както и националните органи, които отговарят за връщането, обменят с Агенцията, за да ѝ дадат възможност да изпълнява задачите си, без да се засягат задълженията, установени в настоящия регламент, и по-специално с членове 49 и 86—89;

- е) приема решения относно създаването на общ интегриран модел за анализ на риска в съответствие с член 29, параграф 1;
- ж) приема решения относно естеството и условията за разполагането на служители за връзка в държавите членки в съответствие с член 31, параграф 2;
- з) приема техническа и оперативна стратегия за европейското интегрирано управление на границите в съответствие с член 8, параграф 5;
- и) приема решения относно профилите и броя на оперативния персонал за управлението на границите и миграцията в рамките на постоянния корпус, в съответствие с член 54, параграф 4;
- й) приема годишния доклад за дейността на Агенцията за предходната година и го предава най-късно до 1 юли всяка година на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата;
- к) до 30 ноември всяка година и след като надлежно вземе предвид становището на Комисията, приема с мнозинство от две трети от членовете с право на глас единен програмен документ, съдържащ *inter alia* многогодишното програмиране на Агенцията и нейната работна програма за следващата година, и го предава на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията;
- л) установява процедурите за вземане от изпълнителния директор на решения, свързани с техническите и оперативните задачи на Агенцията;

- м) приема с мнозинство от две трети от членовете с право на глас годишния бюджет на Агенцията и упражнява други функции във връзка с бюджета на Агенцията в съответствие с раздел 4 от настоящата глава;
- н) упражнява дисциплинарна власт над изпълнителния директор и над заместник изпълнителните директори, като се консултира с изпълнителния директор;
- о) утвърждава своя процедурен правилник;
- п) утвърждава организационната структура на Агенцията и приема политиката на Агенцията по отношение на персонала;
- р) приема стратегия за борба с измамите, която е пропорционална на риска от измами, като взема предвид разходите и ползите от мерките, които ще бъдат прилагани;
- с) приема вътрешни правила за предотвратяване и управление на конфликти на интереси по отношение на своите членове;
- т) в съответствие с параграф 8 упражнява по отношение на редовния персонал правомощията, предоставени на органа по назначаването съгласно Правилника за длъжностните лица, както и тези, предоставени на органа, оправомощен да сключва договори за наемане на работа, съгласно Условията за работа (наричани по-долу „правомощия на органа по назначаването“);
- у) приема правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа в съответствие с член 110, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица;

- ф) осигурява подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, получени в резултат на вътрешни или външни одитни доклади и оценки, както и в резултат на разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF);
- х) приема и редовно актуализира плановете за комуникационни дейности и разпространение на информация, посочени в член 10, параграф 2, втора алинея;
- ц) при спазване на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа назначава счетоводител, който е напълно независим при изпълнение на задълженията си;
- ч) взема решение относно обща методология за оценките на уязвимостта, включително за обективните критерии, по които Агенцията извършва оценките на уязвимостта, честотата на тези оценки и начините на извършване на последователни оценки на уязвимостта;
- ш) взема решение за по-задълбоченото оценяване и по-строгия мониторинг на държава членка съгласно член 32, параграф 2;
- щ) назначава служителя по въпросите на основните права и заместник-служител по въпросите на основните права съгласно член 109;
- аа) установява специални правила, за да се гарантира независимостта на служителя по въпросите на основните права при изпълнението на неговите задължения;

- аб) одобрява работните договорености с трети държави;
- ав) след предварително одобрение от Комисията приема правилата за сигурност на Агенцията относно защитата на КИЕС и на чувствителна неклафицирана информация, посочени в член 92;
- аг) при спазване на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа назначава служител по сигурността, който отговаря за сигурността в Агенцията, включително за защитата на класифицираната информация и чувствителната неклафицирана информация;
- ад) взема решения по други въпроси, когато това е предвидено в настоящия регламент.

Годишният доклад за дейността, посочен в буква й), се оповестява публично.

3. За всяко предложение за решение на управителния съвет, посочено в параграф 2, свързано с конкретни дейности на Агенцията, които ще се извършват по външните граници на определена държава членка или в непосредствена близост до тези граници, или свързано с работни договорености с трети държави, посочени в член 73, параграф 4, е нужно членът на управителния съвет, който е представител съответно на конкретната държава членка или на държавата членка, която е съседна на третата държава, да гласува в подкрепа на решението.
4. Управителният съвет може да консултира изпълнителния директор по всички въпроси, свързани с развитието на оперативното управление на външните граници и обучението, включително по дейностите, свързани с научни изследвания.

5. Управителният съвет взема решение по исканията за участие в конкретни дейности от страна на Ирландия или Обединеното кралство.

Управителният съвет взема отделно решение за всеки конкретен случай. За целта той проверява дали участието на Ирландия или Обединеното кралство допринася за изпълнението на съответната дейност. В решенията се определя размерът на финансовата вноска на Ирландия или Обединеното кралство за дейността, която е предмет на искането за участие.

6. Управителният съвет предава ежегодно на Европейския парламент и на Съвета (наричани по-долу „бюджетният орган“) цялата информация за резултатите от процедурите за оценка, проведени от Агенцията.

7. Управителният съвет може да създаде изпълнително бюро, съставено от най-много четирима представители на управителния съвет, включително неговия председател, и от представител на Комисията, което да подпомага както него, така и изпълнителния директор при изготвянето на решенията, програмите и дейностите, които трябва да се приемат от управителния съвет, и когато е необходимо, да приема временни неотложни решения от негово име. Изпълнителното бюро не може да взема решения, за които се изисква мнозинство от две трети от членовете на управителния съвет. Управителният съвет може да делегира определени ясно формулирани задачи на изпълнителното бюро, по-специално ако това подобрява ефикасността на Агенцията. Той не може да делегира на изпълнителното бюро задачи, свързани с решения, за които се изисква мнозинство от две трети от членовете на управителния съвет.

8. На основание член 2, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица и член 6 от Условията за работа, управителният съвет приема в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица решение за делегиране на изпълнителния директор на съответните правомощия на орган по назначаването и за определяне на условията, при които делегираните правомощия могат да бъдат отнети. Изпълнителният директор има правото, от своя страна, да делегира тези правомощия на други лица.

Когато извънредни обстоятелства налагат това, управителният съвет може с решение да отнеме правомощията на орган по назначаването, делегирани на изпълнителния директор, както и правомощията, които последният е делегирал на други лица. След това управителният съвет може да ги упражнява пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на друг член на редовния персонал, различен от изпълнителния директор.

Член 101

Състав на управителния съвет

1. Без да се засяга параграф 3, управителният съвет се състои от по един представител от всяка държава членка и от двама представители на Комисията, като всички имат право на глас. За целта всяка държава членка определя един член на управителния съвет и един заместник, който замества титуляря в случай на отсъствие. Комисията определя двама членове и двама заместници. Срокът на мандата е четири години. Мандатът може да се подновява.

2. Членовете на управителния съвет се назначават въз основа на степента на техните относими значителни опит и експертни познания в областта на оперативното сътрудничество по управлението на границите и връщането и на техните съответни ръководни, административни и бюджетни умения. Държавите членки и Комисията се стремят да постигнат балансирано представителство на половете в състава на управителния съвет.
3. Държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, участват в Агенцията. Всяка от тях има по един представител и един заместник в управителния съвет. В договореностите, изготвени съгласно съответните разпоредби от споразуменията им за асоцииране, се конкретизират естеството и обхватът на участието на тези държави в работата на Агенцията, както и подробните правила за това участие, включително разпоредби за финансовите вноски и персонала.

Член 102

Многогодишно програмиране и годишни работни програми

1. До 30 ноември всяка година управителният съвет приема единен програмен документ, съдържащ *inter alia* и многогодишното програмиране и годишното програмиране на Агенцията за следващата година, въз основа на проект, представен от изпълнителния директор и одобрен от управителния съвет. Единният програмен документ се приема, като се взема предвид положителното становище на Комисията, а относно многогодишното програмиране — след провеждането на консултация с Европейския парламент и със Съвета. Ако управителният съвет реши да не взема предвид елементи от становището на Комисията, тя представя подробна обосновка. Задължението за подробна обосновка се прилага и по отношение на елементите, посочени от Европейския парламент и от Съвета по време на консултацията. Управителният съвет без забавяне предава документа на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.
2. Документът, посочен в параграф 1, става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет. Ако е необходимо, документът се коригира съответно.

3. В съответствие с цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, в многогодишното програмиране се определя общото стратегическо програмиране в средносрочен и дългосрочен план, което включва целите, очакваните резултати, показателите за изпълнението и планирането на ресурсите, включително многогодишния бюджет, персонала и развиването на собствения капацитет на Агенцията, включително индикативно многогодишно планиране на профилите на персонала за постоянния корпус. В многогодишното програмиране се определят стратегическите области за намеса и необходимите за постигането на целите мерки. То включва стратегически действия за прилагане на стратегията за основните права, посочена в член 80, параграф 1, и стратегия за отношенията с трети държави и международни организации, както и действия, свързани с тази стратегия.
4. Многогодишното програмиране се изпълнява посредством годишни работни програми и когато е целесъобразно, се актуализира с оглед на резултатите от оценките, извършвани съгласно член 121. Когато е целесъобразно, заключенията от тези оценки се отразяват и в годишната работна програма за следващата година.
5. Годишната работна програма съдържа описание на дейностите, които трябва да бъдат финансирани, включващо подробно описани цели и очаквани резултати, включително показатели за изпълнението. В нея също така се посочват финансовите и човешките ресурси, разпределени за всяка дейност, в съответствие с принципите на бюджетирането и управлението по дейности. Годишната работна програма е съобразена с многогодишното програмиране. В нея се посочват ясно добавените, променените или отпадналите задачи в сравнение с предходната финансова година.

6. Годишната работна програма се приема в съответствие със законодателната програма на Съюза в съответните области на управлението на външните граници и връщането.
7. Ако след приемането на годишната работна програма бъде възложена нова задача на Агенцията, управителният съвет изменя годишната работна програма.
8. Всяко съществено изменение на годишната работна програма, и особено промяна, водеща до преразпределяне на бюджетни ресурси, надвишаващи 2% от годишния бюджет, се приема съгласно процедурата, приложима към приемането на първоначалната годишна работна програма. Управителният съвет може да делегира на изпълнителния директор правомощието за внасяне на несъществени изменения в годишната работна програма.

Член 103

Председател на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду своите членове с право на глас. Председателят и заместник-председателят се избират с мнозинство от две трети от членовете на управителния съвет с право на глас. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван да изпълнява задълженията си.
2. Мандатите на председателя и на заместник-председателя изтичат при прекратяване на тяхното членство в управителния съвет. При спазване на настоящата разпоредба, продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е четири години. Тези мандати могат да бъдат подновени еднократно.

Член 104

Заседания на управителния съвет

1. Заседанията на управителния съвет се свикват от неговия председател.
2. Изпълнителният директор участва в разискванията, без право на глас.
3. Управителният съвет провежда най-малко две редовни заседания годишно. Той също така заседава по инициатива на председателя, по искане на Комисията или по искане на най-малко една трета от членовете на управителния съвет. Когато е необходимо, управителният съвет може да провежда съвместни заседания с управителните съвети на EASO и Европол.
4. Към Ирландия се отправя покана за участие в заседанията на управителния съвет.
5. Към Обединеното кралство се отправя покана за участие в заседанията на управителния съвет, които се провеждат преди датата, на която Договорите престанат да се прилагат за Обединеното кралство съгласно член 50, параграф 3 ДЕС.
6. Представители на EASO и Европол се канят да участват в заседанията на управителния съвет. Представител на Агенцията на Европейския съюз за основните права се кани да участва в заседанията на управителния съвет, когато в дневния ред са включени точки от значение за защитата на основните права.

7. Председателят на управителния съвет може също така да покани експерт на Европейския парламент да участва в заседанията на управителния съвет. Управителният съвет може да покани и представители на други съответни институции, органи, служби и агенции на Съюза. Управителният съвет може, в съответствие с процедурния си правилник, да покани за участие в заседанията в качеството на наблюдател и всяко друго лице, чието становище представлява интерес.
8. Членовете на управителния съвет могат, при спазване на разпоредбите на неговия процедурен правилник, да бъдат подпомагани от съветници или експерти.
9. Секретариатът на управителния съвет се осигурява от Агенцията.

Член 105

Гласуване

1. Без да се засягат член 100, параграф 2, букви в), г), к) и м), член 103, параграф 1 и член 107, параграфи 2 и 4, управителният съвет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове с право на глас.
2. Всеки член има един глас. При отсъствието на един от членовете неговият заместник може да упражни неговото право на глас. Изпълнителният директор не участва в гласуването.
3. В процедурния правилник се определят по-подробни правила относно гласуването. В правилата се включват условията, при които един от членовете може да действа от името на друг член, както и изискванията за кворум.

4. Представителите на държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, имат ограничени права на глас, отразяващи съответните им договорености. С цел да се позволи на асоциираните държави да упражняват своето право на глас Агенцията изготвя дневния ред, като посочва по кои точки е предоставено ограничено право на глас.

Член 106

Функции и правомощия на изпълнителния директор

1. Агенцията се управлява от своя изпълнителен директор, който е напълно независим при изпълнение на задълженията си. Без да се засяга съответната компетентност на институциите на Съюза и на управителния съвет, изпълнителният директор не може да иска, нито да получава указания от никое правителство или друг орган.
2. Европейският парламент или Съветът могат да поканят изпълнителния директор да докладва за изпълнението на своите задължения. Това включва докладване относно дейностите на Агенцията, изпълнението и мониторинга на стратегията за основните права, годишния доклад за дейността на Агенцията за предходната година, работната програма за предстоящата година и многогодишното програмиране на Агенцията и всякакви други въпроси, свързани с дейностите на Агенцията. Изпълнителният директор прави също така изявление пред Европейския парламент при поискване и отговаря писмено на всички отправени от член на Европейския парламент въпроси в срок от 15 календарни дни от получаването на въпроса. Изпълнителният директор докладва редовно пред съответните органи и комисии на Европейския парламент.

3. Освен когато в настоящия регламент са предвидени конкретни срокове, изпълнителният директор се уверява, че докладите се предават на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията във възможно най-кратък срок, и при всички случаи до шест месеца от края на отчетния период, освен ако изпълнителният директор надлежно не обоснове закъснението в писмен вид.
4. Изпълнителният директор отговаря за подготовката и изпълнението на стратегическите решения, взети от управителния съвет, както и за вземането на решения, свързани с оперативните дейности на Агенцията в съответствие с настоящия регламент. Изпълнителният директор има следните функции и правомощия:
- а) да предлага, изготвя и изпълнява стратегическите решения, програми и дейности, одобрени от управителния съвет, в рамките, определени с настоящия регламент, правилата за неговото прилагане и приложимото право;
 - б) да предприема всички необходими мерки, включително приемането на вътрешни административни указания и публикуването на съобщения, за да гарантира текущото управление и работа на Агенцията в съответствие с настоящия регламент;
 - в) да изготвя ежегодно проекта на единния програмен документ и да го представя на управителния съвет за одобрение преди изпращането на проекта на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията до 31 януари;
 - г) да изготвя ежегодно годишния доклад за дейността на Агенцията и да го предава на управителния съвет;

- д) да изготвя проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията като част от единния програмен документ съгласно член 115, параграф 3 и да изпълнява бюджета съгласно член 116, параграф 1;
- е) да делегира своите правомощия на други членове на редовния персонал, при спазване на правилата, приети в съответствие с член 100, параграф 2, буква о);
- ж) да приема препоръка за мерки в съответствие с член 32, параграф 7, включително решения, с които се предлага на държавите членки да започнат и осъществят съвместни операции, бърза гранична намеса или други действия, посочени в член 36, параграф 2;
- з) да оценява, одобрява и координира направените от държавите членки предложения за съвместни операции или за бърза гранична намеса в съответствие с член 37, параграф 3;
- и) да оценява, одобрява и координира постъпилите от държавите членки искания за операции за връщане и действия за намеса в областта на връщането в съответствие с членове 50 и 53;
- й) да осигурява изпълнението на оперативните планове, посочени в членове 38, и 42 и член 53, параграф 3;
- к) да гарантира изпълнението на решението на Съвета, посочено в член 42, параграф 1;
- л) да оттегля финансирането на дейностите в съответствие с член 46;

- м) да оценява преди всяка оперативна дейност на Агенцията дали има нарушения на основни права или задължения за международна закрила, които са сериозни или има вероятност да продължат, в съответствие с член 46, параграфи 4 и 5;
- н) да оценява резултатите от дейностите в съответствие с член 47;
- о) да определя минималния брой единици техническо оборудване, необходимо за нуждите на Агенцията, по-специално във връзка с провеждането на съвместни операции, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, бързата гранична намеса, операциите за връщане и действията за намеса в областта на връщането, в съответствие с член 64, параграф 6;
- п) да предлага създаване на местни офиси или удължаване на срока на работата им в съответствие с член 60, параграф 5;
- р) да назначава ръководителите на местните офиси в съответствие с член 60, параграф 4;
- с) да изготвя план за последващи действия въз основа на констатациите от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и на разследвания на OLAF, и да докладва за напредъка два пъти годишно на Комисията и редовно на управителния съвет;

- т) да защитава финансовите интереси на Съюза чрез прилагането на превантивни мерки срещу измамите, корупцията и всякакви други незаконни дейности, чрез ефективни проверки и чрез възстановяването на недължимо платени суми при установени нередности и чрез налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции, когато е целесъобразно;
- у) да изготвя стратегия на Агенцията за борба с измамите и да я представя на управителния съвет за одобрение.

- 5. Изпълнителният директор отговаря за своите дейности пред управителния съвет.
- 6. Изпълнителният директор е законният представител на Агенцията.

Член 107

Назначаване на изпълнителния директор и на заместник изпълнителните директори

- 1. Комисията предлага най-малко трима кандидати за длъжността изпълнителен директор и за длъжностите на всеки от заместник изпълнителните директори въз основа на списък, който се изготвя след публикуването на обява за длъжността в *Официален вестник на Европейския съюз* и, ако е целесъобразно, в други печатни средства или на интернет сайтове.

2. Въз основа на предложение на Комисията съгласно параграф 1 управителният съвет назначава изпълнителният директор с оглед на неговите качества и удостоверени с документи значителни административни и ръководни умения, включително съответен професионален опит като компетентен висш служител в областта на управлението на външните граници и връщането. Преди да бъде назначен изпълнителният директор, предложените от Комисията кандидати се поканват да направят изявление пред компетентната(ите) комисия(и) на Европейския парламент и да отговорят на въпросите, поставени от членовете на комисията(ите).

След изявленията Европейският парламент приема становище, в което се излагат неговите виждания и може да се посочи предпочитан кандидат.

Управителният съвет назначава изпълнителния директор, като взема предвид тези виждания. Управителният съвет взема своето решение с мнозинство от две трети от членовете с право на глас.

В случай че управителният съвет вземе решение да назначи кандидат, различен от кандидата, който Европейският парламент е посочил, че предпочита, управителният съвет информира Европейския парламент и Съвета писмено относно начина, по който становището на Европейския парламент е било взето предвид.

Управителният съвет има правомощието да освободи от длъжност изпълнителния директор въз основа на предложение на Комисията.

3. Изпълнителният директор се подпомага от трима заместник изпълнителни директори. На всеки заместник изпълнителен директор се възлага конкретна област на компетентност. Когато изпълнителният директор отсъства или е възпрепятстван, той се замества от един от заместник изпълнителните директори.
4. Въз основа на предложение на Комисията съгласно параграф 1 управителният съвет назначава заместник изпълнителните директори с оглед на техните качества и наличието на подходящи административни и ръководни умения, включително съответен професионален опит в областта на управлението на външните граници и връщането. Изпълнителният директор участва в процеса на подбор. Управителният съвет взема своето решение с мнозинство от две трети от членовете с право на глас.

Управителният съвет има правомощието да освободи от длъжност заместник изпълнителните директори в съответствие с предвидената в първа алинея процедура.
5. Мандатът на изпълнителния директор е пет години. Преди изтичането на този срок Комисията прави оценка, при която взема предвид оценката на резултатите от работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Агенцията.
6. По предложение на Комисията, в което се взема предвид оценката, посочена в параграф 5, управителният съвет може еднократно да поднови мандата на изпълнителния директор за максимален срок от пет години.

7. Мандатът на заместник изпълнителните директори е пет години. Управителният съвет може по предложение на Комисията да поднови този мандат еднократно за максимален срок от пет години.
8. Изпълнителният директор и заместник изпълнителните директори се назначават като срочно наети служители на Агенцията съгласно член 2, буква а) от Условиата за работа.

Член 108

Консултативен форум

1. Агенцията създава консултативен форум, който да я подпомага, като предоставя независими консултации по въпросите на основните права. Изпълнителният директор и управителният съвет, в координация със служителя по въпросите на основните права, могат да се консултират с консултативния форум по всички въпроси, свързани с основните права.
2. Агенцията отправя покана към EASO, Агенцията на Европейския съюз за основните права, Върховния комисар на ООН за бежанците и други заинтересовани организации да участват в консултативния форум. Въз основа на предложение на служителя по въпросите на основните права, направено след консултация с изпълнителния директор, управителният съвет взема решение за състава на консултативния форум и условията на предаване на информация на консултативния форум. Консултативният форум определя своите методи на работа и изготвя работната си програма, след консултация с управителния съвет и изпълнителния директор.

3. С консултативния форум се провеждат консултации относно по-нататъшното развитие и прилагане на стратегията за основните права, функционирането на механизма за жалби, кодексите на поведение и общите основни учебни програми. Агенцията информира консултативния форум относно последващите действия по неговите препоръки.
4. Консултативният форум изготвя ежегоден доклад за своите дейности. Този доклад се оповестява публично.
5. Без да се засягат задачите на служителя по въпросите на основните права, на консултативния форум се предоставя реален достъп, по навременен и ефективен начин, до цялата информация относно зачитането на основните права, включително чрез извършване на посещения на място при съвместни операции или действия за бърза гранична намеса със съгласието на приемащата държава членка или на третата държава, в зависимост от случая, до зони на горещи точки и до операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането, включително в трети държави. Когато приемащата държава членка не е съгласна с посещение на консултативния форум на място при съвместна операция или при бърза гранична намеса, извършвана на нейна територия, тя излага пред Агенцията в писмен вид надлежно обосновани причини за това.

Служител по въпросите на основните права

1. Управителният съвет назначава служител по въпросите на основните права въз основа на списък с трима кандидати, след консултация с консултативния форум. Служителят по въпросите на основните права трябва да притежава необходимата квалификация, експертни познания и професионален опит в областта на основните права.
2. Служителят по въпросите на основните права изпълнява следните задачи:
 - а) допринася за стратегията на Агенцията за основните права и съответния план за действие, включително чрез отправяне на препоръки за подобряването им;
 - б) наблюдава спазването на основните права от страна на Агенцията, включително чрез провеждане на разследвания във връзка с нейните дейности;
 - в) насърчава спазването на основните права от Агенцията;
 - г) консултира Агенцията, когато счита това за необходимо или при поискване, относно дейностите на Агенцията, без това да води до забавяне на тези дейности;
 - д) предоставя становища по оперативните планове, изготвени за оперативните дейности на Агенцията, по пилотни проекти и по проекти за техническа помощ в трети държави;

- е) предоставя становища по работните договорености;
- ж) извършва посещения на място във връзка със съвместни операции, действия за бърза гранична намеса, пилотни проекти, разполагане на екипи за съдействие в управлението на миграцията, операции по връщане или действия за намеса в областта на връщането, включително в трети държави;
- з) осигурява секретариата на консултативния форум;
- и) информира изпълнителния директор за евентуални нарушения на основните права при дейностите на Агенцията;
- й) осигурява подбора и управлението на наблюдателите на основните права;
- к) изпълнява всякакви други задачи, предвидени в настоящия регламент.

Секретариатът, посочен в първа алинея, буква з), получава указания непосредствено от консултативния форум.

3. За целите на параграф 2, първа алинея, буква й) служителят по въпросите на основните права по-специално:

- а) назначава наблюдатели на основните права;
- б) определя наблюдатели на основните права при операции и дейности съгласно член 110, параграф 3;

- в) определя наблюдатели на основните права за наблюдаващи лица при принудително връщане за целите на резерва, посочен в член 51;
- г) гарантира, че наблюдателите на основните права са преминали подходящо обучение;
- д) докладва на изпълнителния директор за евентуални нарушения на основните права, за които му е съобщено от наблюдателите на основните права, когато счита това за необходимо.

Изпълнителният директор отговаря на служителя по въпросите на основните права какви действия са предприети за справяне с опасенията за нарушения на основните права, посочени в първа алинея, буква д).

Служителят по въпросите на основните права може да възложи някоя от задачите, предвидени в параграф 2, първа алинея, букви а) – и) и к), на един от наблюдателите на основните права.

4. Управителният съвет определя специални правила, приложими за служителя по въпросите на основните права, за да се осигури независимостта на служителя по въпросите на основните права и неговите служители при изпълнението на техните задължения. Служителят по въпросите на основните права докладва непосредствено на управителния съвет и си сътрудничи с консултативния форум. Управителният съвет осигурява предприемането на действия по препоръките на служителя по въпросите на основните права. Освен това служителят по въпросите на основните права публикува годишни доклади относно своята дейност и относно степента, в която в дейностите на Агенцията се зачитат основните права. Тези доклади включват информация за механизма за жалби и за изпълнението на стратегията за основните права.

5. Агенцията гарантира, че служителят по въпросите на основните права може да действа самостоятелно и да е независим при изпълнението на своите задължения. Служителят по въпросите на основните права разполага с достатъчни и подходящи човешки и финансови ресурси, необходими за изпълнението на неговите задачи. Служителят по въпросите на основните права подбира своите служители и тези служители докладват единствено на него.
6. Служителят по въпросите на основните права се подпомага от заместник-служител по въпросите на основните права. Управителният съвет назначава заместник-служителя по въпросите на основните права от списък с най-малко трима кандидати, представен от служителя по въпросите на основните права. Заместник-служителят по въпросите на основните права трябва да притежава необходимата квалификация и опит в областта на основните права и да е независим при изпълнението на своите задължения. Ако служителят по въпросите на основните права отсъства или е възпрепятстван, заместник-служителят по въпросите на основните права поема задълженията и функциите на служителя по въпросите на основните права.
7. Служителят по въпросите на основните права има достъп до цялата информация, отнасяща се до зачитането на основните права при всички дейности на Агенцията.

Член 110

Наблюдатели на основните права

1. Наблюдателите на основните права, наети като редовен персонал, оценяват постоянно съответствието на оперативните дейности с основните права, предоставят консултации и помощ в това отношение и допринасят за налагането на основните права като част от европейското интегрирано управление на границите.
2. Наблюдателите на основните права имат следните задачи:
 - а) наблюдават спазването на основните права и предоставят консултации и помощ във връзка с основните права при подготовката, провеждането и оценяването на оперативните дейности на Агенцията, които служителят по въпросите на основните права им е възложил за наблюдение;
 - б) действат като наблюдаващи лица при принудително връщане;
 - в) допринасят за дейностите на Агенцията по обучение в областта на основните права, предвидени в член 62, включително чрез предоставяне на обучение в областта на основните права.

За целите на първа алинея, буква а) наблюдателите на основните права, по-специално:

- а) проследяват изготвянето на оперативните планове и докладват на служителя по въпросите на основните права, за да може той да изпълни задачите си, предвидени в член 109, параграф 2, буква д);

- б) провеждат посещения, включително с дълга продължителност, на местата на осъществяване на оперативни дейности;
- в) осъществяват сътрудничество и връзка с координиращия служител съгласно член 44 и му предоставят консултации и помощ;
- г) информират координиращия служител и докладват на служителя по въпросите на основните права относно всички опасения, свързани с евентуални нарушения на основните права при оперативните дейности на Агенцията; и
- д) допринасят за оценяването на дейностите съгласно член 47.

3. Без да се засяга параграф 4, служителят по въпросите на основните права определя най-малко един наблюдател на основните права за всяка операция. Служителят по въпросите на основните права също така може да вземе решение за определяне на наблюдатели, които да наблюдават всяка друга оперативна дейност, която счита за необходима.

Наблюдателите на основните права имат достъп до всички зони, в които се провеждат оперативни дейности на Агенцията, и до всички нейни документи от значение за изпълнението на тези дейности.

4. Наблюдателите на основните права могат да бъдат определени от служителя в областта на основните права като наблюдаващи лица при принудително връщане за целите на резерва, посочен в член 51. Когато наблюдателите на основните права действат като наблюдаващи лица при принудително връщане, член 50, параграф 5 и член 51 се прилагат *mutatis mutandis*.

5. Служителят по въпросите на основните права назначава наблюдателите на основните права и те са под негов йерархичен надзор. Наблюдателите на основните права са независими при изпълнението на своите задължения. Когато присъстват в оперативна зона, наблюдателите на основните права носят отличителни знаци, които ясно позволяват идентифицирането им като наблюдатели на основните права.
6. До ... [една година след влизането в сила на настоящия регламент] Агенцията осигурява назначаването на най-малко 40 наблюдатели на основните права. Изпълнителният директор оценява ежегодно необходимостта от увеличаване на броя на наблюдателите на основните права трябва да бъде увеличен, като се консултира със служителя в областта на основните права. Предвид тази оценка изпълнителният директор предлага, когато е необходимо, увеличение на броя на наблюдателите на основните права за следващата година в зависимост от оперативните нужди.
7. След като бъдат назначени, наблюдателите на основните права преминават задълбочено обучение в областта на основните права, като се вземат предвид придобитите преди това квалификации и професионален опит в съответните области. Агенцията гарантира, че по време на своята служба наблюдателите на основните права изпълняват своите задължения в съответствие с най-високите стандарти. За всеки наблюдател на основните права се изготвят подходящи карти на обучението, които осигуряват непрекъснатото им професионално развитие, за да могат да изпълнява функциите си на наблюдатели на основните права.

Член 111

Механизъм за жалби

1. В сътрудничество със служителя по въпросите на основните права Агенцията предприема необходимите мерки за създаването и усъвършенстването на независим и ефективен механизъм за жалби в съответствие с настоящия член, за да наблюдава и гарантира зачитането на основните права при всички дейности на Агенцията.
2. Всяко лице, което е пряко засегнато от действията или бездействието от страна на членове на персонала, участващи в съвместна операция, пилотен проект, бърза гранична намеса, разполагане на екип за съдействие в управлението на миграцията, операция по връщане, действие за намеса в областта на връщането или оперативно действие на Агенцията в трета държава, и което счита, че в резултат на тези действия или бездействие са били нарушени основните му права, или лице, което представлява това лице интерес, може да подаде писмена жалба до Агенцията.
3. Допускат се само жалби, които са обосновани и са свързани с конкретни нарушения на основните права.

4. Служителят по въпросите на основните права отговаря за разглеждането на жалбите, получени от Агенцията, в съответствие с правото на добра администрация. За тази цел служителят по въпросите на основните права разглежда допустимостта на жалбата, регистрира допустимите жалби, препраща всички регистрирани жалби до изпълнителния директор и препраща жалбите, засягащи членове на екипи – до изпращащата държава членка, включително до съответния орган или структура, компетентни по въпросите на основните права в държава членка, за предприемане на действия в съответствие с техния мандат. Служителят по въпросите на основните права също така регистрира и гарантира предприемането на последващи действия от страна на Агенцията или държавата членка.
5. В съответствие с правото на добра администрация, ако жалбата е допустима, жалбоподателите се информират, че жалбата е регистрирана, че започва разглеждането ѝ и че могат да очакват отговор веднага след като такъв бъде изготвен. Ако жалба бъде препратена на национални органи или структури, на жалбоподателя се предоставят данните за контакт с тях. Ако жалбата е обявена за недопустима, жалбоподателят се уведомява за мотивите и ако е възможно, получава информация относно други начини за решаване на оплакванията му.

Агенцията предвижда подходяща процедура в случаите, когато дадена жалба е обявена за недопустима или неоснователна.

Всички решения са в писмена форма и са мотивиран. Ако жалбоподателят предостави нови доказателства по случай, в който жалбата е била обявена за недопустима или неоснователна, служителят по въпросите на основните права преразглежда жалбата.

6. В случай на регистрирана жалба, отнасяща се до член на персонала на Агенцията, служителят по въпросите на основните права препоръчва на изпълнителния директор подходящи последващи мерки, включително дисциплинарни мерки, и когато е целесъобразно — препращане за започване на производство от граждански или наказателен съд в съответствие с настоящия регламент и националното право. Изпълнителният директор осигурява предприемането на подходящи последващи мерки и докладва на служителя по въпросите на основните права, в рамките на определен срок и ако е необходимо – на определени интервали от време след това, за направените констатации, прилагането на дисциплинарни мерки и последващите действия, предприети от Агенцията в отговор на жалбата.

Ако жалбата е свързана с въпроси, свързани със защитата на данните, изпълнителният директор се консултира с длъжностното лице по защита на данните на Агенцията, преди да вземе решение по жалбата. Служителят по въпросите на основните права и длъжностното лице по защита на данните изготвят в писмен вид меморандум за разбирателство, в който се конкретизира разпределението на задачите и сътрудничеството между тях по отношение на получените жалби.

7. В случай на регистрирана жалба, отнасяща се до член на екипи от приемаща държава членка или от друга участваща държава членка, включително командирован член на екипи или командирован национален експерт, изпращащата държава членка гарантира предприемането на подходящи последващи действия, включително дисциплинарни мерки, започване на производство от граждански и наказателен съд, ако е необходимо, и други мерки в съответствие с националното право. Съответната държава членка докладва впоследствие на служителя по въпросите на основните права в рамките на определен срок относно констатациите и последващите действия във връзка с жалбата и ако е необходимо – на определени интервали от време след това. Агенцията проследява развитието на въпроса, ако не бъде получен доклад от съответната държава членка.

Когато в рамките на определения срок съответната държава членка не докладва или предоставя само неокончателен отговор, служителят по въпросите на основните права информира изпълнителния директор и управителния съвет.

8. Ако се установи, че член на екипите е нарушил основни права или задължения за международна закрила, Агенцията изисква от държавата членка да отстрани незабавно този член от дейността на Агенцията или от постоянния корпус.
9. Служителят по въпросите на основните права включва информация относно механизма за жалби в годишния си доклад съгласно член 109, параграф 4, включително конкретни препратки към констатациите на Агенцията и държавите членки и последващите действия по жалбите.
10. След като се консултира с консултативния форум и в съответствие с параграфи 1—9, служителят по въпросите на основните права изготвя стандартен формуляр за жалба, в който се изисква подробна и конкретна информация относно твърдяното нарушение на основните права. Служителят по въпросите на основните права изготвя и допълнителни подробни правила, ако е необходимо. Служителят по въпросите на основните права предава този формуляр и допълнителните подробни правила на изпълнителния директор и на управителния съвет.

Агенцията гарантира, че информацията относно възможността и процедурата за подаване на жалба е леснодостъпна, включително за уязвими лица. Стандартният формуляр за жалба се осигурява на уебсайта на Агенцията и на хартиен носител при всички провеждани дейности на Агенцията на езиците, които гражданите на трети държави разбират или за които с основание може да се предполага, че разбират. Стандартният формуляр е лесно достъпен, включително на мобилни устройства. Агенцията гарантира, че на жалбоподателите се предоставят допълнителни насоки и съдействие относно процедурата за разглеждане на жалби. Служителят по въпросите на основните права разглежда жалбите дори когато не са подадени чрез стандартния формуляр за жалба.

11. Всички лични данни, съдържащи се в жалбата, се третират и обработват от Агенцията, включително от служителя по въпросите на основните права, в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1725, от държавите членки — в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и Директива (ЕС) 2016/680.

Счита се, че с подаването на жалбата жалбоподателят се съгласява неговите лични данни да бъдат обработвани от Агенцията и служителя по въпросите на основните права по смисъла на член 5, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) 2018/1725.

За да се защитят интересите на жалбоподателите, жалбите се обработват поверително от служителя по въпросите на основните права в съответствие с националното право и правото на Съюза, освен ако жалбоподателят не се откаже изрично от своето право на поверителност. Счита се, че жалбоподателите, които се отказват от своето право на поверителност, се съгласяват служителят по въпросите на основните права или Агенцията да разкрие тяхната самоличност на компетентните органи или структури във връзка с предмета на жалбата, когато е необходимо.

Член 112

Междупарламентарно сътрудничество

1. С цел да се отчете специфичният характер на европейската гранична и брегова охрана, която е съставена от национални органи и Агенцията, и да се гарантира, че контролните функции от страна на Европейския парламент върху Агенцията и от страна на националните парламенти върху съответните национални органи се изпълняват ефективно, както е предвидено в Договорите и в националното право, Европейският парламент и националните парламенти могат да си сътрудничат в рамките на член 9 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към ДЕС и ДФЕС.
2. По покана от Европейския парламент и от националните парламенти, заседаващи в контекста на параграф 1, на тези заседания присъстват изпълнителният директор и председателят на управителния съвет.
3. Агенцията предава годишния си доклад за дейността на националните парламенти.

Член 113

Езиков режим

1. По отношение на Агенцията се прилага Регламент № 1¹.

¹ Регламент № 1 от 15 април 1958 г. за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 6.10.1958 г., стр. 385).

2. Без да се засягат решенията, приети на основание член 342 ДФЕС, годишният доклад за дейността и работната програма се изготвят на всички официални езици на Съюза.
3. Преводаческите услуги, необходими за функционирането на Агенцията, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

Член 114

Прозрачност и комуникационни дейности

1. Агенцията действа съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 при обработването на молби за достъп до документите, с които тя разполага.
2. Агенцията информира по собствена инициатива по теми, попадащи в областта на нейната компетентност. Тя оповестява публично съответната информация, включително годишния доклад за дейността, годишната работна програма, кодекса на поведение, стратегическите анализи на риска и изчерпателна информация за минали и настоящи съвместни операции, бързи гранични намеси, пилотни проекти, проекти за техническа помощ с трети държави, разполагане на екипи за съдействие в управлението на миграцията, операции по връщане или действия за намеса в областта на връщането, включително в трети държави, и работни договорености, и по-специално гарантира, без да се засяга член 92, че обществеността и всяка заинтересована страна получават бързо обективна, изчерпателна, подробна, надеждна и лесно разбираема информация относно нейната дейност. При това Агенцията не разкрива оперативна информация, която, ако бъде оповестена публично, би застрашила постигането на целите на операциите.

3. Управителният съвет предвижда реда и условията за прилагане на параграфи 1 и 2.
4. Всяко физическо или юридическо лице има право да се обърне писмено към Агенцията на всеки от официалните езици на Съюза. Това лице има право да получи отговор на същия език.
5. Решенията, приети от Агенцията съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да станат основание за подаване на жалба до Европейския омбудсман или на иск до Съда на ЕС при условията, предвидени съответно в член 228 и член 263 ДФЕС.

РАЗДЕЛ 4

ФИНАНСОВИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 115

Бюджет

1. Без да се засягат други видове доходи, приходите на Агенцията се състоят от:
 - а) принос на Съюза, вписан в общия бюджет на Европейския съюз (раздел „Комисия“);

- б) принос на държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, установени в съответните договорености, в които се посочва финансовият им принос;
 - в) финансиране от Съюза под формата на споразумения за приноса или *ad hoc* безвъзмездни средства в съответствие с финансовите правила на Агенцията, посочени в член 120, и с разпоредбите на съответните инструменти за подкрепа на политиките на Съюза;
 - г) такси, които се събират за предоставени услуги;
 - д) доброволен принос на държавите членки.
- 2. Разходите на Агенцията включват нейните административни, инфраструктурни, оперативни и свързани с персонала разходи.
 - 3. Изпълнителният директор изготвя проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията за следващата финансова година, включващ щатното разписание, и го предава на управителния съвет.
 - 4. Приходите и разходите трябва да са балансирани.
 - 5. Въз основа на изготвения от изпълнителния директор проект на разчет на приходите и разходите управителният съвет приема предварителен проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията, включващ предварителното щатно разписание. Управителният съвет ги предава на Европейския парламент, Съвета и Комисията до 31 януари всяка година, като част от проекта на единен програмен документ.

6. До 31 март всяка година управителният съвет изпраща на Комисията окончателния проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията, включващ проекта на щатно разписание, и съпътстващата го предварителна работна програма.
7. Разчетът се предава от Комисията на бюджетния орган заедно с проекта на общия бюджет на Европейския съюз.
8. Въз основа на разчета Комисията вписва в проекта на общия бюджет на Европейския съюз прогнозите, които счита за необходими за щатното разписание и размера на приноса за сметка на общия бюджет, който Комисията представя пред бюджетния орган в съответствие с членове 313 и 314ДФЕС.
9. Бюджетният орган разрешава бюджетните кредити за приноса за Агенцията.
10. Бюджетният орган приема щатното разписание на Агенцията.
11. Управителният съвет приема бюджета на Агенцията. Бюджетът става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. При необходимост в него се внасят съответните корекции.
12. Всички изменения на бюджета, включително на щатното разписание, се извършват по същата процедура.

13. За всички строителни проекти, които биха могли да имат значително отражение върху бюджета на Агенцията, се прилагат разпоредбите на Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 на Комисията¹.
14. За финансиране на разполагането при бърза гранична намеса и на действия за намеса в областта на връщането приетият от управителният съвет бюджет на Агенцията включва финансов оперативен резерв в размер на най-малко 2 % от средствата, предвидени общо за съвместните операции по външната граница и оперативните дейности в областта на връщането. След края на всеки месец изпълнителният директор може да реши да преразпредели сума, равна на една дванадесета от бюджетните кредити на резерва за други оперативни дейности на Агенцията. В такъв случай изпълнителният директор информира управителния съвет.
15. Бюджетните задължения за действия, които надхвърлят една финансова година, могат да се разпределят за няколко години под формата на годишни траншове.

Член 116

Изпълнение и контрол върху бюджета

1. Изпълнителният директор изпълнява бюджета на Агенцията.

¹ Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 на Комисията от 18 декември 2018 г. относно рамковия финансов регламент за органите, създадени по силата на ДФЕС и Договора за Евратом и посочени в член 70 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 122, 10.5.2019 г., стр. 1).

2. Счетоводителят на Агенцията предава на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата междинните счетоводни отчети за финансовата година N до 1 март на финансова година N + 1. Счетоводителят на Комисията консолидира междинните финансови отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 245 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046.
3. До 31 март на година N + 1 Агенцията изпраща на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата доклад за бюджетното и финансовото управление за година N.
4. До 31 март на година N + 1 счетоводителят на Комисията изпраща на Сметната палата междинните счетоводни отчети на Агенцията за година N, консолидирани със счетоводните отчети на Комисията.
5. След като получи забележките на Сметната палата по междинните отчети на Агенцията за година N съгласно член 246 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046, изпълнителният директор изготвя окончателните отчети на Агенцията на своя отговорност и ги препраща на управителния съвет за становище.
6. Управителният съвет дава становище по окончателните отчети на Агенцията за година N.
7. До 1 юли на година N + 1 изпълнителният директор изпраща окончателните отчети, придружени от становището на управителния съвет, на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата.

8. Окончателните отчети за година N се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* до 15 ноември на година N + 1.
9. Изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните забележки до 30 септември на година N + 1. Той изпраща този отговор и на управителния съвет.
10. Изпълнителният директор предоставя на Европейския парламент, по негово искане, всякаква информация, необходима за гладкото прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N, в съответствие с член 261, параграф 3 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046.
11. По препоръка на Съвета, който взема решение с квалифицирано мнозинство, до 15 май на година N + 2 Европейският парламент освобождава изпълнителния директор от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N.

Член 117

Борба с измамите

1. За целите на борбата с измамите, корупцията и другите незаконни дейности се прилагат без ограничение разпоредбите на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013. Агенцията се присъединява към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и без забавяне приема съответните разпоредби, приложими към целия персонал на Агенцията, като използва образеца, съдържащ се в приложението към посоченото споразумение.

2. Сметната палата има правомощия да извършва одити по документи и проверки на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства на Съюза от Агенцията.
3. OLAF може да извършва административни разследвания, включително проверки и инспекции на място в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета¹, с оглед установяване дали е налице измама, корупция или каквато и да било друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка със споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансиран от Агенцията.
4. В съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1939 Европейската прокуратура може да разследва и да преследва по наказателен ред измами и други незаконни дейности, засягащи финансовите интереси на Съюза, съгласно Директива (ЕС) 2017/1371.
5. Без да се засягат параграфи 1—4, работните договорености с трети държави и с международни организации, споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства, решенията за отпускане на безвъзмездни средства и договорите на Агенцията съдържат разпоредби, с които Сметната палата, OLAF и Европейската прокуратура изрично се оправомощават да провеждат такива одити и разследвания съобразно своята съответна компетентност.

¹ Регламент (ЕВРАТОМ, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 15.11.1996 г., стр. 2).

Член 118

Предотвратяване на конфликти на интереси

Агенцията приема вътрешен правилник, в който от членовете на нейните органи и от нейния персонал се изисква да избягват всяка ситуация, която би могла да доведе до конфликт на интереси по време на тяхната работа или мандат, и да докладват за такива ситуации.

Агенцията гарантира прозрачност при лобирането чрез регистър за прозрачност и като оповестява всички свои срещи със трети заинтересовани страни. Регистърът за прозрачност включва всички заседания и контакти между заинтересовани трети страни и изпълнителния директор, заместник изпълнителните директори и ръководителите на отдели по въпроси, свързани с обществени поръчки и търгове за услуги, оборудване или проекти и проучвания, възложени на външни изпълнители. Агенцията води отчет на всички срещи на своя персонал със трети заинтересовани лица по въпроси, свързани с обществени поръчки и търгове за услуги, оборудване или проекти и проучвания, възложени на външни изпълнители.

Член 119

Административни разследвания

По отношение на дейностите на Агенцията може да се провеждат разследвания от страна на Европейския омбудсман в съответствие с член 228ДФЕС.

Член 120

Финансови разпоредби

Приложимите за Агенцията финансови правила се приемат от управителния съвет след консултация с Комисията. Те не могат да се отклоняват от Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013, освен ако такова отклонение не се налага специално за работата на Агенцията и ако Комисията не е дала предварителното си съгласие. В тези рамки управителният съвет приема специални финансови правила, приложими за дейностите на Агенцията в областта на сътрудничеството с трети държави в областта на връщането.

Член 121

Оценка

1. Без да се засяга член 59, до ... [четири години след влизането в сила на настоящия регламент] и на всеки четири години след това Комисията извършва оценка на настоящия регламент. При нея се оценяват по-специално:
 - а) резултатите, постигнати от Агенцията по отношение на нейните цели, мандат, ресурси и задачи;
 - б) въздействието, ефективността и ефикасността на работата на Агенцията и работните ѝ практики във връзка с нейните цели, мандат и задачи;

- в) сътрудничеството между агенции на европейско равнище, включително европейското сътрудничество във връзка с функциите на бреговата охрана;
- г) евентуалната необходимост от изменение на мандата на Агенцията;
- д) финансовите последици от такова изменение;
- е) дейността на постоянния корпус и — считано от втората оценка — общите му брой и състав;
- ж) равнището на обучение, специални експертни познания и професионализъм на членовете на персонала на постоянния корпус.

Оценката съдържа специален анализ на начина, по който при прилагането на настоящия регламент се спазват Хартата и други приложими правни актове на Съюза.

2. В оценката също така се разглежда привлекателността на Агенцията като работодател за набирането на редовен персонал с оглед гарантиране на качеството на кандидатите и географския баланс.
3. При извършването на оценката Комисията търси информация от съответните заинтересовани страни, включително консултативния форум и Агенцията на Европейския съюз за основните права.

4. Комисията изпраща докладите за оценката заедно със своите заключения по тях до Европейския парламент, Съвета и управителния съвет. Управителният съвет може да отправи до Комисията препоръки относно изменения в настоящия регламент. Докладите за оценката и заключенията по тях се оповестяват публично. Държавите членки и Агенцията предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на докладите за оценка. При необходимост докладите за оценка се придружава от законодателни предложения.
5. До 1 декември 2021 г., след това — на всеки две години, Агенцията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно работата на Eurosur.
- Държавите членки предоставят на Агенцията информацията, необходима за изготвянето на тези доклади.
6. В рамките на оценката, посочена в параграф 1, Комисията представя цялостна оценка на Eurosur, която при необходимост се придружава от подходящи предложения за подобряване на работата ѝ.
- Държавите членки и Агенцията предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвяне на цялостната оценка, посочена в първа алинея.
- При извършването на цялостната оценка, посочена в първа алинея, Комисията търси информация от съответните заинтересовани страни, включително консултативния форум и Агенцията на Европейския съюз за основните права.

ГЛАВА V

Заключителни разпоредби

Член 122

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет (Комитет за европейската гранична и брегова охрана). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 123

Отмяна и преходни разпоредби

1. Регламент (ЕС) № 1052/2013 се отменя с изключение на член 9, параграфи 3, 5 и 7 – 10 и член 10, параграфи 5 и 7 от него, които се отменят, считано от деня на влизане в сила на акта за изпълнение, посочен в член 24, параграф 3 от настоящия регламент.
2. Регламент (ЕС) 2016/1624 се отменя, с изключение на членове 20, 30 и 31 от него, които се отменят, считано от 1 януари 2021 г.
3. Разполагането на персонал съгласно членове 55 – 58 се извършва, считано от 1 януари 2021 г.

4. За целите на разполагането на персонал през 2021 г. управителният съвет приема до 31 март 2020 г. решенията, посочени в член 54, параграф 4 и член 64, параграф 6.
5. С цел оказване на подкрепа за развитието на човешките ресурси за осигуряване на приноса на държавите членки за постоянния корпус, държавите членки имат право да получат през 2020 г. финансиране в съответствие с член 61, параграф 1, буква а). Стойностите в приложение III за 2022 г. се използват като референтни стойности за съответното финансиране през 2020 г.
6. С цел да се допринесе ефективно с необходимия брой редовен персонал от категория I за първото разполагане на постоянния корпус и за създаването на централното звено на ETIAS Агенцията започва необходимата подготовка, включително за набиране на персонал и за обучение, считано от ... [ОВ: датата на влизане в сила на настоящия регламент] и в съответствие с бюджетните правила.
7. До ... [ОВ: две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент] държавите членки могат доброволно да предоставят информация на Eurosur относно граничните проверки и наблюдението на въздушните граници.
8. Позоваванията на отменените актове се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието, съдържаща се в приложение VI към настоящия регламент.

Член 124

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Член 79 започва да се прилага от датата на ефективното прехвърляне на системата, посочена в посочения член.
3. Доколкото член 12, параграф 3, член 70 и член 100, параграф 5 са приложими за сътрудничеството с Обединеното кралство, те се прилагат до датата, на която Договорите престанат да се прилагат за Обединеното кралство съгласно член 50, параграф 3 ДЕС, или ако към тази дата е влязло в сила споразумение, сключено между Съюза и Обединеното кралство в съответствие с член 50, параграф 2 ДЕС— до датата на изтичането на определения в това споразумение преходен период.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в ... на

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Капацитет на постоянния корпус по години
и категории в съответствие с член 54

Категория / Година	Категория 1 Редовен персонал	Категория 2 Оперативен персонал за дългосрочни командировки	Категория 3 Оперативен персонал за краткосрочно разполагане	Категория 4 Резерв за бързо реагиране	Общо за постоянния корпус
2021	1000	400	3600	1500	6500
2022	1000	500	3500	1500	6500
2023	1500	500	4000	1500	7500
2024	1500	750	4250	1500	8000
2025	000	1000	5000	0	8000
2026	2500	1250	5250	0	9000
2027 и следващите	3000	1500	5500	0	10000

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Годишен принос, който се предоставя от държавите членки на постоянния корпус
чрез дългосрочно командироване на персонал в съответствие с член 56

Държава / Година	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 и следващите
Белгия	8	10	10	15	20	25	30
България	11	13	13	20	27	33	40
Чешка република	5	7	7	10	13	17	20
Дания	8	10	10	15	19	24	29
Германия	61	73	73	110	152	187	225
Естония	5	6	6	9	12	15	18
Гърция	13	17	17	25	33	42	50
Испания	30	37	37	56	74	93	11
Франция	46	56	56	83	114	141	170
Хърватия	17	22	22	33	43	54	65
Италия	33	42	42	63	83	104	125
Кипър	2	3	3	4	5	7	8
Латвия	8	10	10	15	20	25	30
Литва	10	13	13	20	26	33	39
Люксембург	2	3	3	4	5	7	8
Унгария	17	22	22	33	43	54	65
Малта	2	2	2	3	4	5	6
Нидерландия	13	17	17	25	33	42	50
Австрия	9	11	11	17	23	28	34
Полша	27	33	33	50	67	83	100
Португалия	8	10	10	15	20	25	30

Държава / Година	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 и следващите
Румъния	20	25	25	38	50	63	75
Словения	9	12	12	18	23	29	35
Словакия	9	12	12	18	23	29	35
Финландия	8	10	10	15	20	25	30
Швеция	9	11	11	17	23	28	34
Швейцария	4	5	5	8	11	13	16
Исландия	1	1	1	1	1	2	2
Лихтенщайн*	0	0	0	0	0	0	0
Норвегия	5	7	7	10	13	17	20
ОБЩО	400	500	500	750	1000	1250	1500

* Лихтенщайн ще допринесе чрез пропорционално финансово участие.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Годишен принос, който се предоставя от държавите членки на постоянния корпус
за краткосрочно разполагане на персонал в съответствие с член 57

Държава/Година	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 и следващите
Белгия	72	70	80	85	100	105	110
България	96	93	107	113	133	140	147
Чешка република	48	47	53	57	67	70	73
Дания	70	68	77	82	97	102	106
Германия	540	523	602	637	748	785	827
Естония	43	42	48	51	60	63	66
Гърция	120	117	133	142	167	175	183
Испания	266	259	296	315	370	389	407
Франция	408	396	454	481	566	593	624
Хърватия	156	152	173	184	217	228	238
Италия	300	292	333	354	417	438	458
Кипър	19	19	21	23	27	28	29
Латвия	72	70	80	85	100	105	110
Литва	94	91	104	111	130	137	143
Люксембург	19	19	21	23	27	28	29
Унгария	156	152	173	184	217	228	238
Малта	14	14	16	17	20	21	22
Нидерландия	120	117	133	142	167	175	183
Австрия	82	79	91	96	113	119	125
Полша	240	233	267	283	333	350	367
Португалия	72	0	80	85	100	105	110

Държава/Година	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 и следващите
Румъния	180	175	200	213	250	263	275
Словения	84	82	93	99	117	123	128
Словакия	84	82	93	99	117	123	128
Финландия	72	70	80	85	100	105	110
Швеция	82	79	91	96	113	119	125
Швейцария	38	37	43	45	53	56	59
Исландия	5	5	5	6	7	7	7
Лихтенщайн*	0	0	0	0	0	0	0
Норвегия	48	47	53	57	67	70	73
ОБЩО	3600	3500	4000	4250	5000	5250	5500

* Лихтенщайн ще допринесе чрез пропорционално финансово участие.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Принос, който се предоставя от държавите членки на постоянния корпус
чрез резерва за бързо реагиране в съответствие с член 58

Държава	Брой
Белгия	30
България	40
Чешка република	20
Дания	29
Германия	225
Естония	18
Гърция	50
Испания	111
Франция	170
Хърватия	65
Италия	125
Кипър	8
Латвия	30
Литва	39
Люксембург	8
Унгария	65
Малта	6
Нидерландия	50
Австрия	34
Полша	100
Португалия	30

Държава	Брой
Румъния	75
Словения	35
Словакия	35
Финландия	30
Швеция	34
Швейцария	16
Исландия	2
Лихтенщайн*	0
Норвегия	20
ОБЩО	1500

* Лихтенщайн ще допринесе чрез пропорционално финансово участие.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Правила относно употребата на сила, включително обучението и доставката, контрола и употребата на служебно оръжие и несмъртоносно оборудване, приложими за членове на редовния персонал, разположени като членове на екипите

1. Общи принципи за употребата на сила и оръжия

За целите на настоящия регламент „използване на сила“ се отнася до употребата от членове на редовния персонал, разположени като членове на екипите, на физически средства за целите на изпълнението на техните функции или за самозащита, което включва използване на ръцете и тялото и употребата на всякакви инструменти, оръжия, включително огнестрелни оръжия, или оборудване.

Оръжия, боеприпаси и оборудване се носят и използват само по време на операции. Забранява се носенето или използването на оръжия, боеприпаси и оборудване по време, когато не се изпълняват служебни задължения.

В съответствие с член 82, параграф 8 членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, използват сила и оръжия в съответствие с националното право на приемащата държава членка в присъствието на гранични служители на приемащата държава членка.

Без да се засягат изискването за разрешение от страна на приемащата държава членка и приложимостта на нейното национално право спрямо употребата на сила по време на операции, употребата на сила и на оръжия от членовете на редовния персонала, разположени като членовете на екипите, съответства на принципите на необходимост, пропорционалност и предпазливост (наричани по-долу „основни принципи“), изложени по-долу.

Оперативният план, съгласуван между изпълнителния директор и приемащата държава членка, определя условията за носене и употреба на оръжия в съответствие с националното право или оперативните процедури по време на операциите.

Принцип на необходимост

Употребата на сила, независимо дали чрез пряк физически контакт или чрез употребата на оръжия или оборудване, е по изключение и само когато е строго необходимо, за да се гарантира изпълнението на задълженията на Агенцията или при самоотбрана. Силата се използва само в краен случай, след като са били положени всички разумни усилия за разрешаване на ситуация с употребата на средства, които не са свързани с насилие, включително чрез убеждаване, преговори или посредничество. Употребата на сила или принудителни мерки не трябва да има произволен характер или да представлява злоупотреба.

Принцип на пропорционалност

Когато правомерната употреба на сила или огнестрелни оръжия е неизбежна, членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, действат пропорционално на сериозността на ситуацията и на законната цел, която следва да бъде постигната. По време на оперативните дейности принципът на пропорционалност определя както естеството на използваната сила (напр. необходимостта от употреба на оръжия), така и степента на прилаганата сила. Членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, не използват повече сила от абсолютно необходимото за постигане на целта на действията по правоприлагане. Ако се използва огнестрелно оръжие, членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, гарантират, че тази употреба причинява възможно най-малко наранявания и свежда до възможно най-големия минимум нараняванията и вредите. Когато мерките водят до неприемлив резултат, членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, могат да отменят мярката. Принципът на пропорционалност изисква от Агенцията да осигурява оборудване и инструменти за самозащита за членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, които са необходими за осигуряване на подходящо равнище на сила, която да се прилага.

Задължение за предпазливост

Оперативните дейности, извършвани от членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, се осъществяват при пълно зачитане и стремеж към опазване на човешкия живот и човешкото достойнство. Предприемат се всички необходими мерки, които могат да сведат до минимум риска от нараняване и вреди по време на операциите. Това задължение включва общо задължение за членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, да отправят ясни предупреждения за намерението да използват сила, освен ако отправянето на такова предупреждение не би изложило на неоправдан риск членовете на екипите или не би създавало риск от смърт или сериозно увреждане за други лица, или не би било очевидно неподходящо или неефективно при конкретните обстоятелства.

2. Специални правила за най-често използваните инструменти за прилагане на сила (оборудване на членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите)

В съответствие с основните принципи използването на сила е допустимо само до степен, в която употребата на сила е необходима за постигане на непосредствената цел на действията по правоприлагане, и то само след като:

- опитите за разрешаване на сблъсък, който може да доведе до насилие, чрез убеждаване, преговори, посредничество са били изчерпани и неуспешни;
- отправено е предупреждение за намерението да се използва сила.

Когато е необходимо да се увеличи степента на намеса (например употребата на оръжие или на различен вид оръжие), се отправя ясно предупреждение за тази увеличена намеса, освен ако отправянето на такова предупреждение не би изложило на неоправдан риск членовете на екипа или не би създавало риск от смърт или сериозно увреждане за други лица, или не би било очевидно неподходящо или неефективно при конкретните обстоятелства.

Огнестрелни оръжия

Членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, не използват огнестрелни оръжия срещу лица, освен при следните обстоятелства, и само когато не толкова крайни средства са недостатъчни за постигане на необходимите цели:

- употребата на огнестрелни оръжия от членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, е последната възможност при изключителна извънредна ситуация, особено ако съществува риск намиращите се в близост лица да бъдат застрашени,
- употребата на огнестрелни оръжия от членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, е необходима за да защитят себе си или други лица срещу непосредствена заплаха от смърт или сериозно нараняване;
- употребата на огнестрелни оръжия от членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, е необходима за да се предотврати непосредствена заплаха от смърт или сериозно нараняване;
- употребата на огнестрелни оръжия от членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, е необходима за да се отблъсне действително нападение или да предотврати непосредствена заплаха за нападение над важни институции, услуги или съоръжения.

Преди да използват огнестрелни оръжия, членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, трябва да отправят ясно предупреждение относно намерението си да използват огнестрелни оръжия. Предупреждения могат да се правят устно или чрез произвеждане на предупредителни изстрели.

Несмъртоносни оръжия

Палка

В съответствие с основните принципи одобрени палки могат да бъдат използвани, когато е целесъобразно, като средство за защита или като оръжие, както следва:

- когато употребата на по-малка сила се счита за явно неподходяща за целта,
- за предотвратяване на действително или предстоящо нападение на имущество,

Преди да използват палки, членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, трябва да отправят ясно предупреждение относно намерението им да използват палки. При употребата на палки членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, винаги целят да сведат до минимум риска от причиняване на вреда и да избягват контакт с главата.

Сълзотворни вещества (напр. лютив спрей)

В съответствие с основните принципи сълзотворни вещества могат да бъдат използвани, когато е целесъобразно, като средство за защита или като оръжие, както следва:

- когато употребата на по-малка сила се счита за явно неподходяща за целта,
- за предотвратяване на действително или предстоящо нападение.

Друго оборудване

Белезници

Белезници се поставят само на лица, за които се счита, че представляват опасност за самите себе си или за други лица, за да се гарантира безопасното им задържане или превоз, както и да се гарантира безопасността на членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, и на другите членове на екипа. Белезниците се използват само за възможно най-кратко време и само когато това е строго необходимо.

3. Практически правила за употребата на сила, служебно оръжие, боеприпаси и оборудване по време на операции

Общи практически правила за употребата на сила, оръжия и друго оборудване по време на операции

В съответствие с член 82, параграф 8 членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, упражняват своите изпълнителни правомощия, включително за употреба на сила, под командването и контрола на приемащата държава членка и използват сила, включително оръжия, боеприпаси и оборудване, в присъствието на гранични служители на приемащата държава членка само след получаване на разрешение от компетентните органи на приемащата държава членка. Независимо от това, компетентните органи на приемащата държава членка могат да разрешат, със съгласието на Агенцията, членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, да използват сила в отсъствието на служители на приемащата държава членка.

Приемащата държава членка може да забрани носенето на определени служебни оръжия, боеприпаси и оборудване в съответствие с член 82, параграф 8, втора алинея.

Без да се засяга изискването за разрешение от страна на приемащата държава членка и приложимостта на нейното национално право спрямо употребата на сила по време на операции, употребата на сила и на оръжия от членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите:

- а) съответства на основните принципи и на специалните правила, посочени в част 2;
- б) зачита основните права, гарантирани съгласно международното право и правото на Съюза, включително по-специално съгласно Хартата, Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, Основните принципи на ООН за употреба на сила и огнестрелно оръжие от правоприлагащите органи и Кодекса на ООН за поведение на служителите на правоприлагащите органи;
- в) е съобразена с кодекса за поведение на Агенцията.

4. Механизъм за контрол

Агенцията предоставя следните гаранции във връзка с използването на сила, оръжия, боеприпаси и оборудване и се отчита за това в своя годишен доклад.

Обучение

Обучението, осигурено в съответствие с член 62, параграф 2, включва теоретични и практически аспекти във връзка с предотвратяването и употребата на сила.

Теоретичното обучение включва психологическа подготовка, включително обучение за повишаване на устойчивостта и за работа в ситуации на високо напрежение, както и техники за предотвратяване на употребата на сила, като например преговори и посредничество. Теоретичното обучение е последвано от задължително и подходящо теоретично и практическо обучение относно употребата на сила, оръжия, боеприпаси и оборудване и относно приложимите гаранции за защита на основните права. За да се осигури общо практическо разбиране и подход, практическото обучение завършва със симулация, която е от значение за дейностите, извършвани по време на разполагането, и включва практическа симулация, включваща прилагането на гаранциите за защита на основните права.

Агенцията осигурява на членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, ежегодно текущо обучение относно употребата на сила. Това обучение се провежда в съответствие с предвиденото в член 62, параграф 2 обучение. За да се разреши на членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, да носят служебно оръжие и да използват сила, е необходимо те да са преминали успешно ежегодното текущо обучение. Ежегодното текущо обучение обхваща теоретичните и практическите аспекти, описани в първа алинея. Ежегодното текущо обучение продължава най-малко 24 часа общо, като теоретичното обучение продължава най-малко 8 часа, а практическото — най-малко 16 часа. Практическото обучение се разделя на най-малко 8 часа физическо обучение, като се прилагат техники за физическо възпиране, и най-малко 8 часа за употреба на огнестрелно оръжие.

Употреба на наркотици, лекарства и алкохол

Членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, не консумират алкохол и не могат да се намират под въздействието на алкохол при изпълнение на служебните си задължения.

Членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, не притежават и не използват наркотици или лекарства, освен ако не са предписани по медицински причини. Членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, които имат нужда от лекарства за медицински цели, незабавно информират прекия си ръководител за тази нужда. Тяхното участие в оперативни дейности може да бъде преразгледано с оглед на възможните ефекти и странични ефекти, свързани с употребата на веществото.

Агенцията установява механизъм за контрол, който да гарантира, че членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, не изпълняват функциите си под влиянието на наркотици, лекарства или алкохол. Този механизъм се основава на редовни медицински изследвания на членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, за възможна употреба на наркотици, лекарства или алкохол. Всички положителни резултати от изследванията се докладват незабавно на изпълнителния директор.

Докладване

Всички инциденти, свързани с употреба на сила, се докладват незабавно чрез командната верига на съответната за всяка операция координационна структура, на служителя по въпросите на основните права и на изпълнителния директор. Докладът съдържа пълна информация за обстоятелствата, при които е използвана сила.

Задължение за сътрудничество и информиране

Членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, и всички други участници в операциите си сътрудничат при събирането на информация за фактите, свързани с всеки инцидент, който е докладван по време на оперативна дейност.

Надзорен механизъм

Агенцията установява надзорен механизъм, както е посочено в член 55, параграф 5, буква а).

Механизъм за жалби

Всяко лице може да сигнализира евентуални нарушения от страна на членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, на правилата за употреба на сила, приложими съгласно настоящото приложение, в съответствие с механизма за жалби, предвиден в член 111.

Санкции

Без да се засяга член 85, когато Агенцията установи, че член на редовния персонал, разположен като член на екипите, е извършил дейности, които нарушават правилата, приложими съгласно настоящия регламент, включително основните права, защитени съгласно Хартата, Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи и международното право, изпълнителният директор взема подходящи мерки, които могат да включват незабавно отстраняване на члена на редовния персонал от оперативната дейност, както и всички дисциплинарни мерки в съответствие с Правилника за длъжностните лица, включително отстраняването на члена на редовния персонал от Агенцията.

Функции на служителя по въпросите на основните права

Служителят по въпросите на основните права проверява и предоставя обратна информация относно съдържанието на първоначалното и опреснителното обучение, като обръща особено внимание на техните аспекти, свързани с основните права, и на това как основните права могат да бъдат защитени в ситуации, налагащи употреба на сила, и гарантира, че в обучението са включени съответните превантивни техники.

Служителят по въпросите на основните права докладва за зачитането на основните права при практиките по правоприлагане в приемащата държава членка или приемащата трета държава. Този доклад се представя на изпълнителния директор и се взема предвид при изготвянето на оперативния план.

Служителят по въпросите на основните права гарантира, че инцидентите, свързани с употребата на сила и употребата на оръжия, боеприпаси и оборудване, се разследват задълбочено и се докладват незабавно на изпълнителния директор. Резултатите от тези разследвания се съобщават на консултативния форум.

Всички дейности, свързани с употребата на сила, оръжия, боеприпаси и оборудване, се наблюдават редовно от служителя по въпросите на основните права, като всички инциденти се отбелязват в докладите на служителя по въпросите на основните права, както и в годишния доклад на Агенцията.

5. Предоставяне на служебни оръжия

Разрешаване на оръжия

За целите на определянето на точните служебни оръжия, боеприпаси и друго оборудване, които да се използват от членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, Агенцията утвърждава изчерпателен списък на елементите, които трябва да бъдат включени в набора от лично оборудване.

Наборът от лично оборудване се използва от всички членове на редовния персонал, разположени като членове на екипите. Агенцията може също така да допълва набора от лично оборудване с допълнителни оръжия, боеприпаси или друго оборудване, което е специфично за целите на изпълнението на специфични задачи в рамките на един или два вида екипи.

Агенцията гарантира, че всички оръжия, включително огнестрелни оръжия, боеприпаси и оборудване, предоставени на членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, са в съответствие с всички необходими технически стандарти.

Оръжията, боеприпасите и оборудването, чиято употреба е разрешена, се посочват в оперативния план в съответствие с изискванията за допустимите и забранените оръжия на приемащата държава членка.

Инструкции за времето на изпълнение на служебните задължения

Оръжия, боеприпаси и оборудване могат да се носят по време на операции и се използват само като крайна мярка. Не се разрешава носенето или употребата на оръжия, боеприпаси и оборудване по време, когато не се изпълняват служебни задължения. Агенцията установява специални правила и мерки за улесняване на съхраняването в обезопасени съоръжения на оръжия, боеприпаси и друго оборудване на членовете на редовния персонал, разположени като членове на екипите, през времето, когато не се изпълняват служебните задължения, както е посочено в член 55, параграф 5, буква в).

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Таблица на съответствието

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
Член 1, първо изречение	--	Член 1, първа алинея
Член 1, второ изречение	--	Член 1, втора алинея
Член 2, точка 1	--	Член 2, точка 1
--	--	Член 2, точки 2, 4, 5, 6, 9, 15, 16, 17, 18, 29 и 30
Член 2, точка 2	--	Член 2, точка 3
--	Член 3, букви б), в), г), е) и ж)	Член 2, точки 7, 8, 10 11 и 12
Член 2, точка 16	Член 3, буква д)	Член 2, точка 12
--	Член 3, буква и)	Член 2, точка 14
Член 2, точка 9	--	Член 2, точка 19
Член 2, точки 5—7	--	Член 2, точки 20 — 22
Член 2, точки 10—15	--	Член 2, точки 23 — 28
Член 4, букви а) — г)	--	Член 3, параграф 1, букви а) — г)
Член 4, буква д)	--	Член 3, параграф 1, букви д) и е)
Член 4, букви е) — к)	--	Член 3, параграф 1, букви ж) — л)
--	--	Член 3, параграф 2
Член 3, параграф 1	--	Член 4
Член 6	--	Член 5
Член 7	--	Член 6

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящий регламент
Член 5, параграф 1	--	Член 7, параграф 1
--		Член 7, параграф 2
Член 5, параграфы 2 и 3	--	Член 7, параграфы 3 и 4
Член 8, параграф 2	--	Член 7, параграф 5
--	--	Член 8, параграфы 1 — 4
Член 3, параграф 2	--	Член 8, параграф 5
Член 3, параграф 3	--	Член 8, параграф 6
--	--	Член 8, параграфы 7 и 8
--	--	Член 9
Член 8, параграф 1, буква а)	--	Член 10, параграф 1, буква а)
--	--	Член 10, параграф 1, буква б)
Член 8, параграф 1, буква б)		Член 10, параграф 1, буква в)
Член 8, параграф 1, буква в)		Член 10, параграф 1, буква г)
--	--	Член 10, параграф 1, буква д)
Член 8, параграф 1, буква т)	--	Член 10, параграф 1, буква е)
Член 8, параграф 1, буква г)	--	Член 10, параграф 1, буква ж)
Член 8, параграф 1, буква д)	--	Член 10, параграф 1, буква з)
Член 8, параграф 1, буква е)	--	Член 10, параграф 1, буква и)
Член 8, параграф 1, буква ж)	--	Член 10, параграф 1, буква й)
Член 8, параграф 1, буква з)	--	Член 10, параграф 1, буква к)
--	--	Член 10, параграф 1, буква л)
Член 8, параграф 1, буква и)	--	Член 10, параграф 1, буква м)
Член 8, параграф 1, буква л)	--	Член 10, параграф 1, буква н)

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
Член 8, параграф 1, буква н)		Член 10, параграф 1, буква о)
Член 8, параграф 1, буква о)		Член 10, параграф 1, буква п)
Член 8, параграф 1, буква м)		Член 10, параграф 1, буква р)
--	--	Член 10, параграф 1, букви с) и т)
Член 8, параграф 1, буква у)		Член 10, параграф 1, буква у)
--	--	Член 10, параграф 1, буква ф)
Член 8, параграф 1, буква ф)	--	Член 10, параграф 1, буква х)
Член 8, параграф 1, буква п)		Член 10, параграф 1, буква ц)
Член 8, параграф 1, буква р)		Член 10, параграф 1, буква ч)
--	--	Член 10, параграф 1, буква ш)
Член 8, параграф 1, буква й)		Член 10, параграф 1, буква щ)
--	Член 6, параграф 1, буква а)	Член 10, параграф 1, буква аа)
Член 8, параграф 1, буква с)	--	Член 10, параграф 1 буква аб)
Член 8, параграф 1, буква т)	--	Член 10, параграф 1 буква ав)
--	--	Член 10, параграф 1, букви аг) — аж)
Член 8, параграф 3	--	Член 10, параграф 2
Член 9	--	Член 11
Член 10	--	Член 12, параграф 1
--	--	Член 12, параграфи 2 и 3
Член 23	--	Член 13, параграф 1, първо изречение
--	--	Член 13, параграф 1, второ изречение

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
--	--	Член 13, параграфи 2 и 3
--	Член 7, параграф 1	Член 14, параграф 1
--	Член 7, параграф 2	Член 14, параграф 2
Член 44, параграф 1	--	Член 15, параграфи 1 и 2
--	--	Член 15, параграф 3
--	--	Член 16
--	--	Член 17
--	Член 1	Член 18
--	Член 2, параграфи 1 и 2	Член 19, параграф 1
--	Член 2, параграф 3	Член 19, параграф 2
--	Член 4, параграф 1, букви а) и б)	Член 20, параграф 1, букви а) и б)
--	Член 4, параграф 1, буква г)	Член 20, параграф 1, буква в)
--	--	Член 20, параграф 1, букви г), д) и е)
--	Член 4, параграфи 2 и 3	Член 20, параграфи 2 и 3
--	Член 5, параграфи 1, 2 и 3	Член 21, параграфи 1, 2 и 3, букви а) — з)
--	--	Член 21, параграф 3, букви и) и й)
--	Член 17, параграфи 1, 2 и 3	Член 21, параграфи 4, 5 и 6
--	Член 5, параграф 4	Член 21, параграф 7
--	Член 21	Член 22
--	Член 22, параграф 1	Член 23, параграф 1

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящий регламент
--	--	Член 23, параграфи 2 и 3
--	Член 8, параграфи 1 и 2	Член 24, параграф 1
--	--	Член 24, параграф 2
--	--	Член 24, параграф 3
--	Член 9, параграф 1	Член 25, параграф 1
--	Член 9, параграф 2, точки а) — д)	Член 25, параграф 2, буквы а) — д)
--	--	Член 25, параграф 2, буква е)
--	Член 9, параграф 2, буква е)	Член 25, параграф 2, буква ж)
--	Член 9, параграф 2, буква ж)	Член 25, параграф 2, буква з)
--	Член 9, параграф 2, буква з)	Член 25, параграф 2, буква и)
--	Член 9, параграф 2, буква и)	Член 25, параграф 2, буква й)
--	Член 9, параграф 2, буква й)	Член 25, параграф 2, буква к)
--	Член 9, параграф 2, буква к)	Член 25, параграф 2, буква л)
--	Член 9, параграф 4	Член 25, параграф 3
--	Член 9, параграф 5, буква а), второ изречение	Член 25, параграф 4
--	Член 9, параграф 10	Член 25, параграф 5
--	Член 10, параграф 1	Член 26, параграф 1
--	Член 10, параграф 2, буквы а) и б)	Член 26, параграф 2, буквы а) и б)
--	Член 10, параграф 2, буква г)	Член 26, параграф 2, буква в)
--	Член 10, параграф 2, буква д)	Член 26, параграф 2, буква г)
--	--	Член 26, параграф 2, буква д)
--	Член 10, параграф 2, буква е)	Член 26, параграф 2, буква е)

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
--	Член 10, параграф 3, буква а)	Член 26, параграф 3, буква а)
--	--	Член 26, параграф 3, буква б)
--	Член 10, параграф 3, буква в)	Член 26, параграф 3, буква в)
--	Член 10, параграф 5	Член 26, параграф 4
--	Член 10, параграф 6	Член 26, параграф 5
--	Член 10, параграф 4	Член 26, параграф 6
--	--	Член 27
--	Член 12, параграф 1	Член 28, параграф 1
--	Член 12, параграф 2, букви а), б) и в)	Член 28, параграф 2, букви а), б) и в)
--	--	Член 28, параграф 2, буква г)
--	Член 12, параграф 2, буква г)	Член 28, параграф 2, буква д)
--	Член 12, параграф 2, буква д)	Член 28, параграф 2, буква е)
--	--	Член 28, параграф 2, букви ж), з) и и)
--	Член 12, параграфи 4 и 5	Член 28, параграфи 3 и 4
Член 11	--	Член 29, параграфи 1, 2 и 3 и 5—8
--	--	Член 29, параграф 4
--	Член 14	Член 30
Член 12		Член 31, параграфи 1, 2 и 4—7 и член 31, параграф 3, букви а)—д) и ж)—й)
--	--	Член 31, параграф 3, букви е) и к)

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящий регламент
Член 13	--	Член 32, параграфи 1—8, 10 и 11
--	--	Член 32, параграф 9
--	--	Член 33
--	Член 15, параграф 1	Член 34, параграф 1
--	--	Член 34, параграф 2
--	--	Член 34, параграф 3
--	Член 15, параграф 2	Член 34, параграф 4
--	Член 15, параграф 3	Член 34, параграф 5
--	Член 16 параграфи 1, 2 и 3	Член 35, параграф 1, букви а), б) и в) и член 35, параграфи 2 и 3
--	--	Член 35, параграф 1, буква г)
--	Член 16, параграф 5	Член 35, параграф 4
Член 14	--	Член 36, параграфи 1, 3 и 4 и член 36, параграф 2, букви а) — д)
--	Член 16, параграф 4, буква а)	Член 36, параграф 2, буква е)
Член 15, параграфи 1, 2 и 3	--	Член 37, параграфи 1, 2 и 3
Член 15, параграф 5	--	Член 37, параграф 4
Член 16	--	Член 38 параграфи 1, 2 и 4 и член 38, параграф 3, букви а) — к) и м) — о)
--	--	Член 38 параграф 3, буква л) и параграф 5

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
Член 17	--	Член 39, параграфи 1, 2, 3, 5, 7—10 и 13—15
--	--	Член 39, параграфи 4, 6, 11 и 12
Член 18	--	Член 40, параграфи 1, 2, 3 и 5 и член 40, параграф 4, букви а), б) и в)
--	--	Член 40, параграф 4, буква г)
Член 15, параграф 4	--	Член 41, параграф 1
--	--	Член 41, параграф 2
Член 19	--	Член 42
Член 21	--	Член 43, параграфи 1—5
--	--	Член 43, параграф 6
Член 22	--	Член 44
Член 24, параграф 1, букви а) —д) и член 24, параграф 2	--	Член 45, параграф 1
--	--	Член 45, параграф 2
Член 25	--	Член 46, параграфи 1—4 и 7
--	--	Член 46, параграфи 5 и 6
Член 26	--	Член 47
Член 27, параграф 1, буква а)		Член 48, параграф 1, буква а), подточка i)
Член 27, параграф 1, буква в)	--	Член 48, параграф 1, буква а), подточки ii) и iii)
--	--	Член 48, параграф 1, буква а), подточка iv)
Член 27, параграф 1, буква б)	--	Член 48, параграф 1, буква б)
--	--	Член 48, параграф 1, букви в) и г)

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящий регламент
Член 27, параграф 1, буква г)	--	Член 48, параграф 1, буква д)
Член 27, параграф 1, буква д)	--	Член 48, параграф 1, буква е)
Член 27, параграф 2	--	Член 48, параграф 2, букви а) — г)
--	--	Член 48, параграф 2, буква д)
Член 27, параграф 3	--	Член 48, параграф 3
--	--	Член 49
Член 28	--	Член 50
Член 29	--	Член 51
--	--	Член 52, параграф 1
Член 32, параграф 2	--	Член 52, параграф 2
Член 33	--	Член 53
--	--	Член 54
--	--	Член 55
--	--	Член 56
--	--	Член 57
--	--	Член 58
--	--	Член 59
--	--	Член 60
--	--	Член 61
Член 36, параграф 1	--	Член 62, параграф 1
--	--	Член 62, параграфи 2 и 3
Член 36, параграф 2	--	Член 62, параграф 4

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
Член 36, параграфи 4 — 8	--	Член 62, параграфи 5 — 9
--	--	Член 62, параграф 10
Член 38, параграф 1	--	Член 63, параграф 1
--	--	Член 63, параграф 2
Член 38, параграфи 2 — 5	--	Член 63, параграф 3 — 6
Член 39, параграфи 1—12 и 14—16	--	Член 64
	--	Член 65, параграфи 1 и 2
Член 20, параграф 12, Член 39, параграф 13	--	Член 65, параграф 3
--	--	Член 65, параграф 4
Член 37	--	Член 66, параграфи 1—4
--	--	Член 66, параграф 5
--	--	Член 67
Член 52, параграф 1	Член 18, параграфи 1, 2 и 3	Член 68, параграф 1, първа алинея и втора алинея, букви а) — ж)
--	--	Член 68, параграф 1, букви и) и й)
--	--	Член 68, параграф 1, трета алинея, букви а) — г)
--	Член 18, параграф 3	Член 68, параграф 1, трета алинея, буква д)
Член 52, параграф 2	Член 18, параграф 5	Член 68, параграф 2
Член 52, параграф 4	Член 18, параграф 5	Член 68, параграф 3
Член 52, параграф 3	--	Член 68, параграф 4

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
Член 52, параграф 4	Член 18, параграф 6	Член 68, параграф 5
--	Член 18, параграф 4	Член 68, параграф 6
Член 53	--	Член 69
Член 51, параграф 1	--	Член 70, параграф 1
--	Член 19	Член 70, параграфи 2 — 6
Член 51, параграфи 2 и 3	--	Член 70, параграфи 7 и 8
Член 54, параграфи 1 и 2	--	Член 71, параграфи 1, 2 и 3
--	--	Член 71, параграф 4
--	Член 20, параграф 1	Член 72, параграф 1
--	--	Член 72, параграф 2
--	Член 20, параграф 3	Член 72, параграф 3
Член 54, параграф 2	--	Член 73, параграфи 1 и 2
Член 54, параграф 4	--	Член 73, параграфи 3 и 4
Член 54, параграф 8	--	Член 73, параграф 5
Член 54, параграф 9	--	Член 73, параграф 6
Член 54, параграф 11	--	Член 73, параграфи 7 и 8
Член 54, параграф 3	--	Член 74, параграфи 1, 2 и 3
--	--	Член 74, параграфи 4, 5 и 6
--	Член 20, параграф 1	Член 75, параграфи 1 и 2
--	Член 20, параграф 7	Член 75, параграф 3
Член 54, параграф 5	--	Член 76, параграф 1
--	--	Член 76, параграфи 2, 3 и 4
Член 55, параграф 4	--	Член 76, параграф 5

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
Член 55, параграфи 1, 2 и 3	--	Член 77, параграфи 1, 2 и 3
--	--	Член 77, параграф 4
Член 52, параграф 5	--	Член 78, параграф 1
Член 54, параграф 7	--	Член 78, параграф 2
--	--	Член 78, параграф 3
--	--	Член 79
Член 34	--	Член 80
Член 35	--	Член 81
Член 40	--	Член 82, параграфи, 1, 3, 4 и 6—11
--	--	Член 82, параграфи 2 и 5
Член 41	--	Член 83
Член 42	--	Член 84
Член 43	--	Член 85
Член 45, параграфи 1 и 2	--	Член 86, параграфи 1 и 2
--	--	Член 86, параграфи 3, 4 и 5
Член 46, параграф 1	--	Член 87, параграф 1, букви а), б), в), д), е) и з)
--	--	Член 87, параграф 1, букви г) и ж)
Член 46, параграфи 3 и 4	--	Член 87 параграфи 2 и 3
--	--	Член 88, параграф 1, първа алинея

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящий регламент
Член 47, параграф 1, букви б) и в)	--	Член 88, параграф 1, втора алинея, букви а) и в)
--	--	Член 88, параграф 1, втора алинея, буква б)
Член 47, параграф 2	--	Член 88, параграф 2, букви а) и в)
--	--	Член 88, параграф 2, буква б)
--	Член 13	Член 89, параграфи 1 и 2
--	--	Член 89, параграф 3
--	Член 20, параграфи 4 и 5	Член 89, параграфи 4 и 5
--	--	Член 89, параграф 6
--	--	Член 90
--	--	Член 91
Член 50	--	Член 92
Член 56	--	Член 93
Член 57	--	Член 94
Член 58	--	Член 95, параграфи 1, 4, 5 и 6
--	--	Член 95, параграфи 2 и 3
Член 59	--	Член 96
Член 60	--	Член 97
--	--	Член 98
Член 61	--	Член 99
Член 62, параграфи 1 и 3 — 8	--	Член 100, параграфи 1 и 3 — 8

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
Член 62, параграф 2, първа алинея, букви а) — ж) и и) — щ)	--	Член 100, параграф 2, първа алинея, букви а), б), г), е) — щ) и аб)
--	--	Член 100, параграф 2, първа алинея, букви в), д), аа), ав), аг) и ад)
Член 62, параграф 2, втора алинея		Член 100, параграф 2, втора алинея
Член 63	--	Член 101
Член 64	--	Член 102
Член 65	--	Член 103
Член 66	--	Член 104, параграфи 1—5 и 7—9
--	--	Член 104, параграф 6
Член 67	--	Член 105
Член 68, параграфи 1, 2 и 3, букви а) —й) и л) —с)		Член 106, параграфи 1, 2, 5 и 6 и член 106, параграф 4, букви а) —л), н), о), с), т) и у)
--	--	Член 106, параграф 3
--	--	Член 106, параграф 4, букви м), п) и р)
Член 69	--	Член 107, параграфи 1—7
--		Член 107, параграф 8
Член 70	--	Член 108
Член 71	--	Член 109, параграфи 1, 4 и 7
--	--	Член 109, параграфи 2, 3, 5 и 6

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
--	--	Член 110
Член 72	--	Член 111
--	--	Член 112
Член 73	--	Член 113
Член 74	--	Член 114
Член 75	--	Член 115, параграфи 1—14
--	--	Член 115, параграф 15
Член 76	--	Член 116
Член 77	--	Член 117, параграфи 1, 2, 3 и 5
--	--	Член 117, параграф 4
Член 78	--	Член 118
--	--	Член 119
Член 79	--	Член 120
Член 81	--	Член 121, параграф 1, първа алинея, букви а) — д) и член 121, параграф 1, втора алинея
--	--	Член 121, параграф 1, първа алинея, букви е) и ж)
--	--	Член 121, параграфи 2 и 3
Член 81, параграф 2	--	Член 121, параграф 4
--	Член 22, параграф 2	Член 121, параграф 5
--	Член 22, параграфи 3 и 4	Член 121, параграф 6
--	--	Член 122

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящият регламент
Член 82	--	Член 123
Член 83	--	Член 124
Член 2, точки 3 и 4	--	--
Член 8, параграф 1, буква к)	--	--
Член 8, параграф 1, букви у) и ф)	--	--
Член 20, параграфи 3 — 11	--	--
Член 27, параграф 1, буква в)	--	--
Член 27, параграф 4	--	--
Член 30	--	--
Член 31	--	--
Член 32, параграф 1	--	--
Член 36, параграф 3	--	--
Член 44, параграф 2	--	--
Член 45, параграфи 3 и 4	--	--
Член 46, параграфи 2, 3 и 4	--	--
Член 47, параграф 3		
Член 48	--	--
Член 49	--	--
Член 62, параграф 2, първа алинея, буква з)	--	--
--	Член 2, параграф 4	--
--	Член 3, буква а)	--
--	Член 3, буква з)	--

Регламент (ЕС) 2016/1624	Регламент (ЕС) № 1052/2013	Настоящий регламент
--	Член 4, параграф 1, букви в), д) и е)	--
--	Член 4, параграф 4	--
--	Член 6, параграф 1, букви б), в) и г)	--
--	Член 6, параграф 2	--
--	Член 7, параграфи 3, 4 и 5	--
--	Член 9, параграф 2, буква к)	--
--	Член 9, параграф 5, буква б)	--
--	Член 9, параграф 6	--
--	Член 9, параграф 7	--
--	Член 9, параграф 8	--
--	Член 9, параграф 9	--
--	Член 9, параграф 10	--
--	Член 10, параграф 2, букви в) и е)	--
--	Член 10, параграф 7	--
--	Член 11	--
--	Член 12, параграф 3	--
--	Член 16, параграф 4	--
--	Член 20, параграф 2	--
--	Член 20, параграф 6	--
--	Член 20, параграф 8	--
--	Член 20, параграф 9	--
--	Член 23	--
--	Член 24	--